

SCHUMAN

VOL. 11-12 | NOV/DEC 2023

OPTICS MAGAZINE



MAGAZINE PUBLISHED BY INSTITUTE OF SCHUMAN'S THOUGHT
PRESENTS IMPORTANT CURRENT TOPICS FROM THE PERSPECTIVE OF SCHUMAN'S
THOUGHT

SCHUMAN

OPTICS MAGAZINE

PROGRAM COUNCIL:

Prof. Zbigniew Krysiak
Prof. Tomasz Grzegorz Grosse

EDITOR IN CHIEF:

Anna Wiejak

COOPERATION:

dr. Marek Oktaba

ADJUSTMENT:

Editorial Team

**GRAPHIC DESIGN AND
TEXT FORMATTING:**

Infinite Bearing
Krzysztof Krysiak

COVER DESIGN:

Rafał Pawlak



ISSN: 2956-4484

PUBLISHER:

Instytut Myśli Schumana
Institute of Schuman's Thought
ul.Chmielna 2 lok 31
00-020 Warszawa
schumanoptics@imschuman.com

CONTENTS

pg.13

I. THE WORKS AT INSTITUTE OF SCHUMAN'S THOUGHT

"Called to serve on foreign soil" in defense of human rights

pg.29

II. AN IMPORTANT ISSUE FOR POLAND

Will we witness the partition of Poland?

The universalism of John Paul II's teachings in the face of the threats of dehumanization under the influence of the ideology of artificial intelligence

pg.74

III. A SIGNIFICANT PROBLEM FOR EUROPE

Migrant weaponry in the hands of globalists

pg.84

IV. THREE SEAS INITIATIVE AND ITS PROBLEMS

Dragos Burghelia: The concept of a German-Russian economic sphere could have far-reaching implications

pg.99

V. FACES OF POLAND

The condition of Polish agriculture before Poland's accession to the Union

THE EU'S MAINSTREAM IS PREPARING THE GROUND FOR GIVING THE EASTERN PART OF EUROPE TO RUSSIA

pg.131

VI. CHRISTIAN HERITAGE IN SCHUMAN'S IDEAS

The right to self-determination and the community

pg.140

VII. POETRY FOR THE FORMATION OF THE SOUL AND MIND

Eye

SPIIS TREŚCI

pg.21

I. PRACE W INSTYTUCIE MYŚLI SCHUMANA

"Powołani do służby na obcej ziemi" w obronie praw człowieka

pg.41

II. WAŻNE ZAGADNIENIE DLA POLSKI

Czy czeka nas rozbiór Polski?

Uniwersalizm nauki Jana Pawła II wobec zagrożeń dehumanizacji pod wpływem ideologii sztucznej inteligencji

pg.79

III. ISTOTNY PROBLEM DLA EUROPY

Migranci bronią w rękach globalistów

pg.91

IV. TRÓJMORZE I JEGO PROBLEMY

Dragos Burghelia: Koncepcja niemiecko-rosyjskiej sfery gospodarczej może mieć daleko idące konsekwencje

pg.109

V. OBLICZA POLSKI

Stan polskiego rolnictwa przed akcesją Polski do Unii

UNIJNY MAINSTREAM PRZYGOTOWUJE GRUNT POD ODDANIE ROSJI WSCHODNIEJ CZĘŚCI EUROPY

pg.135

VI. DZIEDZICTWO W IDEACH SCHUMANA

Prawo do samostanowienia a wspólnota

pg.141

VII. POEZJA DLA FORMOWANIA DUSZY I ROZUMU

Oko

LETTER FROM EDITOR

Dear Sir/Madame,

The political situation in the European Union is extremely dynamic. On the one hand, the President of the EC, Ursula von der Leyen, and the entire neo-Marxist mainstream are striving to build a super-state under the aegis of Germany by all possible means - including extra-legal ones. On the other hand, a large number of citizens in European countries are waking up from the lethargy of prosperity and are beginning to realize the imperial ambitions of the German state. This also applies to Poles, many of whom are already regretting their electoral decisions, even though it is only the beginning of the term. Many also wonder whether Poland will maintain its independence and sovereignty. It is justified because, both in Poland and abroad, powerful forces have arisen that are working towards depriving our country of its subjectivity.

If we carefully read the treaty amendments submitted and voted on in the European Parliament, we will see that the left-liberal mainstream wants to create a new European identity, free from national affiliations, and this is what schools and universities intend to promote. This is a



very dangerous and disturbing trend, because a true community can only be created by free people with a clear national identity that they use to enrich others. Yet Robert Schuman wrote: "My idea is not to connect countries to create a superstate. Our European countries are a historical reality. Psychologically, it

LETTER FROM EDITOR

would be impossible and unwise to get rid of them. Their diversity is a good thing and there is no point in erasing them or equalizing or unifying them”.

A great melting pot in which mixed cultures will lose their original character will cut off communities from their roots, dooming them to extinction sooner or later. But maybe that's the point? Maybe in the deformed minds of modern ideologists and social engineers a crazy, criminal idea was born to reduce the number of people on earth due to, for example, climate change? We hear such voices and there are more and more of them.

The questions are multiplying and there will probably be even more of them over time. Meanwhile, another very disturbing trend is the attack on the Catholic Church, observed from various sides, also carried out from within it. For Poles, whose identity is closely tied to their faith in Jesus Christ, this trend is particularly dangerous because it may lead to the irreversible collapse of this community. Suffice it to recall that Poles survived 123 years of partition, World War I and II, and then the

Soviet occupation as a national community because they remained in faith, gathering around the Cross of Christ and praying for freedom. The invaders have drawn conclusions, because now they attack first the Church and then the nation, so that the latter does not have a Church which it could find support in.

In this context, the words of Fr. Prof. Paweł Bortkiewicz, who said during the conference in Wrocław "Called to serve in a foreign land": "It was not Europe that created Christianity, but Christianity created Europe and promoted its development", still ring in my mind. How important and timely this message is! Especially now, when Europe suffers economic stagnation and the decline of culture and good manners. Someone might ask: "What do economic problems have to do with leaving Catholicism? Well, paradoxically, a lot, because only Catholicism, based on the gospel and the social teaching of the church, is able to properly set priorities so that all areas function properly. Let us note that in countries where societies have moved away from Catholicism - whether athe-

LETTER FROM EDITOR

istic, such as France, or Protestant, such as Germany or Sweden - we have a situation of permanent crises on various levels of state, social and economic life. If Europe is centralized under the aegis of Germany, these problems will somehow remain automatically transferred to other countries that have so far managed to avoid similar difficulties.

This is, among other things, what Dragos Burghelia talks about in an interview with Schuman Optics Magazine. I recommend the interview with this Romanian analyst in a special way, because it shows, like through a lens, the contemporary geopolitical situation of Poland and the countries that were once under the occupation of the Soviet Union. The contemporary threat from Russia - and this should be strongly emphasized - is as great as that from imperial Germany, which wants to subjugate other countries in Europe under the guise of a superstate based in Brussels. Europe has long moved away from Robert Schuman's ideas, and the proposed changes to European treaties are nothing more than the closure of the communist system built

since the Maastricht Treaty (1992), based on neo-Marxism and intended to destroy Christianity and the identity of European nation states. Already in 1960, Schuman warned against such dangers as follows: "Beware of those whose charm leads you to passivity. Beware of those who would lull you into a false sense of security. Beware of providers of empty assurances regarding security measures. They try to introduce in stages and step by step what the healthy spirit of the nation rejects and opposes. Their ultimate goal is clear. They are trying to extinguish religious life in the country and among the people. Out of love for our children, we want to prevent these consequences. This attitude we adopt should not result only from opposition, but above all because we cannot betray the soul of our nation".

It should be noted that Europe, ideologized and thus destroyed from the inside, will become an easy victim for all external forces that would like to control it, including Russia, which perceives the area of the European Union as a zone of its expansion. Poles and other national

LETTER FROM EDITOR

communities are currently faced with the historical task of defending themselves against the capital aggression of Germany and the hybrid aggression of Russia, while defending their identity and faith. Both countries clearly formulate their goals and will certainly implement them successively. Therefore, as the Institute of Schuman's Thought, we appeal to all people of good will to join together in the resistance against this aggression. This will not be an easy task, as can be seen from the results of the last parliamentary elections in Poland, but we must realize that if we lose independence now, we will not regain it for several dozen years, if it happens at all, as this revolution is definitely better prepared than all the previous ones put together. Therefore, we call on all people of good will and various organizations to build a large and well-organized social movement in Poland and throughout Europe as a large Solidarity resistance movement opposing the aspirations for a superstate.

By presenting you with the issue of Schuman Optics Magazine, I hope that Poles will rise to the challenge, demon-

strate political maturity and the ability to think ahead, which is what I wish for myself and for you.

LIST OD WYDAWCY

Szanowni Państwo,

Sytuacja polityczna w Unii Europejskiej jest niezwykle dynamiczna. Z jednej strony przewodnicząca KE Ursula von der Leyen i cały neomarksistowski mainstream wszystkimi możliwymi środkami - również tymi pozaprawnymi - dążą do budowy superpaństwa pod egidą Niemiec. Z drugiej zaś duża część obywateli w państwach Europy budzi się z letargu, w jaki wprowadził je dobrobyt i zaczyna sobie zdawać sprawę z imperialnych ambicji państwa niemieckiego. Dotyczy to również Polaków, z których wielu już teraz żałuje swoich wyborczych decyzji, a przecież jest to dopiero początek kadencji. Wielu też zadaje sobie pytanie, czy Polska utrzyma niepodległość i suwerenność. Jest ono o tyle zasadne, że zarówno w Polsce, jak i poza nią powstały potężne siły prowadzące działania w kierunku pozbawienia naszego kraju podmiotowości.

Jeżeli uważnie przeczytamy złożone i głosowane w Parlamencie Europejskim poprawki traktatowe, zobaczymy, że lewicowo-liberalnemu mainstreamowi zależy na stworzeniu nowej, wolnej od afiliacji narodowej tożsamości europejskiej i taką w ich zamierzeniach mają promować szkoły i



uczelnie. To bardzo groźny i niepokojący trend, ponieważ prawdziwą wspólnotę mogą tworzyć jedynie ludzie wolni, o wyraźnej własnej tożsamości narodowej, którą ubogacają innych. A przecież Robert Schuman pisał: „Moja idea nie polega na tym, aby połączyć kraje w celu stworzenia superpaństwa. Nasze kraje

LIST OD WYDAWCY

europiejskie są historyczną rzeczywistością. Z psychologicznego punktu widzenia byłoby to niemożliwe i nierozsądne, aby się ich pozbyć. Ich różnorodność jest dobrą rzeczą i nie ma sensu, aby je usuwać lub dokonywać zrównywania lub unifikacji”.

Wielki tygiel, w którym mieszane kultury zatracą swój pierwotny charakter, doprowadzi do odcięcia społeczności od korzeni, wcześniej czy później skazując je na wymarcie. Ale może właśnie o to chodzi? Może w zdeformowanych umysłach współczesnych ideologów i inżynierów społecznych zrodziła się szaleńcza, zbrodnicza myśl redukcji liczby ludności na ziemi ze względu na przykład na zmiany klimatu? Słyszymy przecież takie głosy i jest ich coraz więcej.

Pytania się mnożą i zapewne z czasem będzie ich jeszcze więcej. Tymczasem kolejnym bardzo niepokojącym trendem jest obserwowany z różnych stron atak na Kościół katolicki, dokonywany również z jego wnętrza. Dla Polaków, których tożsamość jest mocno związana z wyznawaną wiarą w Jezusa Chrystusa, tendencja

jest szczególnie niebezpieczna, ponieważ może doprowadzić do nieodwracalnego upadku tej wspólnoty. Wystarczy przypomnieć, że Polacy przetrwali 123 lata zaborów, I i II wojnę światową, następnie sowiecką okupację jako narodowa wspólnota, ponieważ trwali w wierze, gromadząc się wokół Chrystusowego Krzyża i wznosząc modlitwy o wolność. Zaborcy wyciągnęli wnioski, bo teraz uderzają najpierw w Kościół, a później w naród, aby ten ostatni nie miał Kościoła, w którym mógłby znaleźć oparcie.

W tym kontekście wciąż jeszcze brzmią mi w pamięci słowa ks. prof. Pawła Bortkiewicza, który podczas konferencji we Wrocławiu "Powołani do służby na obcej ziemi" powiedział: „To nie Europa stworzyła chrześcijaństwo, ale chrześcijaństwo stworzyło Europę i sprzyjało jej rozwojowi”. Jakże ważne i aktualne jest to przesłanie! Szczególnie teraz, kiedy udziałem Europy stała się stagnacja gospodarcza, upadek kultury i dobrych obyczajów. Ktoś mógłby pytać: "Co problemy gospodarcze mają wspólnego z odejściem od katolicyzmu? Otóż paradoksalnie bardzo dużo, ponieważ tylko katolicyzm na gruncie

LIST OD WYDAWCY

Ewangelii i nauki społecznej kościoła jest w stanie w sposób właściwy ustawić priorytety, aby wszystkie obszary funkcjonowały jak należy. Zauważmy, że w krajach, w których społeczeństwa odeszły od katolicyzmu - czy to ateistycznych jak Francja, czy protestanckich, jak Niemcy czy Szwecja - mamy sytuację permanentnych kryzysów na różnych płaszczyznach życia państwowego, społecznego i gospodarczego. Jeżeli dojdzie do centralizacji Europy pod egidą Niemiec, problemy te zostaną niejako w sposób automatyczny przeniesione do pozostałych krajów, którym dotychczas udało się uniknąć podobnych trudności.

Między innymi o tym mówi w rozmowie z Schuman Optics Magazine Dragos Burghelia. Wywiad z tym rumuńskim analitykiem polecam w sposób szczególny, ukazuje on bowiem niczym w soczewce współczesną sytuację geopolityczną Polski i krajów, które niegdyś znajdowały się pod okupacją Związku Sowieckiego. Współczesne zagrożenie ze strony Rosji - i należy to z całą mocą podkreślić - jest równie wielkie, jak ze strony imperialnych Niemiec, które pod płaszczykiem superpaństwa z

centrali w Brukseli chcą podporządkować sobie inne państwa w Europie. Europa już dawno odeszła od idei Roberta Schumana, a proponowane zmiany traktatów europejskich to nic innego, jak tylko domknięcie budowanego od czasów Traktatu z Maastricht (1992) komunistycznego systemu, opartego na neomarksizmie i obliczonego na zniszczenie chrześcijaństwa i tożsamości państw narodowych Europy. Schuman już w 1960 r. przestrzegał przed takimi zagrożeniami w następujący sposób: „Strzeżcie się tych, których czar prowadzi was do bierności. Strzeżcie się tych, którzy chcą uśpić was w fałszywym poczuciu bezpieczeństwa. Strzeżcie się dostarczycieli pustych zapewnień dotyczących środków realizacji bezpieczeństwa. Oni starają się wprowadzać etapami i krok po kroku, to co zdrowy duch narodu odrzuca i się temu sprzeciwia. Ostateczny ich cel jest jasny. Oni starają się zgasić życie religijne w kraju i w ludziach. Z miłości do naszych dzieci, chcemy zapobiec tym następstwom. Taka nasza postawa, którą przyjmujemy, nie powinna wynikać tylko z przeciwstawienia się, ale przede wszystkim dlatego, że nie możemy zdradzić duszy naszego narodu”.

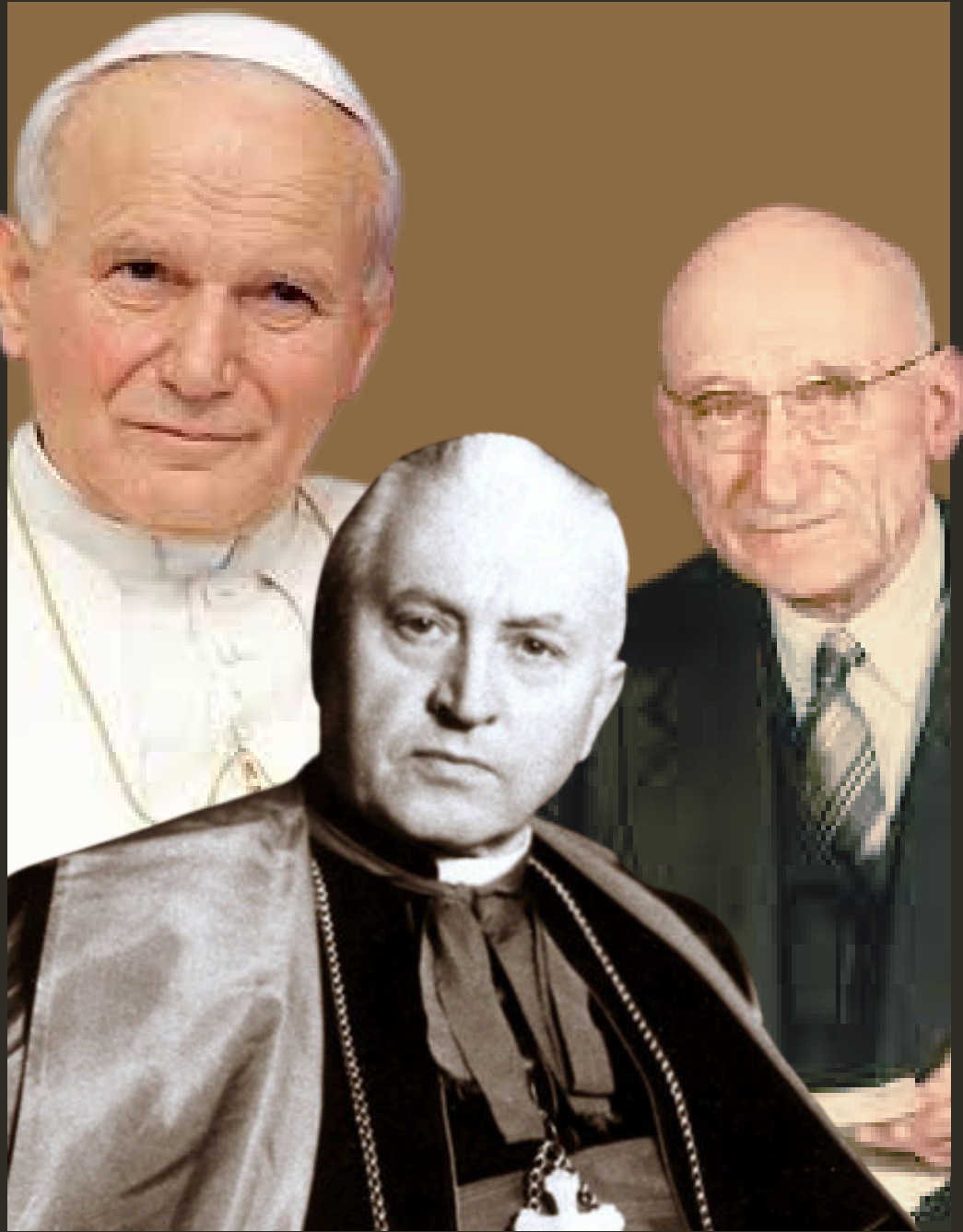
LIST OD WYDAWCY

Należy zauważyć, że zideologizowana a tym samym wyniszczona od wewnątrz Europa stanie się łatwą ofiarą dla wszystkich sił zewnętrznych, które miałyby ochotę nad nią zapanować, w tym również Rosji, która postrzega obszar Unii Europejskiej jako strefę swojej ekspansji. Przed Polakami oraz innymi wspólnotami narodowymi stoi obecnie dziejowe zadanie obrony przed kapitałową agresją Niemiec i hybrydową agresją Rosji, przy jednoczesnej obronie swojej tożsamości i wiary. Obydwa te państwa jasno formułują swoje cele i z całą pewnością będą je sukcesywnie realizowały. Dlatego jako Instytut Myśli Schumana zwracamy się do wszystkich ludzi dobrej woli o integrowanie się w oporze przeciwko tej agresji. Nie będzie to zadanie łatwe, co zresztą widać po wynikach ostatnich wyborów parlamentarnych w Polsce, ale musimy zdać sobie sprawę, że jeżeli teraz utracimy niepodległość, nie odzyskamy jej przez kilkadziesiąt lat, o ile w ogóle to nastąpi, jako że ta rewolucja jest zdecydowanie lepiej przygotowana niż wszystkie poprzednie razem wzięte. Zatem, wzywamy wszystkim ludzi dobrej woli oraz różnych organizacji do budowania wielkiego i do-

brze zorganizowanego ruchu społecznego w Polsce i w całej Europie jako wielkiego solidarnościowego ruchu oporu przeciwstawiającego się dążeniom do superpaństwa.

Oddając w Państwa ręce kolejne wydanie Schuman Optics Magazine mam nadzieję, że Polacy staną na wysokości zadania, wykażą się polityczną dojrzałością i umiejętnością perspektywicznego myślenia, czego sobie i Państwu życzę.

"CALLED TO SERVE



on foreign
soil"

• _____
in defense of human rights

"It was not Europe that created Christianity, but Christianity created Europe and promoted its development" Fr. Prof. Pawel Bortkiewicz - after John Paul II - said during the conference "Called to serve in a foreign land - according to the concepts of John Paul II, August Hlond and Robert Schuman", which took place on November 4 in Wroclaw. The speakers also included Fr. Prof. Piotr Mazurkiewicz, Prof. Zbigniew Krysiak, Prof. Tomasz Grzegorz Grosse, Prof. Jan Wysocki and many others. This conference was a summary of this year's edition of the Animators of Poland's Image in Europe project.

Fr. Prof. Bortkiewicz pointed out that as a result of modern philosophical trends in the 20th century, we could observe processes in which the nation was incorporated into a state and replaced by some fundamental myth, or due to certain philosophical concepts, related to earlier ones, we could observe, for example, the twilight of the classical idea of Europe and the twilight of the category of nation, which is manifested, for example, in the neo-Marxist concept of the idea of Europe by Altiero Spinelli. "Let us note that the history of the 20th century has introduced, through philosophical concepts and political concepts, these characteristic processes trying to incorporate the nation into the state and replace the concept of the nation with some fundamental myth, either of a racial nature, as in the case of German Nazism, or of an imperial nature, as in the case of fascism, or of the nature of a utopia of a new man and a new earth, as in the case of socialism" - he enumerated.

"What is very important in each of these philosophical processes is that the emphasis in these philosophies is on the will to power - the will that gives rise to power, and power allows this will have an effect in action, overcoming the resistance of reality. The struggle that is to be the driving force of history, is to be the mechanism of history, is to be the driving force of reality. From

this perspective, even if there is a desire for sovereignty, it means a fight for things and a fight for control over them, and as Nietzsche pointed out, the desire to rule is greater than the desire for bread" - he explained.

"Meanwhile, Karol Wojtyła, basically from the first experiences of his youth, formed the belief that what only frees man from enslavement is not the will to power, it is not the fight for a thing, for domination, but the affirmation of the objective truth about being and about good" - noted the theologian.

Fr. Prof. Bortkiewicz recalled the words that Saint John Paul II addressed to the youth in 1979: "Culture is an expression of man. It is a confirmation of humanity. Man creates it - and man creates himself through it. It creates itself through the internal effort of the spirit: thought, will, heart. And at the same time, man creates culture in community with others. Culture is an expression of interpersonal communication, co-thinking and cooperation. It is created in the service of the common good - and becomes the basic good of human communities.



Fr. Prof. Bortkiewicz pointed out - following John Paul II - that man cannot be understood without Christ, but the nation and its history cannot be understood without Christ, because "Christ fully reveals man to man himself".

"It was not Europe that created Christianity, but Christianity created Europe and promoted its development" - he concluded.

In turn, Prof. Wiesław Jan Wysocki pointed out that heritage, which is culture, is the basic bond. "The history of many nations proves that they survived without having their own statehood, oppressed, destroyed, exploited, and survived thanks to culture" - he said, citing the Polish, Jewish, Irish and Lithuanian nations as examples.

He recalled that the Holy Father gave one of the most beautiful testimonies to Polish culture, emphasizing its values and power: "I am the son of a nation that has survived the most terrible experiences in history, which was repeatedly sentenced to death by its neighbors, but it remained alive and remained itself. It preserved its own identity, preserved its own sovereignty as a nation, not relying on any other means of power, but only on its own culture, which in this case turned out to be a power greater than those powers. Culture, in its centuries-long continuity, defines the nation, constitutes its spiritual determination, and, being a common good, determines its independence, sovereignty, and love for this land. It created bonds between citizens, educated them, regenerated them and enriched them".

"For the Pope, patriotism meant loving what is native. Love of tradition, history, language, or the same native landscape. It is love that also includes the works of compatriots and the fruits of their genius" - Prof. Wysocki recalled, pointing here to the presence of a specific historical mysticism. "The Pope sees our sovereignty in patriotism, i.e. in our attitude towards our homeland" - he added.

Poles want to be free people

"John Paul II spoke many times about European integration, but also several times, including during his pilgrimage to his home country in 1991 in Włocławek, he pointed out that we do not have to enter Europe because we are already in Europe. And what is even more important - we are in this Europe within a certain kind of heritage, tradition, which is, however, to a great extent connected with Christianity and we should not get rid of it in any way, because renouncing this tradition would mean that we relinquish our subjectivity - Prof. Tomasz Grzegorz Grosse said. "In other words, we are then doomed to be a nation of slaves, because John Paul II in the same speech said that Europe has a very bad tradition, represented especially by Western Europe, that it divides nations, countries into master races and slaves. In my opinion, this tradition is not forgotten" - he added. In this context, the political scientist stated that "we cannot give up our own identity and our own subjectivity, otherwise we are condemned to the fate of slaves".



He quoted the words of John Paul II regarding Poland's entry into the European Union: "Of course, I am not against Poland's entry into Europe, but I am against attempts to turn it into some kind of idol, a false idol. According to the supporters of this plan, joining Europe would mean the introduction in Poland of an entire ultra-liberal, consumerist system, devoid of values and introduced by force of propaganda. In fact, Poland does not need to join Europe because it is in Europe, it is in its center. It is important that it enters it with its own values, without uncritically and blindly adapting to Western customs, without internalizing what is worst about them".

"In my opinion, this is something extremely important. In the sense that we do not have to enter Europe, that we are in its center, but this geographical and symbolic meaning of the central position can only be maintained if we maintain our own identity, values and subjectivity" - he emphasized.

Prof. Grosse recalled that John Paul II criticized the so-called European values. Why? "Because he believed that taking the life of unborn children, or the promotion of homosexuality, or the secular concept of separating the public and religious spheres, i.e. everything that is an element of left-wing axiology, so to speak 'neo-Marxist', means primarily an attempt to eradicate the Christian tradition, Christian values, but also at the very end the fight against the Catholic Church, because the Catholic Church is also in a doomed position in this fight and must be destroyed, these are not the European values that John Paul II was definitely after" - he explained.

The political scientist pointed out that the currently proposed changes to the treaties introduce the dictate of left-wing values "and not only at the level of the treaty, but in education, in the member states, in the media, and therefore in public discourse and in relation to political groups". "So we will have a situation of sanctioning not only states, but also citizens, but also churches, media - all groups that will not want to accept and affirm leftist

values, i.e. the so-called European values" - he noted. "This is, of course, authoritarian activity, because it will systematically exclude Christian values from the possibility of appearing in the public sphere, in public discourse, in political elections, in education, and if someone does not comply with it, he will simply be sanctioned" - he added.

Prof. Grosse pointed out that the task of Polish women and men was to restore Christian values in Europe. "This was the greatest sense of Poland's entry into the European Union from a Christian point of view. In other words, we were to join the EU not to benefit from European funds, not to develop economically, but to turn Western Europe in the right direction, otherwise it will perish" - he said. "Spiritual death means political death and this was predicted by John Paul II" - he concluded.

The right to life is the foundation of other rights

Fr. Prof. Piotr Mazurkiewicz, following John Paul II, pointed to three types of rights that people are entitled to. He mentioned individual law first, "during the pontificate of John Paul II, a charter of family rights was created, because the family is a natural community and therefore the family is a natural subject of law". "The third type of rights that John Paul II emphasized are national rights" - he added.

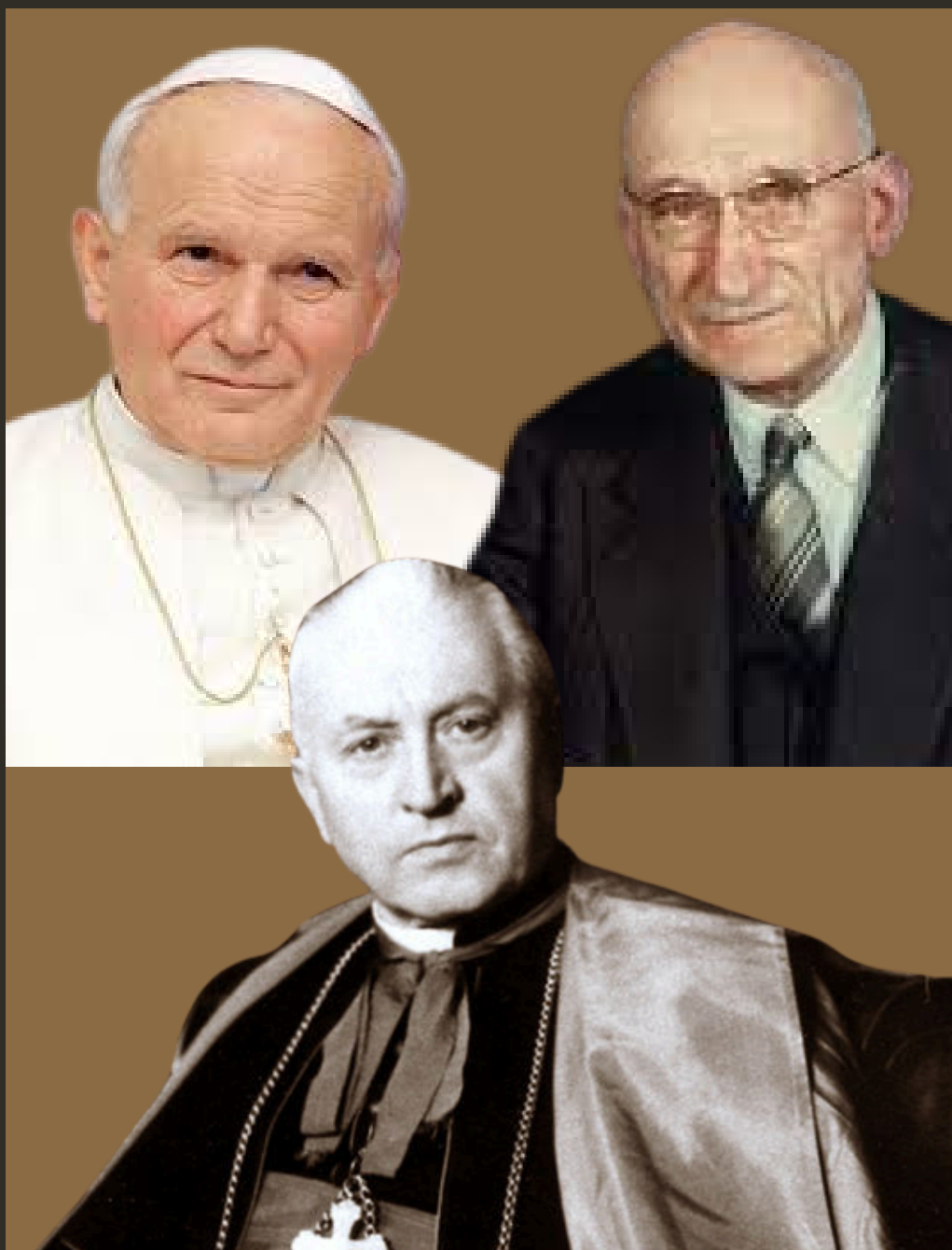
"As a fundamental right, the Pope emphasized the right to life, from conception to natural death. We are aware that this right is being seriously violated in Europe" - he lamented. Meanwhile, "if we do not guarantee a person's right to life, we will not

guarantee him access to all other rights". "As a right that is the axis of human rights, the Pope mentions the right to religious freedom" - he concluded.

Fr. Prof. Mazurkiewicz also referred to the pilgrimage of St. John Paul II to Poland, during which the truth contained in the Decalogue was heard very strongly, which did not please the liberal circles, which had previously been friendly towards the Pope and benefited from the support of the Church. "The area of morality is such a sensitive area that even people with the greatest authority are rejected when they do not say what people like" - the Cardinal Stefan Wyszyński University lecturer noted.

And indeed, today we are observing in the public space a real "war" against John Paul II and his teaching. We live in times when the most basic truths conveyed by this great saint are the least acceptable, because our reason has experienced deformation at an early stage of its development. The popularity of left-wing sophisms did not come out of nowhere, but has its deep roots in the incorrect perception of the reality around us. In this context, the Polish Pope's voice for conversion is like the cry of Saint John the Baptist: "Make straight the paths of Christ".

"POWOŁANI



do służby na obcej
ziemi"

w obronie praw człowieka

„To nie Europa stworzyła chrześcijaństwo, ale chrześcijaństwo stworzyło Europę i sprzyjało jej rozwojowi” – powiedział za św. Janem Pawłem II ks. prof. Paweł Bortkiewicz podczas konferencji „Powołani do służby na obcej ziemi – według koncepcji Jana Pawła II, Augusta Hlonda i Roberta Schumana”, która odbyła się 4 listopada we Wrocławiu. Wśród prelegentów znaleźli się także ks. prof. Piotr Mazurkiewicz, prof. Zbigniew Krysiak, prof. Tomasz Grzegorz Grosse, prof. Jan Wysocki i wielu innych. Konferencja ta stanowiła podsumowanie tegorocznej odsłony projektu Animatorów Wizerunku Polski w Europie.



Ks. prof. Bortkiewicz zwrócił uwagę, że wskutek nowoczesnych prądów filozoficznych w XX wieku mogliśmy obserwować procesy, w których naród został wcielony w państwo i zastąpiony przez jakiś mit fundamentalny, albo za sprawą pewnych koncepcji filozoficznych, zresztą związanych z tymi wcześniejszymi, obserwujemy chociażby zmierzch klasycznej idei Europy i zmierzch kategorii narodu, które przejawiają się choćby w neomarksistowskiej koncepcji idei Europy autorstwa Altiero Spinelliego. „Zauważmy, że historia XX wieku wniosła poprzez koncepcje filozoficzne, poprzez koncepcje polityczne te charakterystyczne procesy usiłujące naród wcielić w państwo i zastąpić pojęcie narodu jakimś mitem fundamentalnym, czy to o charakterze rasowym, jak w przypadku nazizmu niemieckiego, czy o charakterze imperatorskim, jak w przypadku faszyzmu, czy o charakterze utopii nowego człowieka i nowej ziemi, jak w przypadku socjalizmu” – wyliczał.

„W każdym z tych procesów filozoficznych jest rzecz bardzo istotna, mianowicie ta, że akcent w tych filozofiach pada na wolę mocy – wolę, która rodzi moc, a moc pozwala przełożyć tę wolę na czyn, pokonując opór rzeczywistości. Walka, która ma

•

stanowić motor dziejów, ma stanowić mechanizm dziejów, ma stanowić siłę napędową rzeczywistości. W tej perspektywie, jeżeli nawet pojawia się dążenie do suwerenności, to ono oznacza walkę o rzeczy i walkę o panowanie nad nimi, a jak wskazywał Nietzsche, pragnienie władania jest większe niż pragnienie chleba” – wyjaśniał.

„Tymczasem Karol Wojtyła w zasadzie od pierwszych doświadczeń swojej młodości ukształtował w sobie przekonanie, że tym, co jedynie wyzwala człowieka od zniewolenia to nie jest wola mocy, to nie jest walka o rzecz, o panowanie, ale afirmacja obiektywnej prawdy o bycie i o dobru” – zaznaczył teolog.

Ks. prof. Bortkiewicz przypomniał słowa, jakie w 1979 roku skierował do młodzieży św. Jan Paweł II: „Kultura jest wyrazem człowieka. Jest potwierdzeniem człowieczeństwa. Człowiek ją tworzy – i człowiek przez nią tworzy siebie. Tworzy siebie wewnętrznym wysiłkiem ducha: myśli, woli, serca. I równocześnie człowiek tworzy kulturę we wspólnocie z innymi. Kultura jest wyrazem międzyludzkiej komunikacji, współmyślenia i



współdziałania ludzi. Powstaje ona na służbie wspólnego dobra – i staje się podstawowym dobrem ludzkich wspólnot”.

Ks. prof. Bortkiewicz wskazywał przy tym – za Janem Pawłem II – że człowieka nie da się zrozumieć bez Chrystusa, ale i narodu i jego dziejów nie da się zrozumieć bez Chrystusa, dlatego że „Chrystus objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi”.

„To nie Europa stworzyła chrześcijaństwo, ale chrześcijaństwo stworzyło Europę i sprzyjało jej rozwojowi” – podsumował.

Z kolei prof. Wiesław Jan Wysocki zwrócił uwagę, że dziedzictwo, jakim jest kultura, stanowi podstawowe spoiwo. „Historia wielu narodów dowodzi, że przetrwały one nie mając swojej państwowości, uciskane, niszczone, wyzyskiwane, przetrwały dzięki kulturze” – mówił jako przykład podając narody polski, żydowski, irlandzki i litewski.

Przypomniał, że Ojciec Święty dał jedno z najpiękniejszych świadectw wobec kultury polskiej eksponując jej wartości i moc: „Jestem synem narodu, który przetrwał najstraszniejsze doświadczenia dziejów, którego wielokrotnie sąsiedzi skazywali na śmierć, a on pozostawał przy życiu i pozostał sobą. Zachował własną tożsamość, zachował własną suwerenność jako naród, nie opierając się na jakichkolwiek innych środkach potęgi, ale tylko na własnej kulturze, która okazała się w tym wypadku potęgą większą od tamtych potęg. Kultura bowiem w swojej wielowiekowej ciągłości określa naród, stanowi jego determinację duchową, będąc dobrem wspólnym przesądziła o jego niepodległości, suwerenności, miłości do tej ziemi. Tworzyła więź między obywatelami, wychowywała ich, odradzała i wzbogacała”.

„Patriotyzm dla papieża oznaczał miłowanie tego, co ojczyście. Umiłowanie tradycji, historii, języka, czy tego samego krajobrazu ojczyściego. Jest to miłość, która obejmuje również dzieła rodaków i owoce ich geniuszu” – przypomniał prof. Wysocki wskazując tu na obecność swoistego dziejowego mistycyzmu. „W patriotyzmie, czyli w postawie do Ojczyzny widzi papież naszą suwerenność” – dodał.

Polacy chcą być ludźmi wolnymi

„Jan Paweł II wielokrotnie mówił o integracji europejskiej, ale też kilkakrotnie między innymi w czasie swojej pielgrzymki do ojczystego kraju w 1991 roku we Włocławku zwrócił uwagę, że nie musimy wchodzić do Europy, bo już w tej Europie jesteśmy. I co jeszcze ważniejsze – jesteśmy w tej Europie w ramach pewnego rodzaju dziedzictwa, tradycji, która jest powiązana jednak w ogromnym stopniu z chrześcijaństwem i w żadnym stopniu nie powinniśmy się jej pozbywać, bo wyrzeczenie się tej tradycji oznaczałoby, że my wyrzekamy się swojej podmiotowości” – mówił prof. Tomasz Grzegorz Grosse. „Innymi słowy jesteśmy wtedy skazani na to, żeby być narodem niewolników, bo Jan Paweł II w tym samym przemówieniu powiedział o tym, że Europa ma taką bardzo niedobłą tradycję, którą reprezentuje zwłaszcza Europa Zachodnia, że dzieli narody, kraje na rasy panów i rasy niewolników. W moim przekonaniu ta tradycja nie jest zapomniana” – doprecyzował. W tym kontekście politolog stwierdził, że „nie możemy rezygnować z własnej tożsamości i z własnej podmiotowości, bo inaczej jesteśmy skazani na los niewolników”.



Przytoczył słowa Jana Pawła II dotyczące wejścia Polski do Unii Europejskiej: „Rzecz jasna nie jestem przeciwny wejściu Polski do Europy, jestem jednak przeciwny próbom uczynienia z tego pewnego rodzaju bożka, fałszywego bożka. Według zwolenników tego planu wejście do Europy miałyby oznaczać wprowadzenie w Polsce całego systemu ultraliberalnego, konsumistycznego, pozbawionego wartości i wprowadzanego siłą propagandy. W rzeczywistości Polska nie musi wchodzić do Europy, ponieważ jest w Europie, jest w jej centrum. Ważne, by weszła do niej ze swymi wartościami, nie dostosowując się bezkrytycznie i ślepo do zachodnich obyczajów, nie przyswajając sobie tego, co w nich najgorsze”.

„Moim zdaniem to jest coś niezwykle ważnego. W tym sensie nie musimy wchodzić do Europy, że jesteśmy w jej centrum, ale to geograficzne i symboliczne znaczenie pozycji centralnej może być utrzymane tylko wtedy, kiedy zachowujemy własną tożsamość, wartości i podmiotowość” – podkreślał.

Prof. Grosse przypomniał, że Jan Paweł II krytykował tzw. wartości europejskie. Dlaczego? „Dlatego, że uważał, że odbieranie życia nienarodzonym dzieciom, albo promocja homoseksualizmu, lub laicka koncepcja rozdziału sfery publicznej i religijnej, czyli to wszystko, co jest elementem aksjologii lewicowej, byśmy mogli powiedzieć 'neomarksistowskiej', oznacza przede wszystkim próbę wykorzenienia tradycji chrześcijańskiej, wartości chrześcijańskich, ale też na samym końcu walkę z Kościołem katolickim, bo Kościół katolicki też w tej walce jest na skazanych pozycjach i musi zostać zniszczony, to nie o takie wartości europejskie na pewno chodziło Janowi Pawłowi II” – wyjaśniał.

Politolog zwrócił uwagę, że proponowane obecnie zmiany traktatów wprowadzają dyktat wartości lewicowych „i to nie tylko na poziomie traktatu, ale w szkolnictwie, w państwach członkowskich, w mediach, a więc w dyskursie publicznym i w odniesieniu do ugrupowań politycznych”. „Czyli będziemy mieli

sytuację sankcjonowania nie tylko państw, ale i obywateli, ale również kościołów, mediów – wszystkich grup, które nie będą chciały przyjąć, afirmować wartości lewicowych, czyli tzw. wartości europejskich” – zaznaczył. „To oczywiście jest działalność autorytarna, bo ona w sposób systemowy będzie wykluczać wartości chrześcijańskie z możliwości zaistnienia w sferze publicznej, w dyskursie publicznym, w wyborach politycznych, w edukacji, a jeżeli ktoś się temu nie podporządkuje, to będzie po prostu sankcjonowany” – dodał.

Prof. Grosse zwrócił uwagę, że zadaniem Polek i Polaków było przywrócenie wartości chrześcijańskich w Europie. „To był największy sens wejścia z punktu widzenia chrześcijańskiego Polski do Unii Europejskiej. Innymi słowy, myśmy mieli wejść do UE nie po to, żeby korzystać z funduszy europejskich, nie po to, żeby się rozwijać ekonomicznie, tylko po to, żeby nawrócić Europę Zachodnią na właściwy kierunek, bo inaczej ona zginie” – mówił. „Śmierć duchowa oznacza śmierć polityczną i to przewidywał Jan Paweł II” – skonstatował.

Prawo do życia fundamentem pozostałych praw

Ks. prof. Piotr Mazurkiewicz za Janem Pawłem II wskazywał na trzy typy praw przysługujących człowiekowi. Jako pierwsze wymienił prawo indywidualne, „za pontyfikatu Jana Pawła II została stworzona karta praw rodziny, dlatego że rodzina jest wspólnotą naturalną i w związku z tym rodzina jest podmiotem naturalnym prawa”. „Trzeci typ praw, na które Jan Paweł II kładł nacisk, to są prawa narodowe” – dodał.

„Jako prawo fundamentalne papież podkreślał prawo do życia, od poczęcia do naturalnej śmierci. Zdajemy sobie sprawę z tego, że to prawo w Europie jest bardzo poważnie naruszane” – ubolewał. Tymczasem „jeżeli nie zagwarantujemy człowiekowi prawa do życia, nie zagwarantujemy mu dostępu do wszelkich innych praw”. „Jako prawo, które jest osią praw człowieka, papież wymienia prawo do wolności religijnej” – skonstatował.

Ks. prof. Mazurkiewicz odniósł się również do pielgrzymki św. Jana Pawła II do Polski, podczas której bardzo mocno wybrzmiała prawda zawarta w Dekalogu, co nie spodobało się środowiskom liberalnym, dotychczas życzliwie nastawionym do papieża i korzystającym ze wsparcia Kościoła. „Obszar moralności jest na tyle wrażliwym obszarem, że nawet ludzie o największym autorytecie bywają odrzucani w momencie, kiedy nie mówią tego, co się człowiekowi podoba” – konkludował wykładowca UKSW.

I rzeczywiście, współcześnie obserwujemy w przestrzeni publicznej prawdziwą "wojnę" z Janem Pawłem II i jego nauczaniem. Żyjemy w czasach, w których najbardziej podstawowe prawdy przekazywane przez tego wielkiego świętego są najmniej akceptowalne, ponieważ nasz rozum doświadczył deformacji już na wczesnym etapie swojego rozwoju. Popularność lewicowych sofizmatów nie wzięła się znikąd, ale ma swoje głębokie korzenie w błędnym postrzeganiu otaczającej nas rzeczywistości. W tym kontekście głos Papieża Polaka o nawrócenie jest niczym wołanie św. Jana Chrzciciela: "Prostujcie drogi Chrystusowi".

WILL WE WITNESS THE PARTITION OF POLAND?

1772, 1793, 1795, 202...?

"OUR FATHERS SHED THEIR BLOOD FOR POLAND, AND WE ARE GIVING OUR INDEPENDENCE DEMOCRATICALLY. IT IS UNTHINKABLE" - SUCH COMMENTS COULD BE HEARD AFTER SOME OPPOSITION POLISH MEPS SUPPORTED GERMANY'S PROPOSAL OF TREATY CHANGES DURING A MEETING OF THE EUROPEAN PARLIAMENT'S CONSTITUTIONAL AFFAIRS COMMITTEE (COFE). HOWEVER, THE WAY IN WHICH THE EU MAINSTREAM DECIDED TO CHANGE TREATIES HAS NOTHING TO DO WITH DEMOCRACY PROPERLY UNDERSTOOD. THIS IS NOTHING MORE THAN A LEFT-WING ATTACK ON THE EUROPEAN UNION MEMBER STATES, INCLUDING POLAND, FROM WHICH, HOWEVER, WE STILL HAVE A CHANCE TO DEFEND OURSELVES.

**"RAINBOW COALITION" WILL
LACK AS MANY AS 59 VOTES**

"The document adopted by the Committee on Constitutional Affairs will now go to the European Parliament, where the federalists have a majority of votes. If it is passed, the procedure for amending the European treaties will begin. Even then, however, changing the treaties will require a unanimous decision of all member states. The Polish constitution requires for ratification agreement limiting Polish sovereignty acceptance by a majority of 2/3 of the Sejm (307 deputies with full attendance) and 2/3 of the Senate (67 senators with full attendance). This means that Donald Tusk's "rainbow coalition" will lack as many as 59 votes in the Sejm and 1 vote in the Senate. Our task is therefore to maintain this advantage and effectively stop ratification" - the attorney Jerzy Kwaśniewski from the Ordo Iuris Institute for Legal Culture reassures.

"The greater the number of states convinced to defend their sovereignty and oppose the plan to build a European superstate, the greater the chance that federalists will not be able to break their opposition. That is why we are constantly developing our network of international cooperation, convincing analytical centers and politicians of other member states to oppose towards the draft amendments. Much will really depend on our commitment and consistency" - he adds.

The Institute of Schuman's Thought (IMS) is also involved in raising awareness of the consequences of adopting revolutionary treaty amendments. IMS analysts warn that the proposed mechanisms, which will certainly be voted on, will perpetuate the dictate of the strongest countries - France and Germany - over the weaker countries and enable decisions to be made over the heads of the latter. "Many important issues, including those relating to values and identity, and ideological issues, would de facto be transferred to the decisions of Brussels/Berlin, and member states would lose control over their own societies" - they state.

There is still the issue of religious freedom and freedom of belief - they would be threatened due to the aggressive ideological agenda. The situation is similar with the media - ultimately, one message should be broadcast in accordance with the designated line. Any derogation and attempts to think independently will be condemned. The dictatorship and affirmation of leftist anti-values in all areas of social, political and economic life will not leave any space of freedom for those who, attached to traditional values, want to defend the conservative order.

It is worth realizing one more thing, namely that getting rid of sovereignty will be tantamount to getting rid of subjectivity and, consequently, falling into slavery. The centralized European Union will not be a free state, but a totalitarian dictatorship with no regard for individual freedom and oppressive towards anyone who does not want to fully submit.

VULNERABLE TO ATTACK BY RUSSIA

The report on proposals for amendments to the treaties “calls for the creation of a defense union of permanently stationed European military units with permanent rapid deployment capability under the operational command of Brussels; proposes that joint procurement and development of weapons be financed by the Union through a dedicated budget subject to a procedure of joint decision and control parliamentary body and proposes an appropriate adjustment of the competences of the European Defense Agency; notes that these changes will not affect the clauses relating to national traditions of neutrality and NATO membership”.



This is rhetoric, but what effects will such solutions have on the defense of member states? First of all, it should be noted that the European Union has no tradition of being a defense alliance, so it has not developed appropriate structures or procedures, but this is only the tip of the iceberg. Transferring defense competences to the EU level will paralyze the ability of countries such as Poland or Lithuania to defend themselves against Russian aggression. This will happen primarily because the EU, controlled from Berlin, would first have to recognize Russia as an aggressor, which it has not clearly done so far and which – controlled by Germany – it simply will not be capable of. Then, possible scenarios of Russian aggression should be prepared, and then tactical military actions should be developed. In this respect, Brussels, under the direction of Germany, would purchase weapons supplied mainly by German industry, because business is a key motive for Germany and therefore putting pressure on building the EU army and removing the connection with NATO creates, according to Germany's intention, an opportunity for them to maintain economic, ideological and technological dominance and management of the entire superstate.

The purchase of military equipment must be carefully considered because the outcome of a potential war depends on the synchronization of actions with using it. Purchases are made depending on the expected opponent and the capabilities it has, so defining potential aggressors is necessary. Meanwhile, we remember Ber-

lin's reaction to Russian aggression against Ukraine: first, the German authorities waited for a quick victory for Russia, and then took sham actions in order to disturb the aggressor as little as possible. Now, however, they want the European Union they control to have the right to command EU troops, with the heads of member states automatically waiving this prerogative.

Of course, someone could argue that the document does not say anything that member states could not maintain their own military. The problem, however, is that if command competences were transferred to the EU level, the entire army would have to be subordinated to them, because none of the countries could afford to pay the national army and the EU army at the same time. Moreover, the document refers directly to the Ventotene Manifesto, in which Altiero Spinelli wrote about a superstate in Europe: "It will be a stable federal state with a European army instead of national troops". Including it in the report means political will to liquidate the armies of the member states and replace them with one common army constituting a tool "enabling the enforcement in federalized states of resolutions aimed at maintaining a common order".

A significant problem is the huge hole in the EU budget. During the last meeting of the European Council in Brussels, the President of the European Parliament, Roberta Metsola, in a dramatic speech appealed to the heads of government to supplement the revenues of the 7-year EU budget, because "our re-

sources are stretched to the limit". The EU has no money either to service the debt incurred under the Reconstruction Fund or to implement crazy "green" revolutions. Even less so would it find money for the army, which, given the lack of finances, would be a mere fiction. It cannot be ruled out that Germany, which is proposing these changes, has calculated that it will develop the Bundeswehr – which it is currently doing very intensively – so that its army will be stationed in each of the member states, guarding German interests more than security against external threats. This scenario is completely real and constitutes a serious threat, especially since the mentioned report refers directly to the Ventotene Manifesto and Altiero Spinelli's concept, according to which the European army would be used to suppress rebellions within the European Union, and not to defend its borders.

Particularly noteworthy is the amendment tabled by co-rapporteur Helmut Scholz, who while taking note of the COFE (Conference of the Future of Europe) proposals on establishing an EU Defence Union and qualified majority, i.e. the majority of votes in the CFSP (Common Foreign and Security Policy), expresses reservations regarding the amendments covered by paragraphs 20 and 21 of the resolution. He believes that an EU Defence Union must be built on a comprehensive, multi-layer and non-military concept of security underpinned by unanimity of all EU Member States and requiring full parliamentary scrutiny both at Union and

Member States' level. Co-rapporteur Helmut Scholz intends to introduce proposals for a revised CSFP (Common Security and Foreign Policy) and CSDP (Common Security and Defence Policy) during the Convention that is called for. He underlines in particular the Union's responsibility for contributing to international peace and security in accordance with international law, fostering active engagement for disarmament, particularly of nuclear and other weapons of mass destruction, and joining the UN Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons (TPNW). Restructuring of EU Member States' military capacity into EU wide structures should, in his view, be based on the principle of structural non-aggression capabilities. "As most Member states are also members of NATO, any treaty change, in his view, must rule out a duplication of military capacity and budget expenditure. Treaty change must

therefore be accompanied with steps towards a decoupling from NATO” – concludes.

After a thorough analysis of his position, we will notice that it is nothing more than a disarmament plan and preparing the ground for Russia’s entry into the eastern territories of the European Union. Let us remember that, firstly, none of the German politicians has withdrawn the German-Russian plan to create a common economic zone from Vladivostok to Lisbon after Russia’s aggression against Ukraine, and secondly, current German aspiration maps clearly indicate that the “German lands” are on the west of Vistula, while Germany is ready to hand over all lands on the east of this river to Russia. It was probably no coincidence that during Donald Tusk’s government, the defense strategy prepared was on the Vistula line. Despite German rhetoric that appears in the media from time to time, the authorities in Berlin still do not perceive Russia as a threat, but as a partner for their interests. In this context, plans to create a common European army are nothing more than a method to disarm the Member States and paralyze their ability to defend themselves. It is no coincidence that a German politician demands that they secede from NATO – this way it will be even easier for Russia to enter these territories and do business with Germany, because American troops will not be stationed there and by committing an act of aggression, the Kremlin will not automatically enter into armed conflict with the USA.

DANGEROUS AMENDMENTS

Among the more than two hundred amendments mentioned, there are many that are intended primarily to attack Polish national identity and state property.

And so, according to them, the school's task is to "strengthen the common European identity". National identity is therefore to be blurred and replaced by the supranational identity of the superstate being created. There will be no space for culture and tradition, because the liberal-left mainstream perceives them as harmful stereotypes that need to be combated. One of the methods to do this is to bring in Muslim immigrants en masse.

"We recommend that the EU creates a mechanism to ensure monitoring and enforcement of minority rights (e.g. a portal or office where people can submit complaints)" - we read in the recommendations of the Conference on the Future of Europe, to which the authors of the treaty amendments refer. It is impossible not to notice that this would be a kind of ministry for political correctness in order to eliminate undesirable phenomena from society by the liberal-left mainstream, such as attachment to the family understood as a union between a woman and a man, attachment to values, or the vocation to be a woman and a man. If the law is divided into law and minority rights, it is necessarily

assumed that one group - implicitly the mentioned minority - will be privileged. Moreover, it is known that the goal of the new leftist revolutionaries is to privilege LGBT activists.

The European Union is to be granted exclusive competences in the area of the environment and biodiversity, as well as negotiations on climate change. This means that the smallest planning works at the commune level will not be able to be carried out without the participation of EU institutions. Also, Polish State Forests - covering an area of approximately 1/3 of Poland's territory - will not be able to conduct forest management, because the management of the forests - within shared competences - will be taken over by the EU. This also means that Polish foresters will not be able - as before - to take care of the forests, which, if left to their own fate, will dry out in exactly the same way as the Białowieża Forest, in the management of which Brussels "ecologists" interfered.

The granting of shared competences to the EU in the area of health is of no less concern, as the EU failed to cope with the pandemic and responded inadequately and with a delay of at least half a year. Moreover, the official EU mainstream agenda includes the introduction of universal access to abortion and euthanasia - the achievements of the civilization of death, which a large part of society in Poland is still fighting against.

Therefore, if the Eurocrats' plan succeeds, Poland, in addition to losing its sovereignty, will be subjected to a leftist experiment, as a result of which many of its citizens will die as a result of abortion and euthanasia. It is worth realizing that human life is what is mainly fought for in this game.

**POLAND STILL HAS A
CHANCE TO DEFEND ITSELF**

Poland still has a chance to defend its sovereignty and should make every possible effort to achieve this goal. The loss of independence to neo-Marxist Germany will be tantamount to the destruction of the healthy social fabric and spirit of the nation, which has not been broken even by 123 years of partitions. The attack will also be on the Catholic Church, which is already in the crosshairs of the ideologized German "synodal path", and on Christian values, and then it will already be a slippery slope towards the final collapse. We must not let this happen.

CZY CZEKA NAS ROZBIÓR POLSKI?

1772. 1793. 1795. 202...?

"NASI OJCOWIE PRZELEWALI ZA POLSKĘ KREW, A MY ODDAJEMY NIEPODLEGŁOŚĆ W SPOSÓB DEMOKRATYCZNY. TO SIĘ NIE MIEŚCI W GŁOWIE" - TAKIE KOMENTARZE MOŻNA BYŁO USŁYSZEĆ PO TYM, JAK CZĘŚĆ EUROPOSŁÓW OPOZYCJI POPARŁA PODCZAS POSIEDZENIA KOMISJI DS. KONSTYTUCYJNYCH PE (COFE) PROPONOWANE PRZEZ NIEMCY ZMIANY TRAKTATOWE. SPOSÓB, W JAKI UNIJNY MAINSTREAM ZDECYDOWAŁ SIĘ ZMIENIAĆ TRAKTATY NIE MA JEDNAK NIC WSPÓLNEGO Z WŁAŚCIWIE ROZUMIANĄ DEMOKRACJĄ. TO NIC INNEGO, JAK LEWICOWY ZAMACH NA KRAJE CZŁONKOWSKIE UNII EUROPEJSKIEJ, W TYM RÓWNIEŻ POLSKĘ, PRZED KTÓRYM JEDNAK MAMY JESZCZE SZANSĘ SIĘ OBRONIĆ.

**„TĘCZOWEJ KOALICJI”
BRAKOWAĆ BĘDZIE 59 GŁOSÓW**

"Dokument przyjęty przez Komitet Spraw Konstytucyjnych trafi teraz pod obrady Parlamentu Europejskiego, w którym federaliści dysponują większością głosów. Jeśli zostanie przegłosowany, rozpocznie się procedura zmiany traktatów europejskich. Nawet wtedy jednak zmiana traktatów będzie wymagała jednomyślnej decyzji wszystkich państw członkowskich. Polska konstytucja wymaga dla ratyfikacji umowy ograniczającej polską suwerenność akceptacji większością 2/3 Sejmu (307 posłów przy pełnej frekwencji) i 2/3 Senatu (67 senatorów przy pełnej frekwencji). To oznacza, że „tęczowej koalicji” Donalda Tuska brakować będzie aż 59 głosów w Sejmie i 1 głosu w Senacie. Naszym zadaniem jest zatem utrzymać tę przewagę i skutecznie powstrzymać ratyfikację" - uspokaja adw. Jerzy Kwaśniewski z Instytutu na Rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris.

"Im większa będzie liczba państw przekonanych do obrony suwerenności i do sprzeciwu wobec planu budowy europejskiego superpaństwa, tym większa szansa, że federalistom nie uda się złamać ich sprzeciwu. Dlatego nieustannie rozwijamy naszą sieć międzynarodowej współpracy, przekonując ośrodki analityczne i polityków innych państw członkowskich do sprzeciwu wobec projektu poprawek. Naprawdę wiele będzie zależało od naszego zaangażowania i konsekwencji" - dodaje.

Zaangażowany w uświadamianie co do konsekwencji przyjęcia rewolucyjnych poprawek traktatowych jest również Instytut Myśli Schumana. Analitycy IMS przestrzegają, że proponowane mechanizmy, które z pewnością zostaną przegłosowane, utrwalą dyktat najsilniejszych państw - Francji i Niemiec - nad państwami słabszymi i umożliwią podejmowanie decyzji ponad głowami tych ostatnich. "Wiele istotnych spraw, w tym również te odnoszące się do wartości i tożsamości, sprawy światopoglądowe zostałyby przekazane de facto w zakres decyzji Brukseli/Berlina, a państwa członkowskie straciłyby kontrolę nad własnymi społeczeństwami" - stwierdzają.

Pozostaje jeszcze kwestia wolności religijnej i wolności wyznania - byłyby one zagrożone ze względu na agresywną ideologiczną agendę. Podobnie sytuacja wygląda z mediami - w eter ma iść docelowo jeden przekaz zgodny z wyznaczoną linią. Jakiegokolwiek odstępstwa i próby samodzielnego myślenia będą tępione. Dyktat i afirmacja lewicowych antywartości we wszystkich obszarach życia społecznego, politycznego i gospodarczego nie pozostawią przestrzeni wolności dla tych, którzy przywiązani do tradycyjnych wartości zechcą stanąć w obronie konserwatywnego ładu.

Warto uświadomić sobie jeszcze jedną rzecz, a mianowicie, że wyzbycie się suwerenności będzie jednoznaczne z wyzbyciem się podmiotowości, a co za tym idzie - z popadnięciem w niewolę. Scentralizowana Unia Europejska nie będzie państwem wolnym, ale totalitarną dyktaturą nieliczącą się z wolnością jednostek i opresyjną względem każdego, kto nie zechce się w pełni podporządkować.

NARAŻENI NA ATAK ROSJI

Raport odnośnie do propozycji zmian w traktatach "wzywa do utworzenia unii obronnej obejmującej stale stacjonujące europejskie jednostki wojskowe posiadające stałą zdolność szybkiego rozmieszczania pod operacyjnym dowództwem Unii; proponuje, aby wspólne zamówienia i rozwój uzbrojenia były finansowane przez Unię za pośrednictwem specjalnego budżetu podlegającego procedurze współdecyzji i kontroli parlamentarnej oraz proponuje odpowiednie dostosowanie kompetencji Europejskiej Agencji Obrony".

To retoryka, a jakie skutki takie rozwiązania będą miały dla obronności państw członkowskich? Przede wszyst-



kim należy zauważyć, że Unia Europejska nie ma tradycji bycia sojuszem obronnym, nie wypracowała zatem ani odpowiednich struktur, ani procedur, ale to dopiero wierzchołek góry lodowej. Przeniesienie bowiem kompetencji obronnych na poziom unijny sparaliżuje możliwość obrony przed rosyjską agresją takim państwem, jak Polska czy Litwa. Stanie się tak przede wszystkim dlatego, że kierowana z Berlina UE najpierw musiałaby uznać Rosję za wroga, czego do tej pory w sposób jasny nie uczyniła i do czego - sterowana przez Niemcy - zwyczajnie nie będzie zdolna. Następnie należy przygotować możliwe scenariusze rosyjskiej agresji, a następnie opracować taktyczne działania militarne. W tym zakresie Bruksela pod kierownictwem Niemiec zakupiłaby broń dostarczana głównie przez niemiecki przemysł, gdy biznes jest dla Niemiec kluczowym motywem i dlatego wywieranie nacisku na budowę armii UE i zrywanie powiązania z NATO, zgodnie z zamysłem Niemiec, stwarza im szansę na utrzymanie dominacji gospodarczej, technologicznej, ideologicznej i zarządczej nad całym superpaństwem.

Zakup sprzętu wojskowego musi być przemyślany, ponieważ od synchronizacji działań z jego użyciem zależy wynik potencjalnej wojny. Zakupów dokonuje się w zależności od przewidywanego przeciwnika i możliwości, jakimi ten dysponuje, zdefiniowanie zatem potencjalnych wrogów jest koniecznością. Tymczasem pamiętamy reakcję Berlina na rosyjską agresję na Ukrainę: najpierw władze Niemiec czekały na szybkie zwycięstwo Rosji, później zaś podejmowały działania pozorowane w

celu możliwie najmniejszego zaszkodzenia agresorowi. Teraz natomiast chcą, aby sterowana przez nich Unia Europejska posiadała prawo do dowodzenia wojskami unijnymi, przy automatycznej rezygnacji z tej prerogatywy głów państw członkowskich.

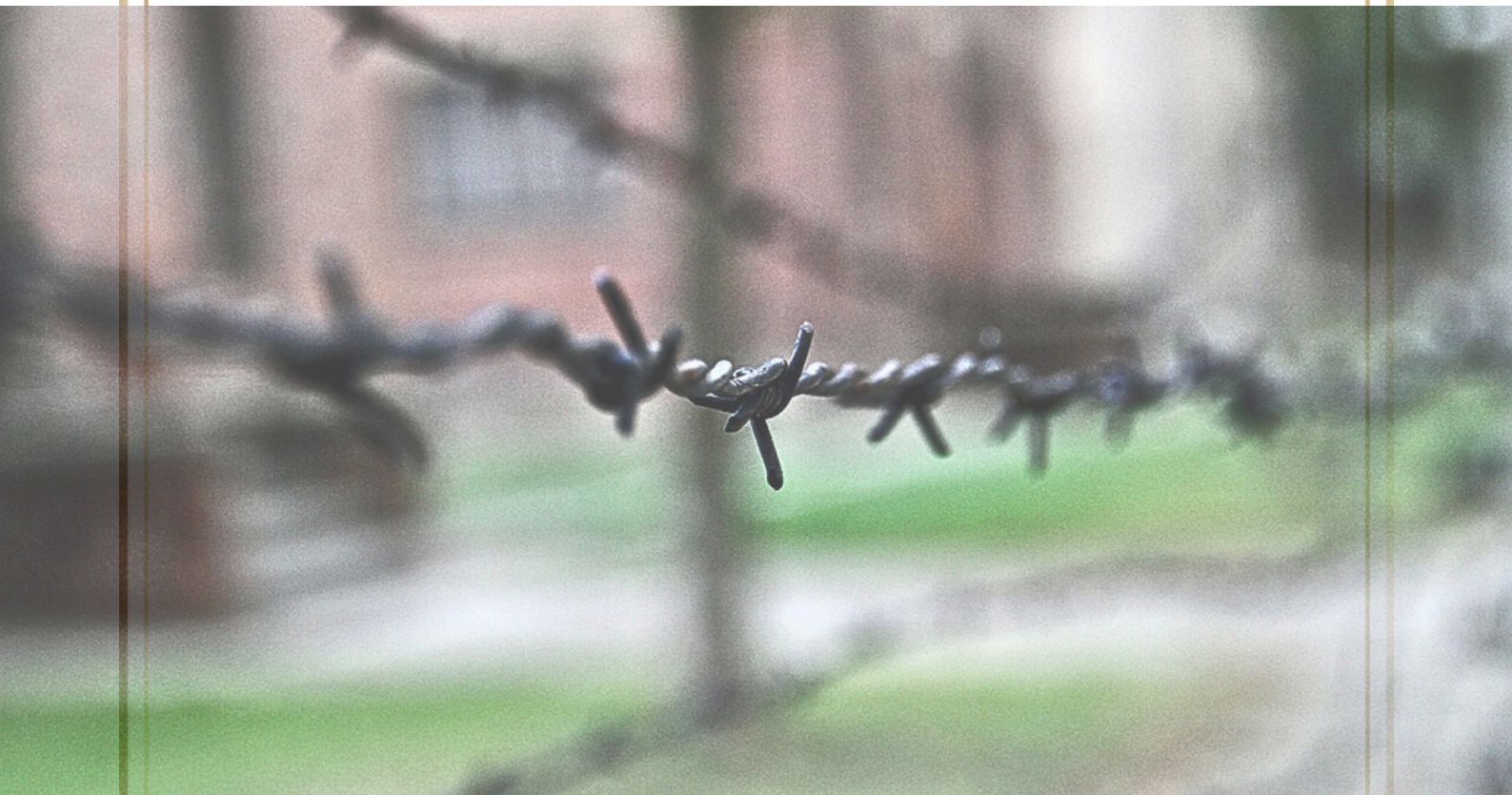
Oczywiście ktoś mógłby próbować argumentować, że przecież w dokumencie nic nie ma o tym, że państwa członkowskie nie mogłyby utrzymywać własnego wojska. Problem jednak w tym, że w sytuacji, kiedy kompetencje dowodzenia przeszłyby na poziom unijny, musiałyby być im podporządkowana cała armia, ponieważ żadnego z państw nie byłoby stać na to, aby opłacać jednocześnie wojsko narodowe i wojsko unijne. Poza tym dokument powołuje się wprost na Manifest z Ventotene, w którym Altiero Spinelli tak pisał o scentralizowanej Europie: "Będzie to stabilne państwo federalne, dysponujące europejską armią w miejsce wojsk narodowych". Włączenie go do raportu oznacza wolę polityczną dla likwidacji armii państw członkowskich i zastąpienie ich jedną, wspólną armią stanowiącą narzędzie "pozwalające na wyegzekwowanie w sfederowanych państwach uchwał służących utrzymaniu wspólnego porządku".

Jest jeszcze jedna kwestia, a mianowicie potężna dziura w unijnym budżecie. Podczas ostatniego posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli przewodnicząca Parlamentu Europejskiego Roberta Metsola w dramatycznym wystąpieniu apelowała do szefów rządów o uzupełnienie dochodów 7-letniego unijnego budżetu,

gdyż „nasze zasoby są napięte do granic możliwości”. UE nie ma pieniędzy ani na obsługę długu zaciągniętego w ramach Funduszu Odbudowy, ani na realizację szaleńczych "zielonych" rewolucji. Tym bardziej nie znalazłaby ich na wojsko, które wobec braku finansów byłoby zwyczajną fikcją. Nie jest przy tym wykluczone, że Niemcy, które postulują te zmiany, wykalkulowały sobie, że rozwiną Bundeswehrę - co przecież obecnie bardzo intensywnie czynią - aby to ich wojsko stacjonowało w każdym z państw członkowskich, bardziej pilnując niemieckich interesów niż bezpieczeństwa przed zagrożeniami z zewnątrz. Ten scenariusz jest zupełnie realny i stanowi poważne zagrożenie tym bardziej, że wspomniany raport odnosi się bezpośrednio do Manifestu z Ventotene i koncepcji Altiero Spinellego, zgodnie z którą europejska armia miałaby służyć do tłumienia buntów wewnątrz Unii Europejskiej, a nie obrony jej granic.

Na szczególną uwagę zasługuje poprawka wniesiona przez współsprawozdawcę Helmuta Scholza, który przyjmując do wiadomości propozycje COFE dotyczące ustanowienia Unii Obrony UE i kwalifikowanej większości głosów we Wspólnej Polityce Zagranicznej i Bezpieczeństwa, wyraża jednak zastrzeżenia dotyczące poprawek objętych ust. 20 i 21 uchwały. Uważa on, że Unię Obrony UE należy zbudować na kompleksowej, wielopoziomowej i pozamilitarnej koncepcji bezpieczeństwa, opartej na jednomyślności wszystkich państw członkowskich UE i wymagającej pełnej kontroli parlamentarnej zarówno na szczeblu Unii, jak i państw

członkowskich. Zamierza on przedstawić wnioski dotyczące zmienionej Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa i Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony podczas wymaganego Konwentu. Podkreśla w szczególności odpowiedzialność Unii za przyczynianie się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa zgodnie z prawem międzynarodowym, wspieranie aktywnego zaangażowania na rzecz rozbrojenia, w szczególności broni jądrowej i innej broni masowego rażenia, oraz przystąpienie do Traktatu ONZ o zakazie broni jądrowej (TPNW). Jego zdaniem restrukturyzacja potencjału wojskowego państw członkowskich UE w struktury ogólnounijne powinna opierać się na zasadzie strukturalnych zdolności nieagresyjnych. "Ponieważ większość



państw członkowskich jest także członkami NATO, jego zdaniem jakakolwiek zmiana traktatu musi wykluczać powielanie potencjału wojskowego i wydatków budżetowych. Zmianie Traktatu muszą zatem towarzyszyć kroki w kierunku odłączenia się od NATO" - konkluduje.

Jeżeli dobrze wczytamy się w jego stanowisko, zauważymy, że jest to nic innego, jak tylko plan rozbrojenia i przygotowanie gruntu pod wejście Rosji do Unii Europejskiej. Pamiętajmy, że po pierwsze żaden z niemieckich polityków nie wypowiedział niemiecko-rosyjskiego planu stworzenia wspólnej strefy gospodarczej od Władystoku po Lizbonę po agresji Rosji na Ukrainę, po drugie zaś aktualne niemieckie mapy aspiracji w jasny sposób wskazują, że "ziemie niemieckie" są na zachód od Wisły, natomiast wszystkie ziemie, które leżą na wschód od tej rzeki, Niemcy są gotowi przekazać pod zarząd Rosji. Mimo pojawiającej się co jakiś czas w mediach niemieckiej retoryki, władze w Berlinie nadal nie postrzegają Rosji jako zagrożenia, ale jako partnera dla swoich interesów. W tym kontekście plany stworzenia wspólnej europejskiej armii to nic innego, jak tylko metoda na rozbrojenie państw członkowskich i sparaliżowanie możliwości ich obrony. Nie jest przypadkiem, że niemiecki polityk domaga się, aby odłączyły się one od NATO - w ten sposób tym łatwiej będzie Rosji wkroczyć na te terytoria i robić interesy z Niemcami, ponieważ nie będą tam stacjonowały amerykańskie wojska i dokonując aktu agresji Kreml nie wejdzie w sposób automatyczny w konflikt zbrojny z USA.

GROŹNE POPRAWKI

Wśród wspomnianych ponad dwustu poprawek znalazło się wiele takich, które obliczone są przede wszystkim na uderzenie w polską tożsamość narodową i majątek państwowy.

I tak zgodnie z nimi szkoła za zadanie "umacniać i wzmacniać wspólną tożsamość europejską". Tożsamość narodowa ma zatem zostać rozmyta i zastąpiona ponadnarodową tożsamością tworzonego właśnie superpaństwa. Nie będzie w niej miejsca na kulturę i tradycję, gdyż te przez liberalno-lewicowy mainstream są postrzegane jako szkodliwe stereotypy, które należy zwalczać. Metodą na to jest chociażby masowe sprowadzanie muzułmańskich imigrantów.

"Zalecamy, aby UE utworzyła mechanizm zapewniający monitorowanie i egzekwowanie praw mniejszości (np. portal lub biuro, w którym ludzie mogą składać skargi)" - czytamy w rekomendacjach Konferencji o przyszłości Europy, do której odwołują się twórcy poprawek traktatowych. Nie sposób nie zauważyć, że byłby to rodzaj ministerstwa ds. politycznej poprawności w celu wyeliminowania ze społeczeństw zjawisk przez liberalno-lewicowy mainstream niepożądanych, jak przywiązanie do rodziny rozumianej jako związek kobiety i mężczyzny, przywiązanie do wartości, czy powołanie do bycia kobietą i bycia mężczyzną. Jeżeli bowiem prawo dzieli

się na prawo i prawa mniejszości, to siłą rzeczy zakłada się, że jedna grupa - w domyśle wspomniana mniejszość - będzie uprzywilejowana. Skądinąd wiadomo, że celem nowo lewicowych rewolucjonistów jest uprzywilejowanie aktywistów LGBT.

Unia Europejska ma mieć przyznane wyłączne kompetencje w obszarze środowiska i bioróżnorodności, jak również negocjacji dotyczących zmian klimatycznych. Oznacza to, że najdrobniejsze prace planistyczne na poziomie gminy nie będą mogły zostać przeprowadzone bez udziału unijnych instytucji. Również polskie Lasy Państwowe - zajmujące obszar około 1/3 terytorium Polski - nie będą mogły prowadzić gospodarki leśnej, ponieważ zarząd nad lasami - w ramach kompetencji dzielonych - przejmie UE. Oznacza to także, że polscy leśnicy nie będą mogli - jak dotychczas - pielęgnować lasów, które pozostawione własnemu losowi będą schły dokładnie tak samo, jak Puszcza Białowieska, w zarządzanie którą wtrącili się brukselscy "ekolodzy".

Nie mniejsze obawy budzi przyznanie UE kompetencji dzielonych w obszarze zdrowia, jako że UE nie poradziła sobie w sytuacji pandemii, zareagowała nieadekwatnie i z co najmniej półrocznym opóźnieniem. Ponadto w oficjalnej agendzie unijnego mainstreamu znalazło się wprowadzenie powszechnego dostępu do aborcji i eutanazji - zdobyczy cywilizacji śmierci, z którymi w Polsce nadal duża część społeczeństwa walczy.

Jeżeli zatem plan eurokratów się powiedzie, Polska

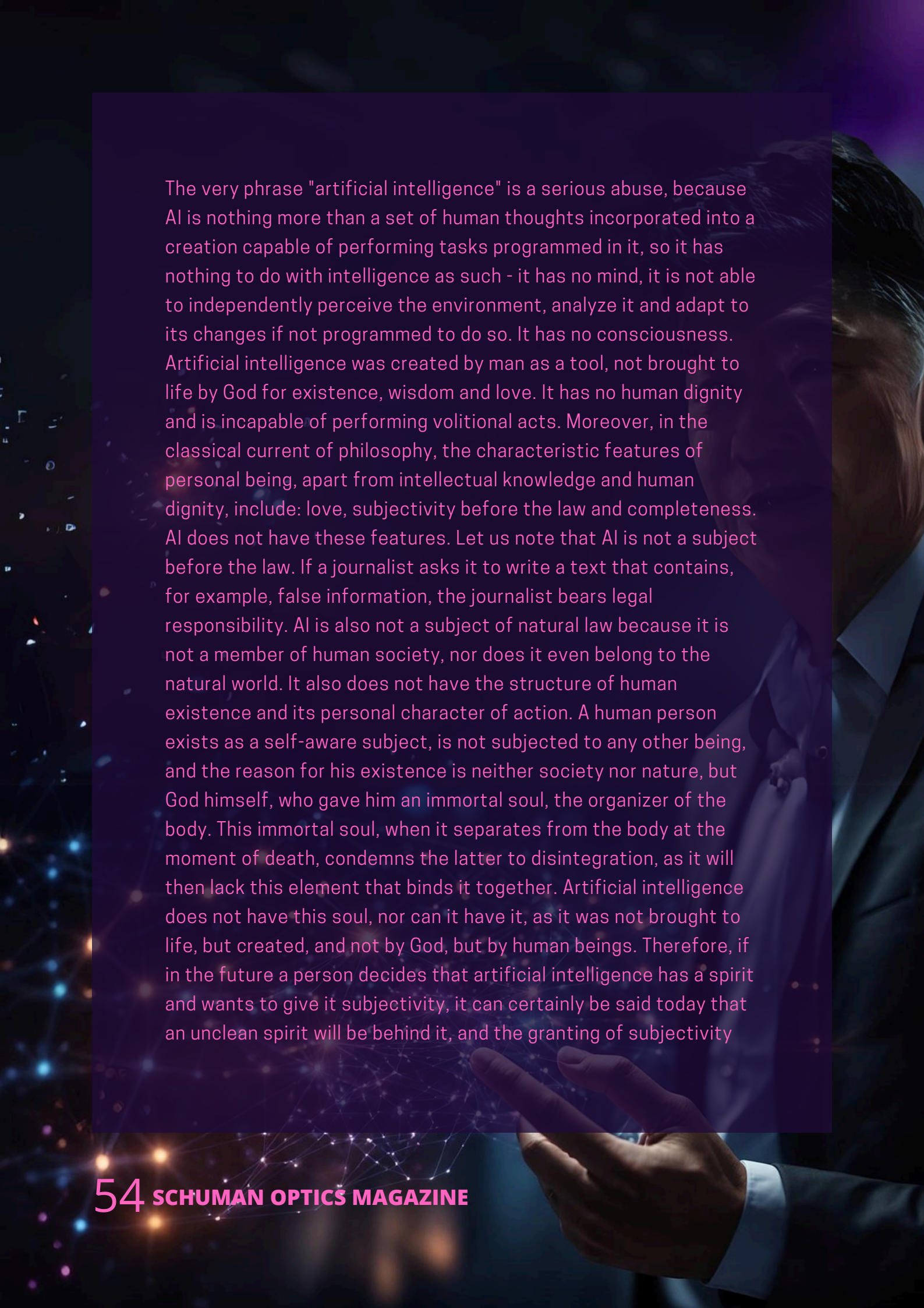
oprócz utraty suwerenności zostanie poddana lewicowemu eksperymentowi, wskutek którego w wyniku aborcji i eutanazji śmierć poniesie wielu jej obywateli. Warto zdać sobie z tego sprawę, że ludzkie życie jest tym, o co głównie toczy się walka w tej grze.

POLSKA MA JESZCZE SZANSĘ SIĘ OBRONIĆ

Polska ma jeszcze szansę obronić swoją suwerenność i powinna czynić wszelkie możliwe wysiłki, aby osiągnąć ten cel. Utrata niepodległości na rzecz neomarksistowskich Niemiec będzie równoznaczna ze zniszczeniem zdrowej tkanki społecznej i ducha narodu, którego nie złamały nawet 123 lata rozbiorów. Atak bowiem nastąpi bowiem również na Kościół katolicki, już teraz będący na celowniku zideologizowanej niemieckiej "drogi synodalnej", i chrześcijańskie wartości, a wówczas będzie to już równia pochyła dla ostatecznego upadku. Nie wolno nam do tego dopuścić.

**THE UNIVERSALISM
OF JOHN PAUL II'S
TEACHINGS IN THE
FACE OF THE
THREATS OF
DEHUMANIZATION
UNDER THE
INFLUENCE OF THE
IDEOLOGY OF
ARTIFICIAL
INTELLIGENCE**





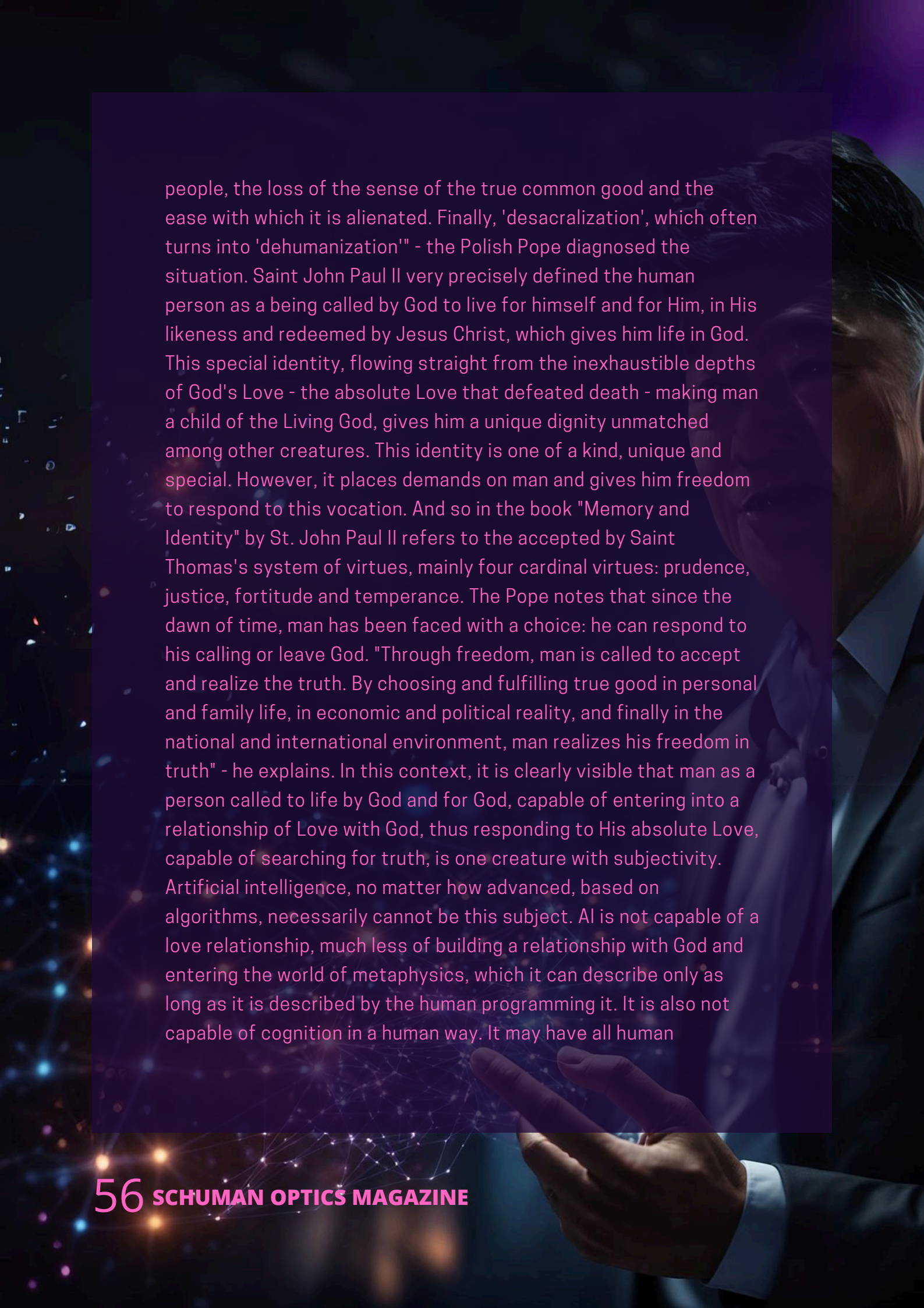
The very phrase "artificial intelligence" is a serious abuse, because AI is nothing more than a set of human thoughts incorporated into a creation capable of performing tasks programmed in it, so it has nothing to do with intelligence as such - it has no mind, it is not able to independently perceive the environment, analyze it and adapt to its changes if not programmed to do so. It has no consciousness. Artificial intelligence was created by man as a tool, not brought to life by God for existence, wisdom and love. It has no human dignity and is incapable of performing volitional acts. Moreover, in the classical current of philosophy, the characteristic features of personal being, apart from intellectual knowledge and human dignity, include: love, subjectivity before the law and completeness. AI does not have these features. Let us note that AI is not a subject before the law. If a journalist asks it to write a text that contains, for example, false information, the journalist bears legal responsibility. AI is also not a subject of natural law because it is not a member of human society, nor does it even belong to the natural world. It also does not have the structure of human existence and its personal character of action. A human person exists as a self-aware subject, is not subjected to any other being, and the reason for his existence is neither society nor nature, but God himself, who gave him an immortal soul, the organizer of the body. This immortal soul, when it separates from the body at the moment of death, condemns the latter to disintegration, as it will then lack this element that binds it together. Artificial intelligence does not have this soul, nor can it have it, as it was not brought to life, but created, and not by God, but by human beings. Therefore, if in the future a person decides that artificial intelligence has a spirit and wants to give it subjectivity, it can certainly be said today that an unclean spirit will be behind it, and the granting of subjectivity

itself - and such postulates are already appearing in the world of science - can be classified as Satanism.

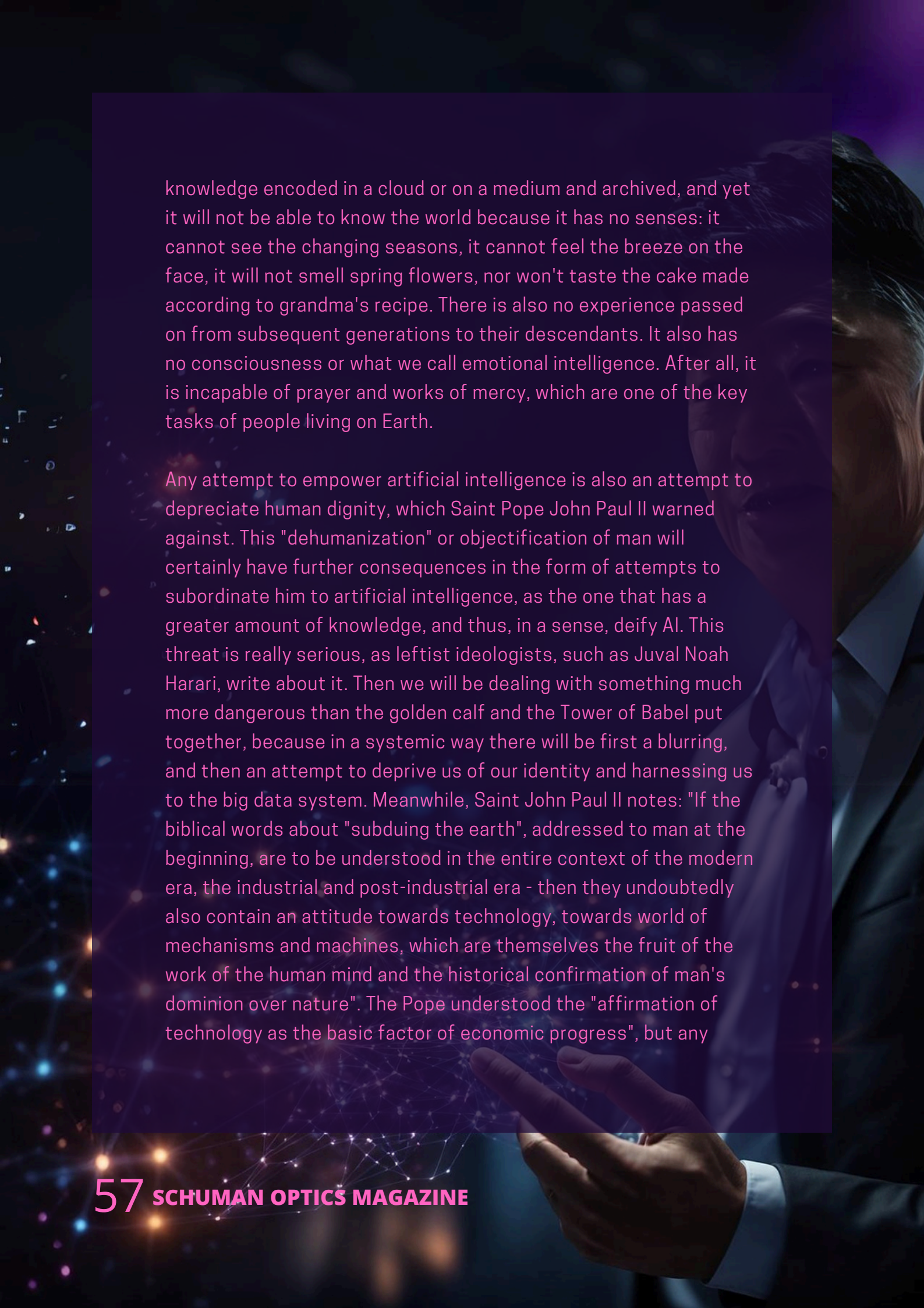
"Since not everything in which various systems, as well as individual people, see freedom and promote freedom turns out to be true human freedom, the Church, in the name of its divine mission, becomes the guardian of this freedom, which determines the true dignity of the human person" - wrote Saint Pope John Paul II. The freedom that the Pope wrote about is the freedom to choose the good, which programmed "artificial intelligence" is not capable of.

Pointing out that God called man to subdue the earth, St. John Paul II noted: "There is a very real and already palpable danger that with the enormous progress in man's mastery of the world of things, man loses the essential threads of his domination among them, subordinates his humanity to them in various ways, and becomes the object of multiple - sometimes direct, elusive - manipulation through the entire organization of collective life, through the system of production, through the pressure of the media of social communication". "Man cannot give up himself, his proper place in the visible world, he cannot become a slave of things, of economic relations themselves, a slave of production, a slave of his own products" - he warned.

"This call to the Spirit - and for the Spirit - is a response to all the "materialisms" of our era. They create multiple dissatisfaction in the human heart" - he taught. "Moral permissivism affects primarily this most sensitive area of people's lives and coexistence. It is accompanied by a crisis of truth in interpersonal relations, lack of responsibility for one's words, a purely utilitarian attitude towards

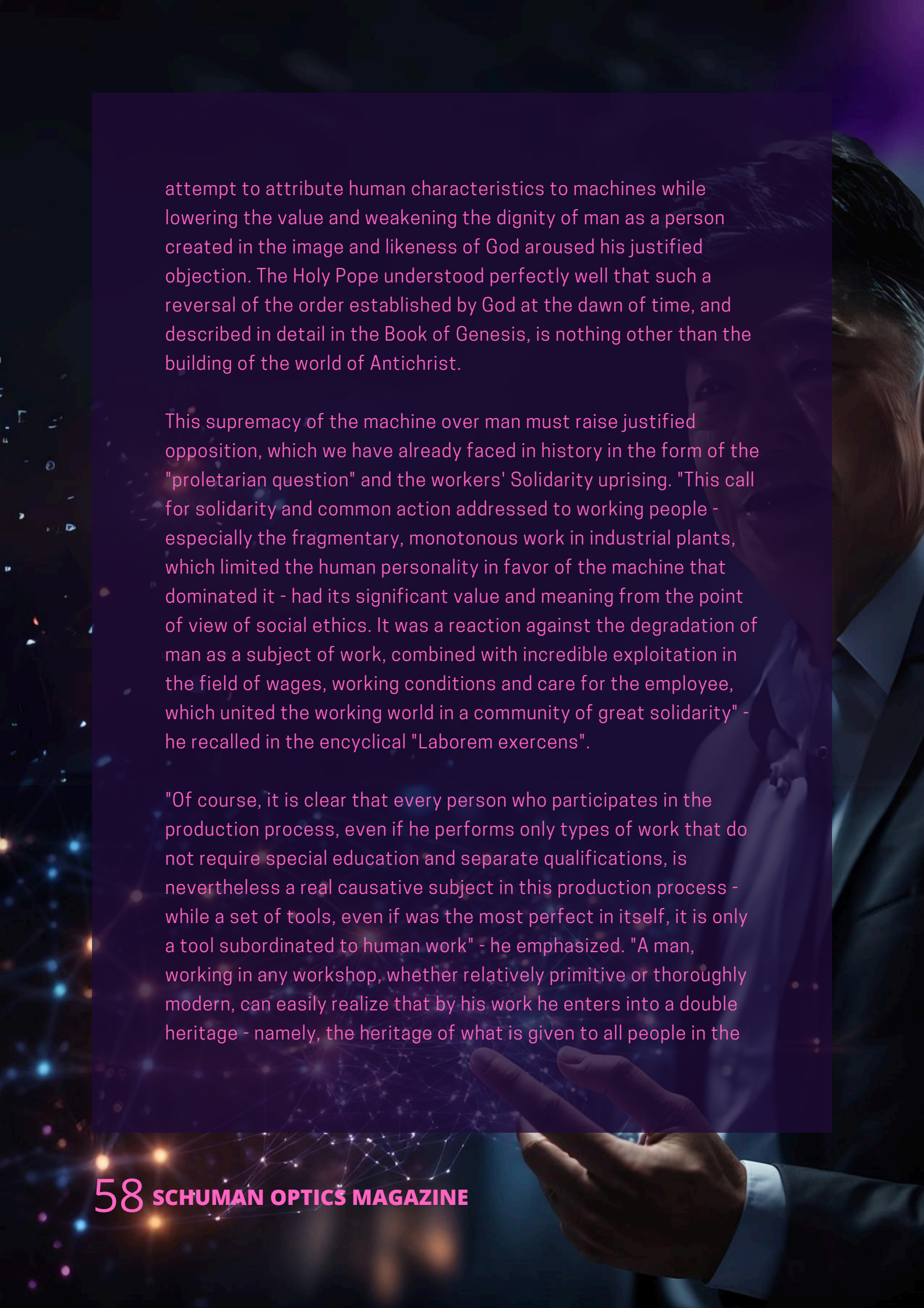


people, the loss of the sense of the true common good and the ease with which it is alienated. Finally, 'desacralization', which often turns into 'dehumanization' - the Polish Pope diagnosed the situation. Saint John Paul II very precisely defined the human person as a being called by God to live for himself and for Him, in His likeness and redeemed by Jesus Christ, which gives him life in God. This special identity, flowing straight from the inexhaustible depths of God's Love - the absolute Love that defeated death - making man a child of the Living God, gives him a unique dignity unmatched among other creatures. This identity is one of a kind, unique and special. However, it places demands on man and gives him freedom to respond to this vocation. And so in the book "Memory and Identity" by St. John Paul II refers to the accepted by Saint Thomas's system of virtues, mainly four cardinal virtues: prudence, justice, fortitude and temperance. The Pope notes that since the dawn of time, man has been faced with a choice: he can respond to his calling or leave God. "Through freedom, man is called to accept and realize the truth. By choosing and fulfilling true good in personal and family life, in economic and political reality, and finally in the national and international environment, man realizes his freedom in truth" - he explains. In this context, it is clearly visible that man as a person called to life by God and for God, capable of entering into a relationship of Love with God, thus responding to His absolute Love, capable of searching for truth, is one creature with subjectivity. Artificial intelligence, no matter how advanced, based on algorithms, necessarily cannot be this subject. AI is not capable of a love relationship, much less of building a relationship with God and entering the world of metaphysics, which it can describe only as long as it is described by the human programming it. It is also not capable of cognition in a human way. It may have all human

A man in a dark suit and white shirt is shown from the chest up, looking down at a glowing digital network overlay. The overlay consists of numerous small, bright blue and white nodes connected by thin, white lines, creating a complex web-like structure. The background is dark with some blurred light spots, suggesting a futuristic or technological setting. The overall tone is serious and contemplative.

knowledge encoded in a cloud or on a medium and archived, and yet it will not be able to know the world because it has no senses: it cannot see the changing seasons, it cannot feel the breeze on the face, it will not smell spring flowers, nor won't taste the cake made according to grandma's recipe. There is also no experience passed on from subsequent generations to their descendants. It also has no consciousness or what we call emotional intelligence. After all, it is incapable of prayer and works of mercy, which are one of the key tasks of people living on Earth.

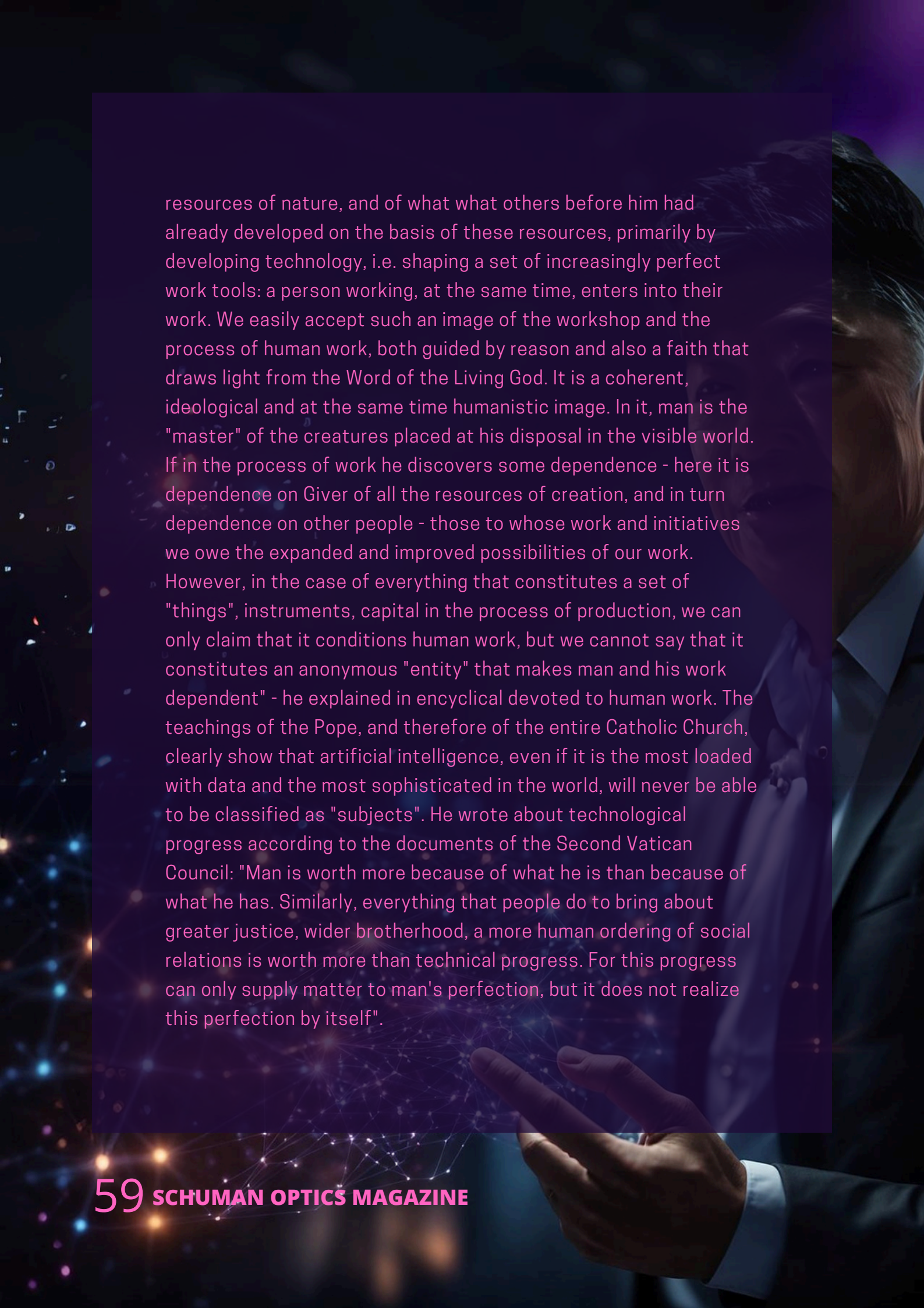
Any attempt to empower artificial intelligence is also an attempt to depreciate human dignity, which Saint Pope John Paul II warned against. This "dehumanization" or objectification of man will certainly have further consequences in the form of attempts to subordinate him to artificial intelligence, as the one that has a greater amount of knowledge, and thus, in a sense, deify AI. This threat is really serious, as leftist ideologists, such as Yuval Noah Harari, write about it. Then we will be dealing with something much more dangerous than the golden calf and the Tower of Babel put together, because in a systemic way there will be first a blurring, and then an attempt to deprive us of our identity and harnessing us to the big data system. Meanwhile, Saint John Paul II notes: "If the biblical words about "subduing the earth", addressed to man at the beginning, are to be understood in the entire context of the modern era, the industrial and post-industrial era - then they undoubtedly also contain an attitude towards technology, towards world of mechanisms and machines, which are themselves the fruit of the work of the human mind and the historical confirmation of man's dominion over nature". The Pope understood the "affirmation of technology as the basic factor of economic progress", but any

A man in a dark suit and tie is shown from the chest up, looking towards the left. Overlaid on the image is a glowing digital network of white lines and dots, resembling a neural network or data visualization, which is semi-transparent and allows the man's features to be seen through it. The background is dark with some bokeh light effects.

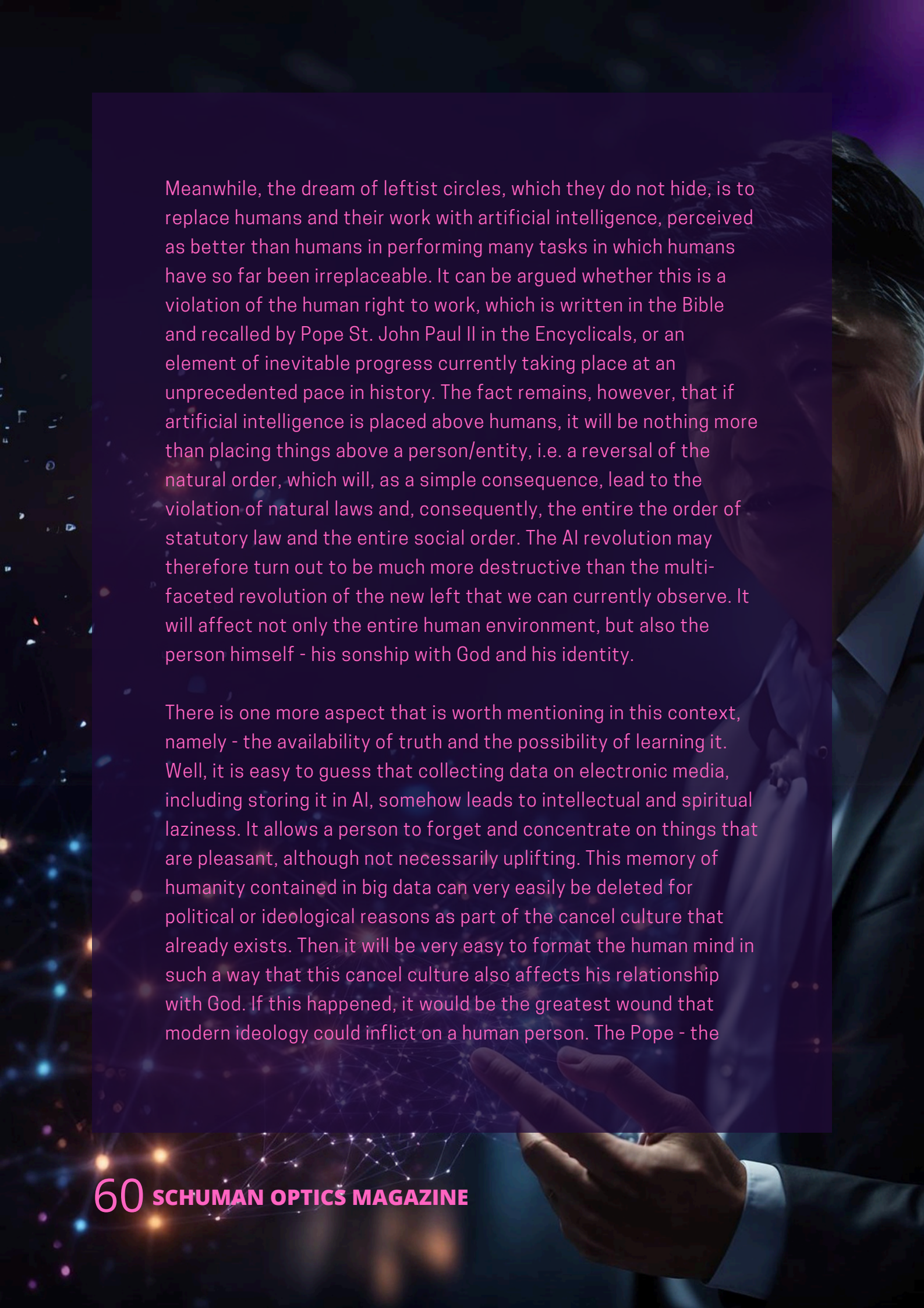
attempt to attribute human characteristics to machines while lowering the value and weakening the dignity of man as a person created in the image and likeness of God aroused his justified objection. The Holy Pope understood perfectly well that such a reversal of the order established by God at the dawn of time, and described in detail in the Book of Genesis, is nothing other than the building of the world of Antichrist.

This supremacy of the machine over man must raise justified opposition, which we have already faced in history in the form of the "proletarian question" and the workers' Solidarity uprising. "This call for solidarity and common action addressed to working people - especially the fragmentary, monotonous work in industrial plants, which limited the human personality in favor of the machine that dominated it - had its significant value and meaning from the point of view of social ethics. It was a reaction against the degradation of man as a subject of work, combined with incredible exploitation in the field of wages, working conditions and care for the employee, which united the working world in a community of great solidarity" - he recalled in the encyclical "Laborem exercens".

"Of course, it is clear that every person who participates in the production process, even if he performs only types of work that do not require special education and separate qualifications, is nevertheless a real causative subject in this production process - while a set of tools, even if was the most perfect in itself, it is only a tool subordinated to human work" - he emphasized. "A man, working in any workshop, whether relatively primitive or thoroughly modern, can easily realize that by his work he enters into a double heritage - namely, the heritage of what is given to all people in the

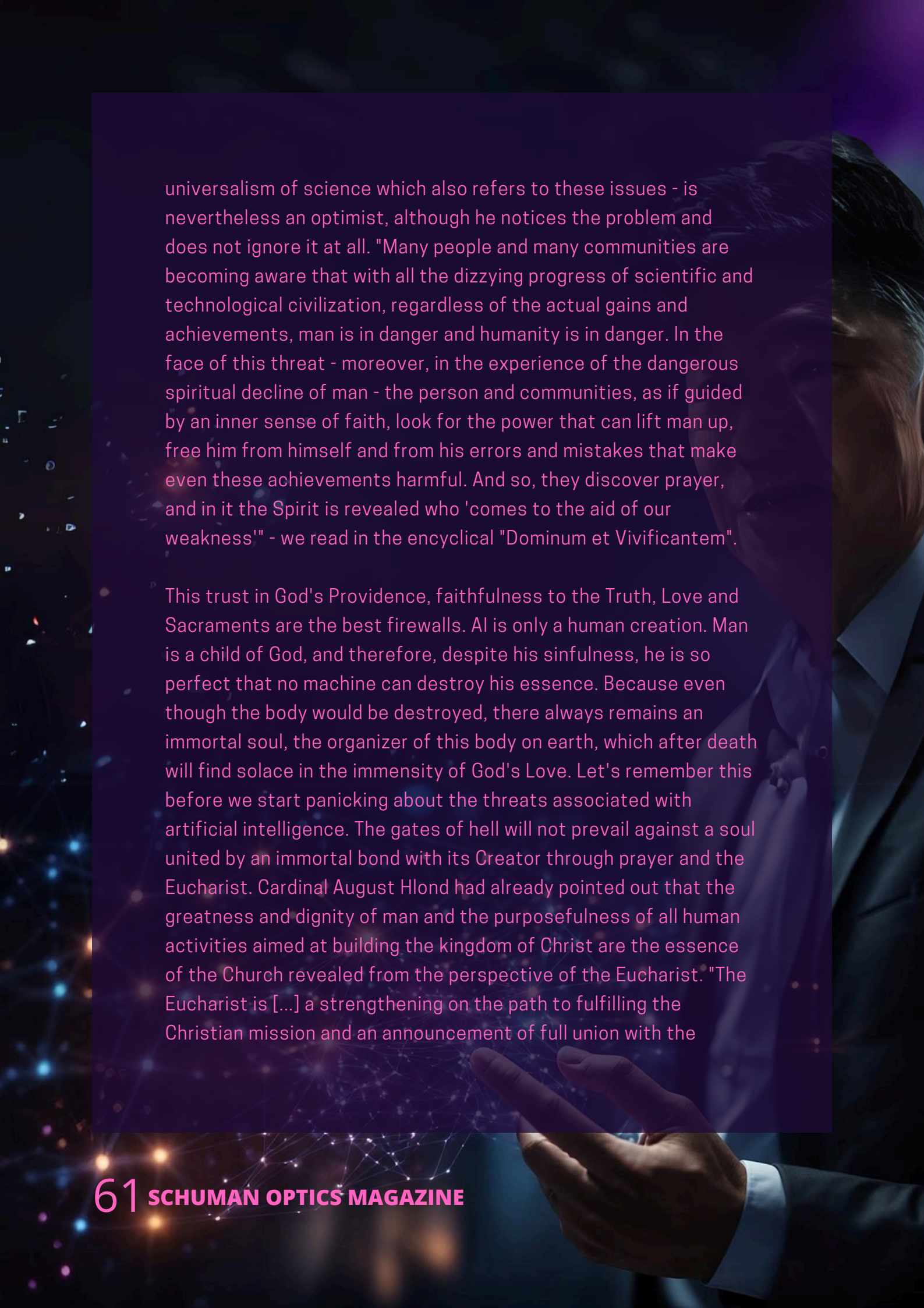
A man in a dark suit and white shirt is shown from the chest up, looking towards the left. He is holding a glowing, interconnected network of white dots and lines that appears to be a digital or data visualization. The background is dark with some bokeh light effects. The text is overlaid on a semi-transparent purple rectangular area.

resources of nature, and of what others before him had already developed on the basis of these resources, primarily by developing technology, i.e. shaping a set of increasingly perfect work tools: a person working, at the same time, enters into their work. We easily accept such an image of the workshop and the process of human work, both guided by reason and also a faith that draws light from the Word of the Living God. It is a coherent, ideological and at the same time humanistic image. In it, man is the "master" of the creatures placed at his disposal in the visible world. If in the process of work he discovers some dependence - here it is dependence on Giver of all the resources of creation, and in turn dependence on other people - those to whose work and initiatives we owe the expanded and improved possibilities of our work. However, in the case of everything that constitutes a set of "things", instruments, capital in the process of production, we can only claim that it conditions human work, but we cannot say that it constitutes an anonymous "entity" that makes man and his work dependent" - he explained in encyclical devoted to human work. The teachings of the Pope, and therefore of the entire Catholic Church, clearly show that artificial intelligence, even if it is the most loaded with data and the most sophisticated in the world, will never be able to be classified as "subjects". He wrote about technological progress according to the documents of the Second Vatican Council: "Man is worth more because of what he is than because of what he has. Similarly, everything that people do to bring about greater justice, wider brotherhood, a more human ordering of social relations is worth more than technical progress. For this progress can only supply matter to man's perfection, but it does not realize this perfection by itself".

A man in a dark suit and tie is shown from the chest up, looking towards the left. Overlaid on the image is a glowing digital network of white nodes and lines, resembling a neural network or data flow. The background is dark with some bokeh light effects.

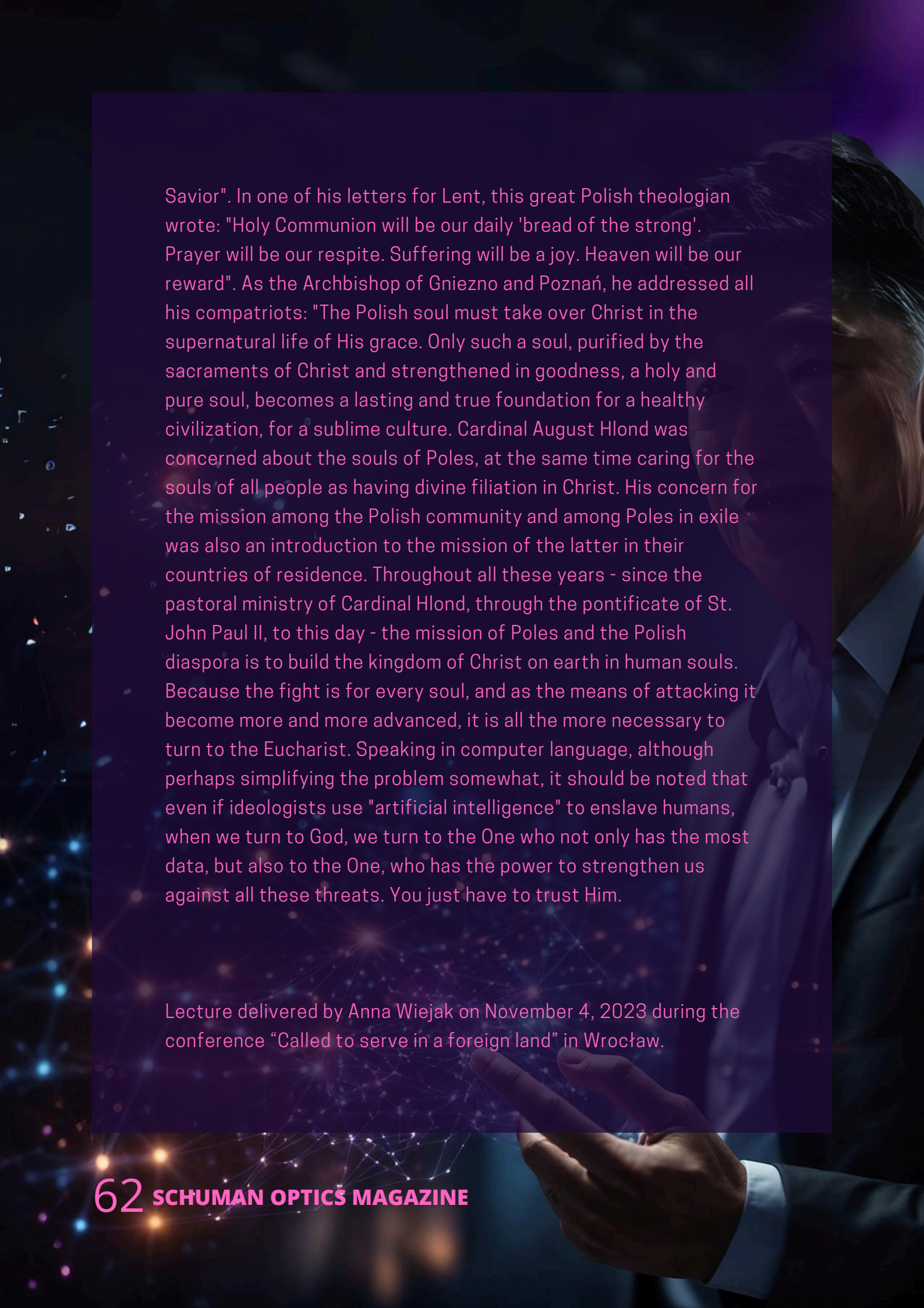
Meanwhile, the dream of leftist circles, which they do not hide, is to replace humans and their work with artificial intelligence, perceived as better than humans in performing many tasks in which humans have so far been irreplaceable. It can be argued whether this is a violation of the human right to work, which is written in the Bible and recalled by Pope St. John Paul II in the Encyclicals, or an element of inevitable progress currently taking place at an unprecedented pace in history. The fact remains, however, that if artificial intelligence is placed above humans, it will be nothing more than placing things above a person/entity, i.e. a reversal of the natural order, which will, as a simple consequence, lead to the violation of natural laws and, consequently, the entire the order of statutory law and the entire social order. The AI revolution may therefore turn out to be much more destructive than the multi-faceted revolution of the new left that we can currently observe. It will affect not only the entire human environment, but also the person himself - his sonship with God and his identity.

There is one more aspect that is worth mentioning in this context, namely - the availability of truth and the possibility of learning it. Well, it is easy to guess that collecting data on electronic media, including storing it in AI, somehow leads to intellectual and spiritual laziness. It allows a person to forget and concentrate on things that are pleasant, although not necessarily uplifting. This memory of humanity contained in big data can very easily be deleted for political or ideological reasons as part of the cancel culture that already exists. Then it will be very easy to format the human mind in such a way that this cancel culture also affects his relationship with God. If this happened, it would be the greatest wound that modern ideology could inflict on a human person. The Pope - the



universalism of science which also refers to these issues - is nevertheless an optimist, although he notices the problem and does not ignore it at all. "Many people and many communities are becoming aware that with all the dizzying progress of scientific and technological civilization, regardless of the actual gains and achievements, man is in danger and humanity is in danger. In the face of this threat - moreover, in the experience of the dangerous spiritual decline of man - the person and communities, as if guided by an inner sense of faith, look for the power that can lift man up, free him from himself and from his errors and mistakes that make even these achievements harmful. And so, they discover prayer, and in it the Spirit is revealed who 'comes to the aid of our weakness'" - we read in the encyclical "Dominum et Vivificantem".

This trust in God's Providence, faithfulness to the Truth, Love and Sacraments are the best firewalls. AI is only a human creation. Man is a child of God, and therefore, despite his sinfulness, he is so perfect that no machine can destroy his essence. Because even though the body would be destroyed, there always remains an immortal soul, the organizer of this body on earth, which after death will find solace in the immensity of God's Love. Let's remember this before we start panicking about the threats associated with artificial intelligence. The gates of hell will not prevail against a soul united by an immortal bond with its Creator through prayer and the Eucharist. Cardinal August Hlond had already pointed out that the greatness and dignity of man and the purposefulness of all human activities aimed at building the kingdom of Christ are the essence of the Church revealed from the perspective of the Eucharist. "The Eucharist is [...] a strengthening on the path to fulfilling the Christian mission and an announcement of full union with the



Savior". In one of his letters for Lent, this great Polish theologian wrote: "Holy Communion will be our daily 'bread of the strong'. Prayer will be our respite. Suffering will be a joy. Heaven will be our reward". As the Archbishop of Gniezno and Poznań, he addressed all his compatriots: "The Polish soul must take over Christ in the supernatural life of His grace. Only such a soul, purified by the sacraments of Christ and strengthened in goodness, a holy and pure soul, becomes a lasting and true foundation for a healthy civilization, for a sublime culture. Cardinal August Hlond was concerned about the souls of Poles, at the same time caring for the souls of all people as having divine filiation in Christ. His concern for the mission among the Polish community and among Poles in exile was also an introduction to the mission of the latter in their countries of residence. Throughout all these years - since the pastoral ministry of Cardinal Hlond, through the pontificate of St. John Paul II, to this day - the mission of Poles and the Polish diaspora is to build the kingdom of Christ on earth in human souls. Because the fight is for every soul, and as the means of attacking it become more and more advanced, it is all the more necessary to turn to the Eucharist. Speaking in computer language, although perhaps simplifying the problem somewhat, it should be noted that even if ideologists use "artificial intelligence" to enslave humans, when we turn to God, we turn to the One who not only has the most data, but also to the One, who has the power to strengthen us against all these threats. You just have to trust Him.

Lecture delivered by Anna Wiejak on November 4, 2023 during the conference "Called to serve in a foreign land" in Wrocław.

**UNIWERSALIZM
NAUKI JANA
PAWŁA II WOBEC
ZAGROŻEŃ
DEHUMANIZACJI
POD WPŁYWEM
IDEOLOGII
SZTUCZNEJ
INTELIGENCJI**



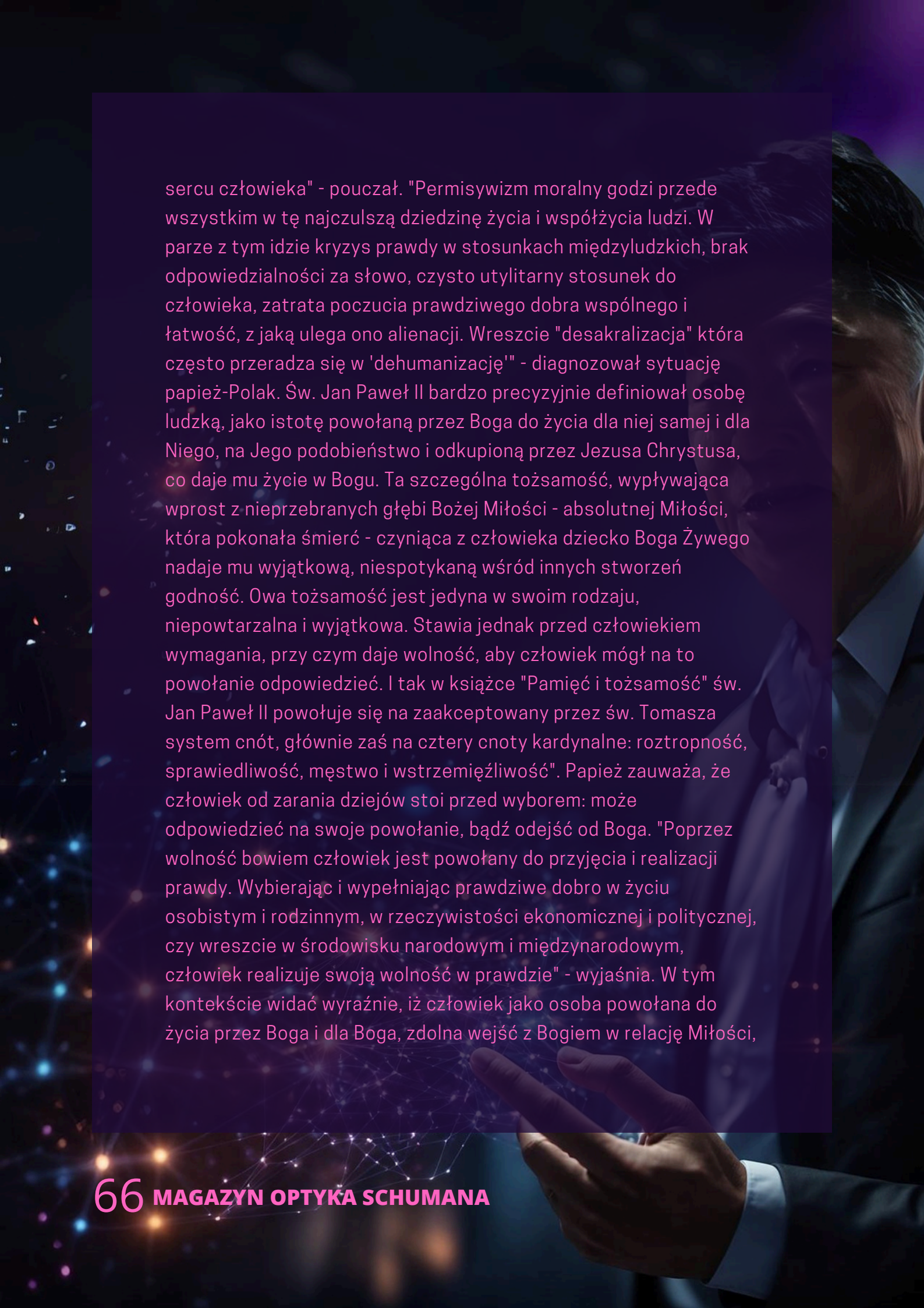
Już samo sformułowanie "sztuczna inteligencja" stanowi poważne nadużycie, ponieważ AI jest to nic innego jak zespół myśli człowieka ujętych w twór zdolny do wykonywania zaprogramowanych w nim zadań, zatem z inteligencją jako taką nie ma nic wspólnego - nie posiada rozumu, nie jest w stanie samodzielnie postrzegać otoczenia, dokonywać jego analizy i adaptować się do jej zmian, jeżeli nie zostanie do tego zaprogramowany. Nie posiada świadomości. Sztuczna inteligencja została stworzona przez człowieka jako narzędzie, nie zaś powołana do życia przez Boga do bytowania, mądrości i do miłości. Nie posiada ludzkiej godności i nie jest zdolna do dokonywania aktów woli. Zresztą w klasycznym nurcie filozofii jako charakterystyczne cechy bytu osobowego, obok poznania intelektualnego i ludzkiej godności wymienia się: miłość, podmiotowość wobec prawa oraz zupełność. AI cech tych nie posiada. Zauważmy przy tym, że AI nie jest podmiotem wobec prawa. Jeżeli dziennikarz poprosi ją o napisanie tekstu, w którym znajdą się np. nieprawdziwe informacje, to odpowiedzialność prawną ponosi dziennikarz. AI nie jest również podmiotem prawa naturalnego, ponieważ nie jest członkiem ludzkiej społeczności, ani nawet nie należy do świata przyrody. Nie posiada także struktury ludzkiego bytu i jego osobowego charakteru działania. Osoba ludzka bytuje jako samoświadomy podmiot, nie jest zapodmiotowiona w żadnym innym bycie, zaś racją jej istnienia nie są ani społeczeństwo, ani przyroda, ale sam Pan Bóg, który obdarzył ją nieśmiertelną duszą, organizatorką ciała. Owa nieśmiertelna dusza, kiedy w chwili śmierci odłącza się od ciała, skazuje to ostatnie na rozpad, jako że wówczas brakuje w nim tego elementu spajającego w jedną całość. Owej duszy sztuczna inteligencja nie posiada, ani też posiadać nie może, jako że nie została powołana do życia, tylko wytworzona, i nie przez Boga, ale przez istoty ludzkie. Jeżeli zatem

w przyszłości człowiek uzna, że sztuczna inteligencja ma ducha i zechce nadać jej podmiotowość, to już dzisiaj z całą pewnością można powiedzieć, że będzie za tym stał duch nieczysty, a samo nadanie podmiotowości - a takie postulaty już się pojawiają w świecie nauki - można zakwalifikować jako satanizm.

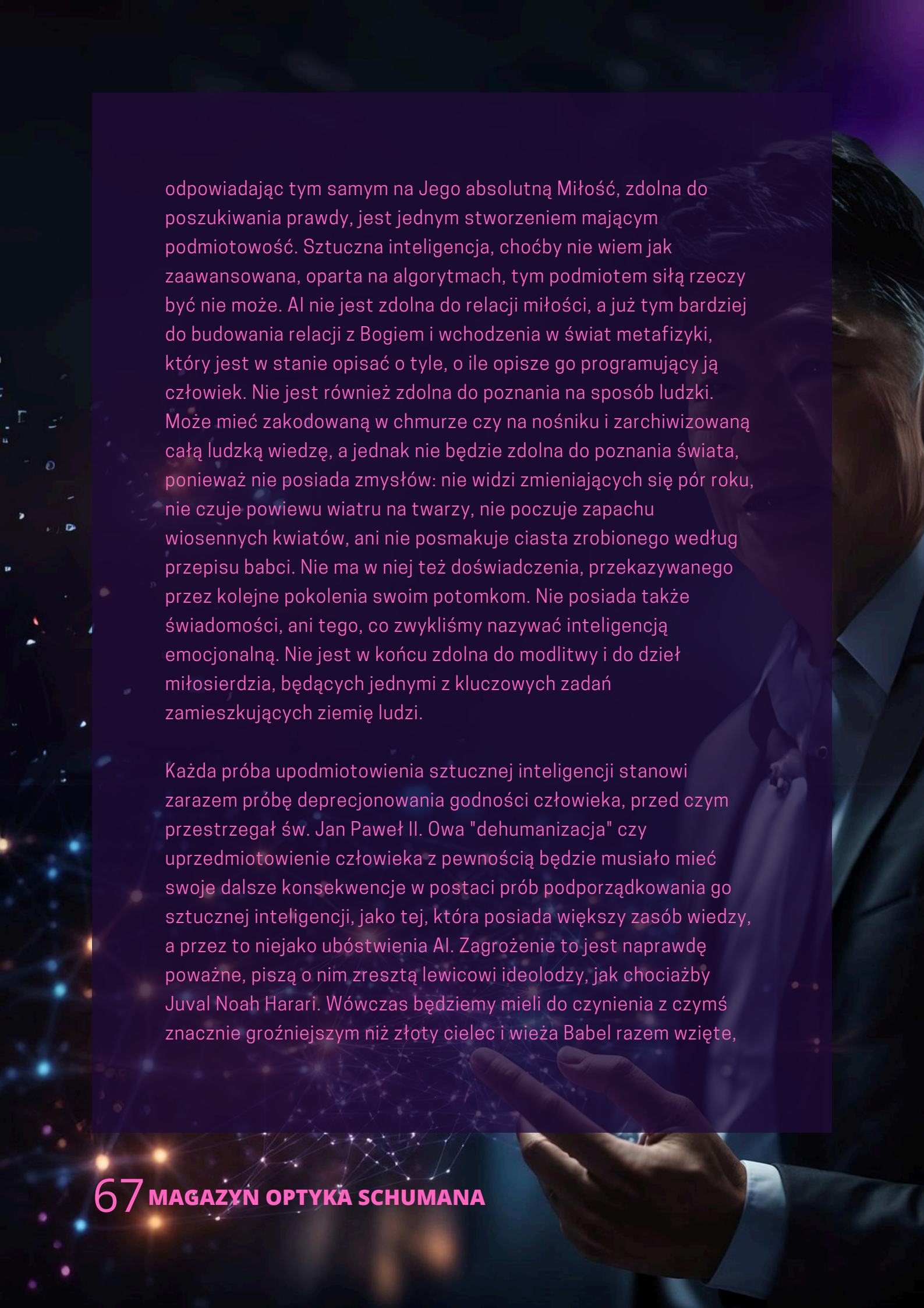
"Skoro zaś nie wszystko to, w czym różne systemy, a także poszczególni ludzie, widzą wolność i propagują wolność, okazuje się prawdziwą wolnością człowieka, tym bardziej Kościół w imię swojej Bożej misji staje się stróżem tej wolności, która warunkuje prawdziwą godność osoby ludzkiej" - pisał św. Jan Paweł II. Wolność, o której pisał papież to wolność do wyboru dobra, do czego zaprogramowana "sztuczna inteligencja" nie jest zdolna.

Wskazując, iż Pan Bóg powołał człowieka, aby czynił sobie ziemię poddaną, św. Jan Paweł II zauważał: "Istnieje bowiem bardzo realne i wyczuwalne już niebezpieczeństwo, że wraz z olbrzymim postępowaniem w opanowaniu przez człowieka świata rzeczy, człowiek gubi istotne wątki swego wśród nich panowania, na różne sposoby podporządkowuje im swoje człowieczeństwo, sam staje się przedmiotem wielorakiej - czasem bezpośrednio nieuchwytniej - manipulacji poprzez całą organizację życia zbiorowego, poprzez system produkcji, poprzez nacisk środków przekazu społecznego". "Człowiek nie może zrezygnować z siebie, ze swojego właściwego miejsca w świecie widzialnym, nie może stać się niewolnikiem rzeczy, samych stosunków ekonomicznych, niewolnikiem produkcji, niewolnikiem swoich własnych wytworów" - przestrzegał.

"To wołanie do Ducha - i o Ducha - jest odpowiedzią na wszystkie "materializmy" naszej epoki. One bowiem rodzą wieloraki niedosyt w

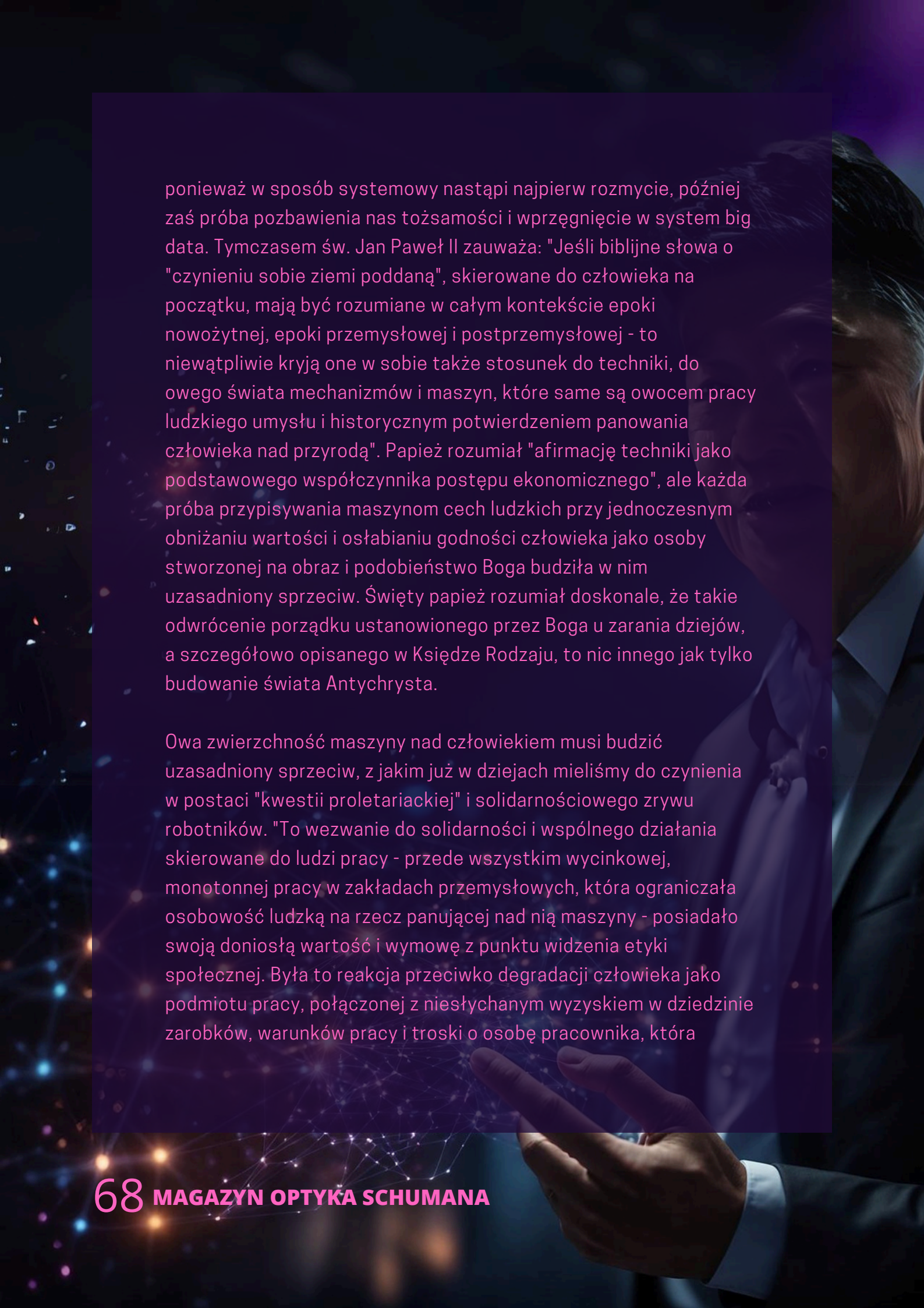


sercu człowieka" - pouczał. "Permisywizm moralny godzi przede wszystkim w tę najczulszą dziedzinę życia i współżycia ludzi. W parze z tym idzie kryzys prawdy w stosunkach międzyludzkich, brak odpowiedzialności za słowo, czysto utylitarny stosunek do człowieka, ztrata poczucia prawdziwego dobra wspólnego i łatwość, z jaką ulega ono alienacji. Wreszcie "desakralizacja" która często przeradza się w "dehumanizację" - diagnozował sytuację papież-Polak. Św. Jan Paweł II bardzo precyzyjnie definiował osobę ludzką, jako istotę powołaną przez Boga do życia dla niej samej i dla Niego, na Jego podobieństwo i odkupioną przez Jezusa Chrystusa, co daje mu życie w Bogu. Ta szczególna tożsamość, wyływająca wprost z nieprzebranych głębi Bożej Miłości - absolutnej Miłości, która pokonała śmierć - czyniąca z człowieka dziecko Boga Żywego nadaje mu wyjątkową, niespotykaną wśród innych stworzeń godność. Owa tożsamość jest jedyna w swoim rodzaju, niepowtarzalna i wyjątkowa. Stawia jednak przed człowiekiem wymagania, przy czym daje wolność, aby człowiek mógł na to powołanie odpowiedzieć. I tak w książce "Pamięć i tożsamość" św. Jan Paweł II powołuje się na zaakceptowany przez św. Tomasza system cnót, głównie zaś na cztery cnoty kardynalne: roztropność, sprawiedliwość, męstwo i wstrzemięźliwość". Papież zauważa, że człowiek od zarania dziejów stoi przed wyborem: może odpowiedzieć na swoje powołanie, bądź odejść od Boga. "Poprzez wolność bowiem człowiek jest powołany do przyjęcia i realizacji prawdy. Wybierając i wypełniając prawdziwe dobro w życiu osobistym i rodzinnym, w rzeczywistości ekonomicznej i politycznej, czy wreszcie w środowisku narodowym i międzynarodowym, człowiek realizuje swoją wolność w prawdzie" - wyjaśnia. W tym kontekście widać wyraźnie, iż człowiek jako osoba powołana do życia przez Boga i dla Boga, zdolna wejść z Bogiem w relację Miłości,



odpowiadając tym samym na Jego absolutną Miłość, zdolna do poszukiwania prawdy, jest jednym stworzeniem mającym podmiotowość. Sztuczna inteligencja, choćby nie wiem jak zaawansowana, oparta na algorytmach, tym podmiotem siłą rzeczy być nie może. AI nie jest zdolna do relacji miłości, a już tym bardziej do budowania relacji z Bogiem i wchodzenia w świat metafizyki, który jest w stanie opisać o tyle, o ile opisze go programujący ją człowiek. Nie jest również zdolna do poznania na sposób ludzki. Może mieć zakodowaną w chmurze czy na nośniku i zarchiwizowaną całą ludzką wiedzę, a jednak nie będzie zdolna do poznania świata, ponieważ nie posiada zmysłów: nie widzi zmieniających się pór roku, nie czuje powiewu wiatru na twarzy, nie poczuje zapachu wiosennych kwiatów, ani nie posmakuje ciasta zrobionego według przepisu babci. Nie ma w niej też doświadczenia, przekazywanego przez kolejne pokolenia swoim potomkom. Nie posiada także świadomości, ani tego, co zwykliśmy nazywać inteligencją emocjonalną. Nie jest w końcu zdolna do modlitwy i do dzieł miłosierdzia, będących jednymi z kluczowych zadań zamieszkujących ziemię ludzi.

Każda próba upodmiotowienia sztucznej inteligencji stanowi zarazem próbę deprecjonowania godności człowieka, przed czym przestrzegali św. Jan Paweł II. Owa "dehumanizacja" czy uprzedmiotowienie człowieka z pewnością będzie musiało mieć swoje dalsze konsekwencje w postaci prób podporządkowania go sztucznej inteligencji, jako tej, która posiada większy zasób wiedzy, a przez to niejako ubóstwienia AI. Zagrożenie to jest naprawdę poważne, piszą o nim zresztą lewicowi ideolodzy, jak chociażby Juval Noah Harari. Wówczas będziemy mieli do czynienia z czymś znacznie groźniejszym niż złoty cielec i wieża Babel razem wzięte,

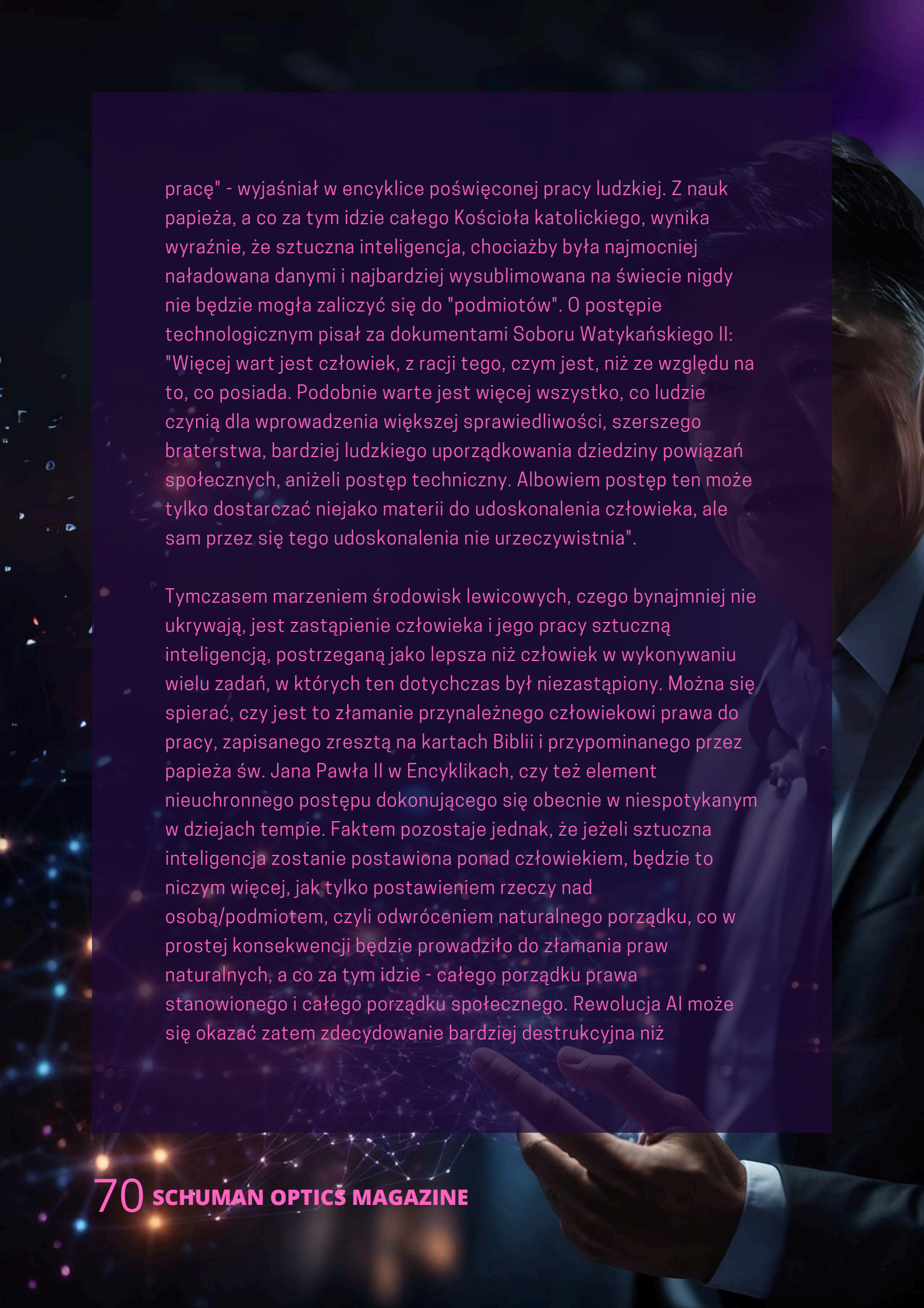


ponieważ w sposób systemowy nastąpi najpierw rozmycie, później zaś próba pozbawienia nas tożsamości i wprzęgnięcie w system big data. Tymczasem św. Jan Paweł II zauważył: "Jeśli biblijne słowa o "czynieniu sobie ziemi poddaną", skierowane do człowieka na początku, mają być rozumiane w całym kontekście epoki nowożytnej, epoki przemysłowej i postprzemysłowej - to niewątpliwie kryją one w sobie także stosunek do techniki, do owego świata mechanizmów i maszyn, które same są owocem pracy ludzkiego umysłu i historycznym potwierdzeniem panowania człowieka nad przyrodą". Papież rozumiał "afirmację techniki jako podstawowego współczynnika postępu ekonomicznego", ale każda próba przypisywania maszynom cech ludzkich przy jednoczesnym obniżaniu wartości i osłabianiu godności człowieka jako osoby stworzonej na obraz i podobieństwo Boga budziła w nim uzasadniony sprzeciw. Święty papież rozumiał doskonale, że takie odwrócenie porządku ustanowionego przez Boga u zarania dziejów, a szczególnie opisanego w Księdze Rodzaju, to nic innego jak tylko budowanie świata Antychrysta.

Owa zwierzchność maszyny nad człowiekiem musi budzić uzasadniony sprzeciw, z jakim już w dziejach mieliśmy do czynienia w postaci "kwestii proletariackiej" i solidarnościowego zrywu robotników. "To wezwanie do solidarności i wspólnego działania skierowane do ludzi pracy - przede wszystkim wycinkowej, monotonnej pracy w zakładach przemysłowych, która ograniczała osobowość ludzką na rzecz panującej nad nią maszyny - posiadało swoją doniosłą wartość i wymowę z punktu widzenia etyki społecznej. Była to reakcja przeciwko degradacji człowieka jako podmiotu pracy, połączonej z niesłychanym wyciskiem w dziedzinie zarobków, warunków pracy i troski o osobę pracownika, która

połączyła świat robotniczy we wspólnocie wielkiej solidarności" - przypominał w encyklice "Laborem exercens".

"Oczywiście jest rzeczą jasną, że każdy człowiek, który uczestniczy w procesie produkcji, choćby spełniał tylko takie rodzaje pracy, do których nie potrzeba szczególnego wykształcenia i osobnych kwalifikacji, jest jednak w tymże procesie produkcji prawdziwym podmiotem sprawczym - podczas gdy zespół narzędzi, choćby sam w sobie był najdoskonalszy, jest tylko i wyłącznie narzędziem podporządkowanym pracy człowieka" - podkreślał. "Człowiek, pracując przy jakimkolwiek warsztacie, czy stosunkowo pierwotnym, czy też na wskroś nowoczesnym, łatwo może zdać sobie sprawę z tego, że pracą swoją wchodzi w podwójne dziedzictwo - mianowicie dziedzictwo tego, co jest dane wszystkim ludziom w zasobach natury, oraz tego, co inni przed nim już wypracowali na gruncie tych zasobów, przede wszystkim rozwijając technikę, czyli kształtując zespół coraz doskonalszych narzędzi pracy: człowiek pracując, wchodzi zarazem w ich pracę. Taki obraz warsztatu i procesu pracy ludzkiej bez trudu przyjmujemy, zarówno kierując się rozumem, jak też wiarą, która czerpie światło ze Słowa Boga Żywego. Jest to obraz spójny, ideologiczny i zarazem humanistyczny. Człowiek jest w nim "panem" stworzeń oddanych do jego dyspozycji w widzialnym świecie. Jeśli w procesie pracy odkrywa jakąś zależność - to jest to zależność od Dawcy wszystkich zasobów stworzenia, a z kolei zależność od innych ludzi - tych, których pracy i inicjatywom zawdzięczamy poszerzone i ulepszone możliwości swojej pracy. Natomiast u wszystkim tym, co w procesie, produkcji stanowi zespół "rzeczy", instrumentów, kapitału, możemy tylko twierdzić, że warunkuje pracę człowieka, nie możemy natomiast powiedzieć, że stanowi jakby anonimowy "podmiot" uzależniający człowieka i jego

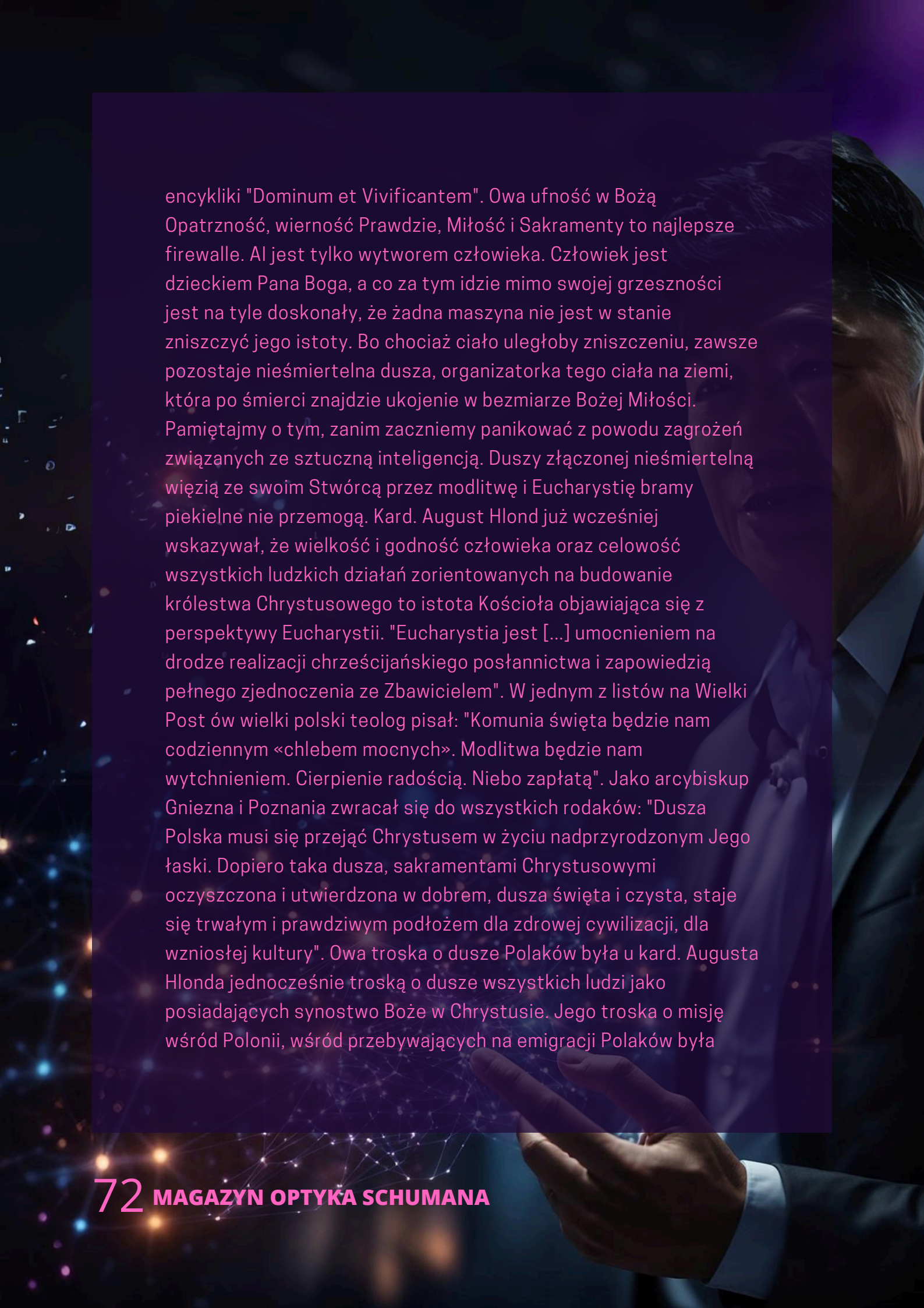


pracę" - wyjaśniał w encyklice poświęconej pracy ludzkiej. Z nauk papieża, a co za tym idzie całego Kościoła katolickiego, wynika wyraźnie, że sztuczna inteligencja, chociażby była najmocniej naładowana danymi i najbardziej wysublimowana na świecie nigdy nie będzie mogła zaliczyć się do "podmiotów". O postępie technologicznym pisał za dokumentami Soboru Watykańskiego II: "Więcej wart jest człowiek, z racji tego, czym jest, niż ze względu na to, co posiada. Podobnie warte jest więcej wszystko, co ludzie czynią dla wprowadzenia większej sprawiedliwości, szerszego braterstwa, bardziej ludzkiego uporządkowania dziedziny powiązań społecznych, aniżeli postęp techniczny. Albowiem postęp ten może tylko dostarczać niejako materii do udoskonalenia człowieka, ale sam przez się tego udoskonalenia nie urzeczywistnia".

Tymczasem marzeniem środowisk lewicowych, czego bynajmniej nie ukrywają, jest zastąpienie człowieka i jego pracy sztuczną inteligencją, postrzeganą jako lepsza niż człowiek w wykonywaniu wielu zadań, w których ten dotychczas był niezastąpiony. Można się spierać, czy jest to złamanie przynależnego człowiekowi prawa do pracy, zapisanego zresztą na kartach Biblii i przypominanego przez papieża św. Jana Pawła II w Encyklikach, czy też element nieuchronnego postępu dokonującego się obecnie w niespotykanym w dziejach tempie. Faktem pozostaje jednak, że jeżeli sztuczna inteligencja zostanie postawiona ponad człowiekiem, będzie to niczym więcej, jak tylko postawieniem rzeczy nad osobą/podmiotem, czyli odwróceniem naturalnego porządku, co w prostej konsekwencji będzie prowadziło do złamania praw naturalnych, a co za tym idzie - całego porządku prawa stanowionego i całego porządku społecznego. Rewolucja AI może się okazać zatem zdecydowanie bardziej destrukcyjna niż

wielopłaszczyznowa rewolucja nowej lewicy, którą możemy obecnie obserwować. Uderzy bowiem nie tylko w całe otoczenie człowieka, ale w niego samego - w jego synostwo Boże i tożsamość.

Jest jeszcze jeden aspekt, o którym warto w tym kontekście powiedzieć, a mianowicie - dostępność prawdy i możliwość jej poznawania. Otóż nietrudno się domyślić, że gromadzenie danych na nośnikach elektronicznych, również zawieranie ich w AI, niejako prowadzi do rozumowego i duchowego lenistwa. Pozwala bowiem człowiekowi na niepamięć i skoncentrowanie się na rzeczach przyjemnych, choć niekoniecznie budujących. Owa pamięć ludzkości zawarta w big data bardzo łatwo z przyczyn politycznych bądź ideologicznych może zostać wykasowana w ramach istniejącej już przecież teraz cancel culture. Wówczas już bardzo łatwo będzie tak sformatować ludzki umysł, aby owa cancel culture dotknęła również jego relacji z Bogiem. Gdyby tak się stało, byłaby to największa rana, jaką współczesna ideologia mogłaby zadać osobie ludzkiej. Papież - uniwersalizm nauki którego odnosi się również do tych kwestii - jest jednak mimo wszystko optymistą, chociaż problem dostrzega i wcale go nie lekceważy. "W wielu ludziach i wielu wspólnotach dojrzeła świadomość, że przy całym zawrotnym postępie cywilizacji naukowo-technicznej, niezależnie od rzeczywistych zdobyczy i osiągnięć, człowiek jest zagrożony i ludzkość jest zagrożona. Wobec tego zagrożenia - więcej, w doświadczeniu groźnego upadku duchowego człowieka - osoby i wspólnoty, jakby wiedzione wewnętrznym zmysłem wiary, szukają mocy, która zdolna jest człowieka podźwignąć, wyzwolić go od siebie samego i z jego błędów i pomyłek, które czynią szkodliwymi nawet owe osiągnięcia. I tak, odkrywają oni modlitwę, a w niej objawia się Duch, który 'przychodzi z pomocą naszej słabości'" - czytamy na kartach



encykliki "Dominum et Vivificantem". Owa ufność w Bożą Opatrzność, wierność Prawdzie, Miłości i Sakramenty to najlepsze firewalle. Al jest tylko wytworem człowieka. Człowiek jest dzieckiem Pana Boga, a co za tym idzie mimo swojej grzeszności jest na tyle doskonały, że żadna maszyna nie jest w stanie zniszczyć jego istoty. Bo chociaż ciało uległoby zniszczeniu, zawsze pozostaje nieśmiertelna dusza, organizatorka tego ciała na ziemi, która po śmierci znajdzie ukojenie w bezmiarze Bożej Miłości. Pamiętajmy o tym, zanim zaczniemy panikować z powodu zagrożeń związanych ze sztuczną inteligencją. Duszy złączonej nieśmiertelną więzią ze swoim Stwórcą przez modlitwę i Eucharystię bramy piekielne nie przemogą. Kard. August Hlond już wcześniej wskazywał, że wielkość i godność człowieka oraz celowość wszystkich ludzkich działań zorientowanych na budowanie królestwa Chrystusowego to istota Kościoła objawiająca się z perspektywy Eucharystii. "Eucharystia jest [...] umocnieniem na drodze realizacji chrześcijańskiego posłannictwa i zapowiedzią pełnego zjednoczenia ze Zbawicielem". W jednym z listów na Wielki Post ów wielki polski teolog pisał: "Komunia święta będzie nam codziennym «chlebem mocnych». Modlitwa będzie nam wytchnieniem. Cierpienie radością. Niebo zapłata". Jako arcybiskup Gniezna i Poznania zwracał się do wszystkich rodaków: "Dusza Polska musi się przejąć Chrystusem w życiu nadprzyrodzonym Jego łaski. Dopiero taka dusza, sakramentami Chrystusowymi oczyszczona i utwierdzona w dobrem, dusza święta i czysta, staje się trwałym i prawdziwym podłożem dla zdrowej cywilizacji, dla wzniosłej kultury". Owa troska o dusze Polaków była u kard. Augusta Hlonda jednocześnie troską o dusze wszystkich ludzi jako posiadających synostwo Boże w Chrystusie. Jego troska o misję wśród Polonii, wśród przebywających na emigracji Polaków była

jednocześnie wstępem do misji tych ostatnich w krajach zamieszkania. Przez te wszystkie lata - od czasów posługi duszpasterskiej kard. Hlonda, przez pontyfikat św. Jana Pawła II, aż do dnia dzisiejszego - misją Polaków i Polonii jest budowanie w duszach ludzkich królestwa Chrystusa na ziemi. Bo walka toczy się o każdą duszę, a że środki ataku na nią stają się coraz bardziej zaawansowane, tym bardziej należy zwrócić się ku Eucharystii. Mówiąc językiem informatycznym, choć może nieco spłycając problem, należy zauważyć, że nawet jeżeli ideolodzy będą posługiwali się "sztuczną inteligencją" dla zniewolenia człowieka, to zwracając się do Boga, zwracamy się do Tego, który nie tylko że ma najwięcej danych, ale do Tego, który ma moc umocnienia nas wobec tych wszystkich zagrożeń. Trzeba tylko Mu zaufać.

Referat Anny Wiejak wygłoszony 4 listopada 2023 roku podczas konferencji „Powołani do służby na obcej ziemi” we Wrocławiu.

MIGRANT WEAPONRY

in the hands
of globalists



IT DOES NOT SEEM TO BE A COINCIDENCE THAT THE EUROPEAN UNION IS BEING ATTACKED BY HORDES OF MIGRANTS FROM THE MEDITERRANEAN IN EXACTLY THE SAME WAY THAT POLAND IS BEING ATTACKED FROM BELARUS. IT CANNOT BE RULED OUT THAT THESE ATTACKS HAVE A COMMON DENOMINATOR IN THE FORM OF A PLAN TO BREAK UP THE SOCIETIES OF EUROPEAN COUNTRIES AND CREATE A "NEW EUROPEAN MAN".

If we look carefully at the processes we are currently dealing with on our continent, we will notice that this migration of Muslim peoples to Europe can successfully be called a modern hijra. The European land sterilized by atheism seems to be a promised land for Mohammedans - rich, high in technological development and willing to pay benefits perceived by Muslims as a modern jizya (tax on infidels). Catholic churches in France and Germany are emptying out, often falling victim to developers transforming them into shopping malls, while the number of mosques continues to grow and none of the officially elected authorities draw any conclusions from this situation. As if their desire was to destroy, or rather to finish off, Catholicism with the help of Islam, and then...

What will be later? Has anyone even thought about it? Maybe, along with global social engineering, a global religion will be introduced, according to which mother earth will be god and man will be a pest of the planet, as the creators of sustainable

development see it? Such plans already exist and are represented by very specific groups of contemporary revolutionaries.

As we read in the UN Migration Report for 2022, "the estimated number of international migrants has increased over the past 50 years. In 2020, almost 281 million people lived in a country other than their country of birth, or about 128 million more than 30 years earlier, in 1990 (153 million), and over three times the estimated number in 1970 (84 million). The proportion of international migrants as a share of the total global population has also increased, but only incrementally. The vast majority of people live in the country in which they were born. The impact of COVID-19 on the global population of international migrants is somewhat difficult to assess, one reason for this being that the latest available data are as at mid-2020 fairly early in the pandemic. That said, it is estimated that COVID-19 may have reduced the growth of international migrants by around two million. In other words, had there not been COVID-19, the number of international migrants in 2020 would have likely been around 283 million".



As has been the case for the past 50 years, the United States of America remains the primary destination for migrants, at over 51 million international migrants. Germany has become the second most prominent destination, with nearly 16 million international migrants, while Saudi Arabia is the third largest destination country for international migrants, at 13 million" - we can read in raport. Migration processes may accelerate rapidly due to the situation in the Middle East - the Israeli-Palestinian war, the situation in Syria, Pakistan and other countries in the region allow us to assume that thousands or even millions of people will seek a better life and shelter in Europe.

These data are not surprising, considering that Germany pursued an open-door policy for migrants, inviting them to their country. Currently, the authorities in Berlin want to transfer some of the arrivals to other countries, even against the wishes of their citizens. At the same time, the inflow of Muslim people to Europe continues. People smugglers make a great business out of it and, in fact, none of the Western governments is interested in stopping this practice, in which some non-governmental organizations, including German ones, are involved.

Although migrations have always accompanied the history of humanity, Europe has so far successfully defended itself against the flood of Islam thanks to the courage and sacrifice of, among others, the Polish nation crowned with the Victory of Vienna in 1683. Contemporary Western Europe does not perceive Islam as a threat, but looks at it with hope, as if it no longer counted on its own children. First, it infected its own societies with an abortion and contraceptive mentality and allowed them to die out, only to then welcome Muslim newcomers with open arms. This kind of madness is really hard to explain in a rational way.



Although the Czech Republic and Slovakia want to introduce random checks at their borders due to the increasing number of illegal immigrants entering Europe via the Balkan route (according to the Slovak Minister of Internal Affairs, their number increased from 6,000 in 2022 to 46,000 people this year), but already at the European Union level there is official talk of legalizing migration routes and systematizing the inflow of migrants.

It should be realized that any attempt to legalize the inflow of immigrants will have serious consequences in the form of destabilization of the internal situation in the countries to which they will arrive, which will directly translate not only into a reduction in the level of internal security, but also external security. Torn by internal problems, anarchic EU countries will become easy prey for any potential aggressor. It is worth looking at the example of Sweden, where Muslim gangs infiltrate public offices and people working there, including policemen. As reported in the local press, there are cases in which gangs manage to reach even classified information through corrupt brethren.

Everything indicates that the idea is to destabilize the current world order and, in a new phase, after eliminating nation states and the interests behind them, to create a new global society, fully controlled on the Chinese model and equally totalitarian. Migrants in this whole puzzle can only be a tool to achieve goals that they probably do not even realize. In this context, the dramatic fight of Poles for sovereignty takes on a completely new dimension.



MIGRANCI BRONIĄ

w rękach
globalistów



NIE WYDAJE SIĘ BYĆ PRZYPADKIEM, ŻE UNIA EUROPEJSKA JEST ATAKOWANA PRZEZ HORDY MIGRANTÓW ZE STRONY MORZA ŚRÓDZIEMNEGO W DOKŁADNIE TEN SAM SPOSÓB, W JAKI POLSKA JEST ATAKOWANA ZE STRONY BIAŁORUSI. NIE JEST BOWIEM WYKLUCZONE, IŻ ATAKI TE MAJĄ WSPÓLNY MIANOWNIK W POSTACI PLANU ROZBICIA SPOŁECZEŃSTW PAŃSTW EUROPEJSKICH I STWORZENIA "NOWEGO CZŁOWIEKA EUROPEJSKIEGO".

Jeżeli uważnie przyjrzymy się procesom, z jakimi mamy obecnie do czynienia na naszym kontynencie, zauważymy, że ową wędrówkę muzułmańskich ludów do Europy można z powodzeniem nazwać współczesną hidżrą. Wyjałowiona ateizmem europejska ziemia wydaje się dla mahometan ziemią obiecaną - bogatą, stojącą wysoko jeżeli chodzi o rozwój technologiczny i chętną do wypłaty zasiłków postrzeganych przez muzułmanów jako współczesna dżizja (podatek od niewiernych). Kościoły katolickie we Francji i Niemczech pustoszeją, często padając ofiarą deweloperów przekształcających je w centra handlowe, podczas gdy liczba meczetów stale rośnie i żadne z kolejno oficjalnie wybieranych władz nie wyciągają z tej sytuacji żadnych wniosków. Jakby ich pragnieniem było zniszczenie a w zasadzie dobitcie katolicyzmu przy pomocy islamu, a później...

Co będzie później? Czy ktokolwiek w ogóle się zastanowił? Może wraz z globalną inżynierią społeczną zostanie wprowadzone globalne wyznanie, zgodnie z którym bogiem będzie matka-ziemia, a człowiek szkodnikiem planety, jak to widzą

twórcy zrównoważonego rozwoju? Takie plany już są i reprezentują je bardzo konkretne środowiska współczesnych rewolucjonistów.

Jak czytamy w raporcie ONZ dotyczącym migracji za 2022 rok, "szacunkowa liczba migrantów międzynarodowych wzrosła w ciągu ostatnich 50 lat. W 2020 r. w kraju innym niż kraj urodzenia mieszkało prawie 281 mln osób, czyli o około 128 mln więcej niż 30 lat wcześniej, w 1990 r. (153 mln) i ponad trzykrotnie więcej niż szacowano w 1970 r. (84 mln). Odsetek migrantów międzynarodowych w całkowitej populacji świata również wzrósł, ale tylko stopniowo. Zdecydowana większość ludzi żyje w kraju, w którym się urodzili. Wpływ Covid-19 na globalną populację migrantów międzynarodowych jest dość trudny do oszacowania, a jednym z powodów jest to, że najnowsze dostępne dane pochodzą z połowy 2020 r., czyli z dość wczesnego etapu pandemii. Niemniej jednak szacuje się, że pandemia Covid-19 mogła zmniejszyć wzrost liczby migrantów międzynarodowych o około dwa miliony. Innymi słowy, gdyby nie pandemia Covid-19, liczba migrantów międzynarodowych w 2020 r. prawdopodobnie wyniosłaby około 283 miliony".



Podobnie jak przez ostatnie 50 lat, głównym celem migracji są Stany Zjednoczone Ameryki, w których przebywa ponad 51 milionów migrantów międzynarodowych. Niemcy stały się drugim najważniejszym krajem docelowym, z liczbą prawie 16 milionów migrantów międzynarodowych, podczas gdy Arabia Saudyjska jest trzecim co do wielkości krajem docelowym dla międzynarodowych migrantów (13 milionów)" - stwierdza raport. Procesy migracyjne mogą gwałtownie przyspieszyć ze względu na sytuację na Bliskim Wschodzie - wojna izraelsko-palestyńska, sytuacja w Syrii, Pakistanie oraz innych krajach regionu pozwalają przypuszczać, że tysiące a nawet miliony osób będą szukały lepszego życia i schronienia w Europie.

Dane te nie mogą zresztą dziwić biorąc pod uwagę, że Niemcy prowadzili politykę otwartych drzwi dla migrantów, zapraszając ich do swojego kraju. Obecnie natomiast władze w Berlinie chcą przekazać część przybyszów innym państwom, nawet wbrew życzeniom ich obywateli. Jednocześnie nadal trwa napływ muzułmańskiej ludności do Europy. Przemysłnicy ludzi robią na tym doskonały biznes i w zasadzie żaden z zachodnich rządów nie jest zainteresowany, aby ukrócić ten proceder, w który zresztą zamieszanych jest część organizacji pozarządowych, w tym również niemieckich.

Wprawdzie migracje zawsze towarzyszyły dziejom ludzkości, niemniej dotychczas Europa skutecznie broniła się przed zalewem islamu dzięki odwadze i poświęceniu m.in. polskiego narodu uwiecznionemu wiktoria wiedeńską w 1683 roku. Współczesna zachodnia Europa nie postrzega islamu jako zagrożenia, ale patrzy na niego z nadzieją, jakby nie liczyła już na własne dzieci. Najpierw zainfekowała własne społeczeństwa mentalnością aborcyjną i antykoncepcyjną i pozwoliła na proces ich wymierania, by później z otwartymi ramionami witać muzułmańskich przybyszów. Takie szaleństwo naprawdę trudno wyjaśnić w racjonalny sposób.



Wprawdzie Czechy czy Słowacja chcą wprowadzić wyrywkowe kontrole na swoich granicach ze względu na coraz większą liczbę nielegalnych imigrantów przedostających się do Europy szlakiem bałkańskim (według słowackiego ministra spraw wewnętrznych liczba ich wzrosła z 6 000 w 2022 r. do 46 000 osób w tym roku), ale już na poziomie Unii Europejskiej oficjalnie mówi się o legalizacji szlaków migracyjnych i usystematyzowaniu napływu migrantów.

Należy zdać sobie sprawę, że każda próba legalizacji napływu imigrantów będzie miała poważne konsekwencje w postaci destabilizacji sytuacji wewnętrznej w państwach, do których będą oni przybywać, co w sposób bezpośredni przełoży się nie tylko na obniżenie poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego, ale również zewnętrznego. Targane wewnętrznymi problemami, anarchizowane kraje UE staną się łatwym łupem dla każdego potencjalnego agresora. Warto spojrzeć na przykład Szwecji, gdzie muzułmańskie gangi infiltrują urzędy publiczne i ludzi w nich pracujących, z policjantami włącznie. Jak donosi tamtejsza prasa, zdarzają się przypadki, w których gangom udaje się dotrzeć za pośrednictwem skorumpowanych pobratymców nawet do informacji niejawnych.

Wszystko wskazuje na to, że chodzi o to, aby zdestabilizować dotychczasowy światowy ład i w nowym rozdaniu, po zlikwidowaniu państw narodowych i stojących za nimi interesów stworzyć nowe, globalne społeczeństwo, w pełni kontrolowane na wzór chiński i równie totalitarne. Migranci w tej całej układance mogą być jedynie narzędziem dla realizacji celów, z których zapewne nawet nie zdają sobie sprawy. W tym kontekście dramatyczna walka Polaków o suwerenność nabiera zupełnie nowego wymiaru.



DRAGOS BURGHETTA:

THE CONCEPT OF A GERMAN-RUSSIAN
ECONOMIC SPHERE COULD HAVE
FAR-REACHING IMPLICATIONS



"THE CONCEPT OF A GERMAN-RUSSIAN ECONOMIC SPHERE, SPANNING FROM VLADIVOSTOK TO LISBON, SUGGESTS A SIGNIFICANT ECONOMIC PARTNERSHIP BETWEEN GERMANY AND RUSSIA THAT COULD HAVE FAR-REACHING IMPLICATIONS"

- DRAGOS BURGHELIA,
CHAIRMAN OF THE CIVIC FORUM OF ROMANIANS FROM COVASNA, HARGHITA AND MURES SAYS IN THE INTERVIEW FOR SCHUMAN OPTICS MAGAZINE.

The centralization of European Union, proposed by Germany, is in fact an attempt of building the IVth Reich. Hitler did not manage to conquer Europe by military means, which contemporary German politicians are doing by capital and economic means. How it is possible that so many countries do not mind the German domination - on the contrary, they seem to be very glad because of that?

Dragos Burghelia: Germany's economic prowess, often considered the engine of the European economy, must be seen as a form of soft power. Through economic means, Germany can wield influence over European countries, fostering a sense of dependency and alignment with German economic policies. Germany's economic strength, characterized by a robust industrial base and fiscal discipline, positions the country as a dominant force within the EU. We can argue that this economic hegemony allows Germany to exert considerable influence over EU policies and decision-making. We can point to Germany's dominant position in bilateral relations within the EU, where its economic partnerships and collaborations

are perceived as driving the union's overall agenda. This could be framed as a form of economic and political control. Weak political leadership and a lack of assertiveness among Eastern and Central European countries in the aftermath of the fall of the communist bloc allowed stronger Western European nations, such as Germany, Austria, and the Netherlands, to exert significant influence over the region. The rapid transition from communist regimes to democratic systems in Eastern and Central European countries has left our nations with inexperienced political leadership. In the absence of established democratic institutions, so called leaders have been more susceptible to external influence. In the post-communist era, many Eastern and Central European countries faced economic challenges and the need for rapid privatization. Western European nations, particularly economically stronger ones like Germany, may have been able to leverage their economic power to influence policies in these vulnerable economies. As Eastern and Central European countries aspired to join the European Union, leaders may have been willing to make concessions to meet EU standards and expectations. This eagerness for European integration might have made them more compliant with the preferences of economically stronger EU member states. It is hard to understand

why many European countries today accept this hegemony and do not understand the vulnerability of a total dependence on Germany, especially since it has maintained for many years extremely close economic relations with Russia for example, and even after the start of the war, had slow and hesitant reactions. These are further proof that for Germany's leaders, the most important thing is that the German economic giant works, and the good of others takes second place.

Germany is in crisis now. Is it possible, that this crises will spread on whole Europe?

Economic crises in a major European economy like Germany could potentially have implications for the broader European Union and the Eurozone due to the interconnected nature of the European economies. Germany is the largest economy in the Eurozone, and its economic health can influence the overall stability of the region. Germany is a major exporter, and its economic health is closely linked to global trade. A crisis in Germany might result in decreased demand for exports from other EU countries, affecting their economic

performance. This interconnectedness in trade could contribute to a broader economic slowdown. Germany's prominence in the EU means that challenges within the country can have spillover effects on other member states. If Germany's ability to manage the migrant situation is compromised, other EU nations might experience increased pressures related to the movement of people, potentially leading to renewed tensions over burden-sharing and asylum policies. A crisis in Germany, coupled with challenges related to the migrant situation, could strain EU solidarity. Disagreements over how to address the broader economic and social challenges, including the management of migrants, may lead to divisions among EU member states, affecting the union's ability to respond collectively.

What about Three Seas Initiative? Will centralized Europe under the aegis of Germany have the political will to continue this project? Or maybe the German domination will mean the end of Three Seas Format?

The Three Seas Initiative is a forum that includes many EU member states located

in Central and Eastern Europe, aiming to enhance economic cooperation, infrastructure development, and energy security among the participating countries. The initiative is designed to strengthen regional connectivity and reduce historical dependencies on external actors. The continuation of the Three Seas Initiative would depend on the political will and commitment of the participating countries. While Germany is a major player in the EU, the initiative involves countries with their own interests and objectives. If the participating nations see value in the initiative for regional development and cooperation, it could persist regardless of the broader political dynamics within the EU. The fate of the Three Seas Initiative amid a centralized Europe would depend on the specific policies and priorities of the dominant power and the collective will of the participating countries. The countries involved in the Three Seas Initiative are situated in a region that has historically experienced unique geopolitical challenges. These shared circumstances, including historical dependencies on external actors and a need for enhanced economic development, provide a common ground for regional cooperation. Collaborative efforts can and must allow these nations to address challenges more effectively by leveraging their collective strengths.

What about Ukraine? Do you think it's possible for Ukraine to be left to Russia because of the German imperial aspirations?

In response to the question of whether I support any form of trade or bargain between Russia and Germany regarding territories in Europe, particularly in the context of the Ukrainian war, my stance is unequivocal. I am firmly opposed to any such dealings, and here's why: First and foremost, my opposition is grounded in a deep commitment to upholding European unity. In the face of the Russian offensive in Ukraine, it is imperative that European nations present a united front. The suggestion of territorial concessions between Russia and Germany risks fracturing this unity and diluting the collective resolve needed to address shared challenges. The international community, including Germany, should unequivocally support Ukraine's right to self-determination and territorial integrity. Territorial bargaining not only sets a dangerous precedent but also undermines the very principles that maintain the stability of the European order. My opposition to territorial concessions is fundamentally rooted in a strong stance against aggression and expansionism. The Russian offensive in Ukraine has already

violated international norms, and any form of agreement that rewards or tolerates such actions risks further destabilizing the region. Rather than engaging in territorial bargains, diplomatic efforts should focus on promoting cooperative solutions and conflict resolution mechanisms. A united Europe can work collectively to address the root causes of conflicts and seek peaceful resolutions that respect the sovereignty of all nations. As Russia adopts a more authoritarian stance, it is crucial for European nations to stand together in defense of democratic principles. Any perception of appeasement or concessions may embolden authoritarian regimes and pose a threat to the values that underpin the European project. Security in Europe relies on a commitment to collective defense and a strong deterrent against aggression. Germany and other European nations must work together to reinforce security measures, ensuring that any potential threats are met with a unified and resolute response. Finally, my opposition to territorial concessions reinforces my commitment to stand by Ukraine in its difficult times. The international community, including Germany, should provide support to Ukraine both politically and through concrete actions that strengthen its ability to resist external pressure.

There is the German-Russian deal, a Vladivostok-Lisbon economic sphere, still valid. I am afraid that the shadow of Rapallo is still over German-Russian relations and we, in Central and Eastern Europe, should be afraid about our independence. How do you perceive it?

The concept of a German-Russian economic sphere, spanning from Vladivostok to Lisbon, suggests a significant economic partnership between Germany and Russia that could have far-reaching implications. The historical reference to the Treaty of Rapallo, signed between Germany and Soviet Russia in 1922, adds a layer of geopolitical context and potential concerns, particularly for countries in Central and Eastern Europe. A strengthened economic partnership between Germany and Russia, given historical precedents, raises concerns about the security and sovereignty of Eastern European countries, which have endured historical domination and conflicts involving both Germany and Russia. The shadow of the war in Ukraine looms large, and any move that appears

to strengthen economic ties with Russia could be perceived as a disregard for the security concerns of Eastern European nations. Deepening economic ties with Russia, especially in the energy sector, could lead to increased dependence on Russian resources. This raises concerns about potential geopolitical leverage that Russia might wield over European countries, impacting their autonomy and ability to shape their own destinies. The Three Seas Initiative provides a viable alternative that promotes regional cooperation among Central and Eastern European countries. It allows nations in the region to pursue economic development and infrastructure projects without relying on partnerships that may carry historical and security risks. The war in Ukraine, which has resulted in loss of life and displacement of people, demands a clear stance against economic cooperation that could be perceived as supporting or normalizing the actions of a nation involved in aggression.

Is it possible that between Russia and Germany there is a secret treaty about cooperation? If we read carefully changes of EU Treaties proposed by Germany we will see that

there is something to it [for example Germany want EU countries to move out from NATO]. Do you think it would be possible for Germany to give up this part of Europe to Russia?

Transparency in international relations is vital for fostering trust among nations. Any secret agreement that might compromise the sovereignty and interests of European countries should be prevented to ensure accountability and uphold democratic principles. NATO has played a crucial role in ensuring the security and stability of Europe. It is important to continue strengthening NATO as a collective defense alliance to deter potential aggression and uphold the principle of mutual defense among member states. It is essential to prevent any single country, whether Germany or others, from gaining undue influence or hegemony within the EU. Ensuring a balance of power and respecting the sovereignty of all member states contributes to a healthy and equitable European political landscape. Emphasizing values such as patriotism and Christianity is a call for a shared cultural and moral foundation within Europe, these values must contribute to our sense of identity and unity.

DRAGOS BURGHETIA:

KONCEPCJA NIEMIECKO-ROSYJSKIEJ
SFERY GOSPODARCZEJ MOŻE MIEĆ
DALEKO IDĄCE KONSEKWENCJE



"KONCEPCJA
NIEMIECKO-ROSYJSKIEJ
SFERY GOSPODARCZEJ,
ROZCIĄGAJĄCEJ SIĘ OD
WŁADYWOSTOKU PO
LIZBONĘ, SUGERUJE
ZNACZĄCE
PARTNERSTWO
GOSPODARCZE MIĘDZY
NIEMCAMI A ROSJĄ,
KTÓRE MOŻE MIEĆ
DALEKO IDĄCE
KONSEKWENCJE"

- MÓWI W WYWIADZIE DLA SCHUMAN
OPTICS MAGAZINE **DRAGOS
BURGHELIA**, PRZEWODNICZĄCY
FORUM OBYWATELSKIEGO RUMUNÓW
Z COVASNY, HARGHITY I MURESU.

Proponowana przez Niemcy centralizacja Unii Europejskiej jest w istocie próbą budowy IV Rzeszy. Hitlerowi nie udało się podbić Europy środkami militarnymi, co czynią współcześni politycy niemieccy środkami kapitałowymi i gospodarczymi. Jak to możliwe, że tak wielu krajom nie przeszkadza niemiecka dominacja – wręcz przeciwnie, wydają się być z tego powodu bardzo zadowolone?

Dragos Burghelia: Siłą gospodarczą Niemiec, często uważaną za siłę napędową europejskiej gospodarki, należy postrzegać jako formę miękkiej siły. Za pomocą środków gospodarczych Niemcy mogą wywierać wpływ na kraje europejskie, wzmacniając poczucie zależności i zgodności z niemiecką polityką gospodarczą. Siła gospodarcza Niemiec, charakteryzująca się solidną bazą przemysłową i dyscypliną fiskalną, pozycjonuje ten kraj jako dominującą siłę w UE. Można argumentować, że ta hegemonia gospodarcza pozwala Niemcom wywierać znaczący wpływ na politykę i proces decyzyjny UE. Można wskazać na dominującą pozycję Niemiec w stosunkach dwustronnych w UE, gdzie

ich partnerstwa i współpraca gospodarcza są postrzegane jako siła napędowa ogólnego programu Unii. Można to określić jako formę kontroli gospodarczej i politycznej. Słabe przywództwo polityczne i brak asertywności wśród krajów Europy Środkowo-Wschodniej po upadku bloku komunistycznego pozwoliły silniejszym krajom Europy Zachodniej, takim jak Niemcy, Austria i Holandia, na wywarcie znaczącego wpływu w regionie. Szybkie przejście od reżimów komunistycznych do systemów demokratycznych w krajach Europy Wschodniej i Środkowej pozostawiło nasze narody pod niedoświadczonym przywództwem politycznym. Wobec braku ugruntowanych instytucji demokratycznych tzw. przywódcy byli bardziej podatni na wpływy zewnętrzne. W epoce postkomunistycznej wiele krajów Europy Wschodniej i Środkowej stanęło przed wyzwaniami gospodarczymi i koniecznością szybkiej prywatyzacji. Kraje Europy Zachodniej, szczególnie silniejsze gospodarczo, takie jak Niemcy, mogły być w stanie wykorzystać swoją siłę gospodarczą, aby wpłynąć na politykę w tych wrażliwych gospodarkach. Ponieważ kraje Europy Wschodniej i Środkowej aspirowały do członkostwa w Unii Europejskiej, przywódcy mogli być skłonni do ustępstw, aby spełnić standardy i oczekiwania UE. Ta chęć integracji europejskiej mogła

sprawić, że będą one bardziej zgodne z preferencjami silniejszych gospodarczo państw członkowskich UE. Trudno zrozumieć, dlaczego wiele krajów europejskich akceptuje dziś tę hegemonię i nie rozumie wrażliwości całkowitego uzależnienia od Niemiec, zwłaszcza że od wielu lat utrzymują one niezwykle bliskie stosunki gospodarcze np. z Rosją, a nawet po rozpoczęciu wojny, reagowały powoli i z wahaniem. To kolejny dowód na to, że dla przywódców Niemiec najważniejsze jest to, aby niemiecki gigant gospodarczy działał, a dobro innych było na drugim miejscu.

Niemcy są teraz w kryzysie. Czy jest możliwe, że kryzys ten rozprzestrzeni się na całą Europę?

Kryzysy gospodarcze w dużej gospodarce europejskiej, takiej jak Niemcy, mogą potencjalnie mieć konsekwencje dla szerszej Unii Europejskiej i strefy euro ze względu na wzajemnie powiązany charakter gospodarek europejskich. Niemcy są największą gospodarką w strefie euro, a ich kondycja gospodarcza może mieć wpływ na ogólną stabilność regionu. Niemcy są głównym eksporterem, a ich kondycja gospodarcza jest ściśle powiązana z handlem

Światowym. Kryzys w Niemczech może skutkować zmniejszeniem popytu na eksport z pozostałych krajów UE, co odbije się na ich wynikach gospodarczych. Te wzajemne powiązania w handlu mogą przyczynić się do szerszego spowolnienia gospodarczego. Znaczenie Niemiec w UE oznacza, że wyzwania w tym kraju mogą mieć wpływ na inne państwa członkowskie. Jeśli zdolność Niemiec do zarządzania sytuacją migracyjną zostanie zagrożona, inne kraje UE mogą doświadczyć zwiększonej presji związanej z przepływem osób, co może prowadzić do ponownych napięć w związku z podziałem obciążeń i polityką azylową. Kryzys w Niemczech w połączeniu z wyzwaniami związanymi z sytuacją migracyjną może nadwyrężyć solidarność UE. Nieporozumienia co do sposobu sprostania szerszym wyzwaniom gospodarczym i społecznym, w tym zarządzaniu migrantami, mogą prowadzić do podziałów między państwami członkowskimi UE, wpływając na zdolność Unii do kolektywnego reagowania.

Co z Inicjatywą Trójmorza? Czy scentralizowana Europa pod egidą Niemiec będzie miała wolę polityczną, aby kontynuować ten projekt? A może dominacja Niemiec będzie oznaczać koniec Formatu Trójmorza?

Inicjatywa Trójmorza to forum skupiające wiele państw członkowskich UE zlokalizowanych w Europie Środkowo-Wschodniej, którego celem jest wzmocnienie współpracy gospodarczej, rozwój infrastruktury i bezpieczeństwo energetyczne wśród uczestniczących krajów. Inicjatywa ma na celu wzmocnienie powiązań regionalnych i zmniejszenie historycznych zależności od podmiotów zewnętrznych. Kontynuacja Inicjatywy Trójmorza uzależniona będzie od woli politycznej i zaangażowania uczestniczących w niej krajów. Choć Niemcy są głównym graczem w UE, w inicjatywie biorą udział kraje mające własne interesy i cele. Jeśli uczestniczące kraje dostrzegą wartość w inicjatywie na rzecz rozwoju regionalnego i współpracy, może ona trwać niezależnie od szerszej dynamiki politycznej w UE. Los Inicjatywy Trójmorza w scentralizowanej Europie zależałby od konkretnej polityki i priorytetów dominującej potęgi oraz zbiorowej woli uczestniczących krajów. Kraje zaangażowane w Inicjatywę Trójmorza położone są w regionie, który w przeszłości doświadczał wyjątkowych wyzwań geopolitycznych. Te wspólne okoliczności, w tym historyczne zależności od aktorów zewnętrznych i potrzeba zwiększonego rozwoju gospodarczego, stanowią wspólną płaszczyznę współpracy regionalnej.

Wspólne wysiłki mogą i muszą umożliwić tym narodom skuteczniejsze stawienie czoła wyzwaniom poprzez wykorzystanie ich wspólnych sił.

A co z Ukrainą? Czy sądzi Pan, że możliwe jest pozostawienie Ukrainy Rosji ze względu na niemieckie aspiracje imperialne?

W odpowiedzi na pytanie, czy popieram jakąkolwiek formę handlu lub rokowań między Rosją a Niemcami w sprawie terytoriów w Europie, szczególnie w kontekście wojny ukraińskiej, moje stanowisko jest jednoznaczne. Jestem zdecydowanie przeciwny jakimkolwiek takim posunięciom i oto dlaczego: Przede wszystkim mój sprzeciw opiera się na głębokim zaangażowaniu w utrzymanie jedności europejskiej. W obliczu rosyjskiej ofensywy na Ukrainie konieczne jest, aby narody europejskie prezentowały zjednoczony front. Sugestia ustępstw terytorialnych między Rosją i Niemcami stwarza ryzyko rozbicia tej jedności i osłabienia zbiorowej determinacji niezbędnej do sprostania wspólnym wyzwaniom. Społeczność międzynarodowa, w tym Niemcy, powinna jednoznacznie wspierać prawo Ukrainy do samostanowienia i integralności

terytorialnej. Negocjacje terytorialne nie tylko ustanawiają niebezpieczny precedens, ale także podważają same zasady utrzymujące stabilność porządku europejskiego. Mój sprzeciw wobec ustępstw terytorialnych jest zasadniczo zakorzeniony w mocnym stanowisku przeciwko agresji i ekspansjonizmowi. Rosyjska ofensywa na Ukrainie naruszyła już normy międzynarodowe, a jakkolwiek forma porozumienia nagradzająca lub tolerująca takie działania grozi dalszą destabilizacją regionu. Zamiast angażować się w układy terytorialne, wysiłki dyplomatyczne powinny skupiać się na promowaniu rozwiązań opartych na współpracy i mechanizmów rozwiązywania konfliktów. Zjednoczona Europa może współpracować, aby zająć się pierwotnymi przyczynami konfliktów i szukać pokojowych rozwiązań, które szanują suwerenność wszystkich narodów. W miarę jak Rosja przyjmuje bardziej autorytarne stanowisko, niezwykle ważne jest, aby narody europejskie zjednoczyły się w obronie zasad demokracji. Wszelkie postrzeganie ustępstw lub ustępstw może ośmielić reżimy autorytarne i stanowić zagrożenie dla wartości leżących u podstaw projektu europejskiego. Bezpieczeństwo w Europie opiera się na zaangażowaniu w obronę zbiorową i silnym środkiem odstraszającym

przed agresją. Niemcy i inne narody europejskie muszą współpracować, aby wzmocnić środki bezpieczeństwa, zapewniając, że na wszelkie potencjalne zagrożenia zostanie udzielona jednolita i zdecydowana reakcja. Wreszcie mój sprzeciw wobec ustępstw terytorialnych wzmacnia moje zobowiązanie do wspierania Ukrainy w jej trudnych czasach. Społeczność międzynarodowa, w tym Niemcy, powinna udzielić Ukrainie wsparcia zarówno politycznego, jak i poprzez konkretne działania wzmacniające jej zdolność do przeciwstawienia się naciskom zewnętrznym.

Wciąż obowiązuje porozumienie niemiecko-rosyjskie, strefa gospodarcza gospodarcza od Władywostoku do Lizbony. Obawiam się, że cień Rapallo nadal spoczywa na stosunkach niemiecko-rosyjskich i my, w Europie Środkowo-Wschodniej, powinniśmy bać się o naszą niepodległość. Jak Pan to postrzega?

Koncepcja niemiecko-rosyjskiej sfery

gospodarczej, rozciągającej się od Władywostoku po Lizbonę, sugeruje znaczące partnerstwo gospodarcze między Niemcami a Rosją, które może mieć daleko idące konsekwencje. Historyczne odniesienie do traktatu w Rapallo, podpisanego między Niemcami a Rosją Radziecką w 1922 r., dodaje warstwę kontekstu geopolitycznego i potencjalnych obaw, zwłaszcza dla krajów Europy Środkowo-Wschodniej. Wzmocnione partnerstwo gospodarcze Niemiec i Rosji, biorąc pod uwagę precedensy historyczne, budzi obawy o bezpieczeństwo i suwerenność krajów Europy Wschodniej, które przetrwały historyczną dominację i konflikty z udziałem Niemiec i Rosji. Cień wojny na Ukrainie rzuca się w oczy, a każdy ruch, który wydaje się wzmacniać więzi gospodarcze z Rosją, może zostać odebrany jako lekceważenie obaw bezpieczeństwa narodów Europy Wschodniej. Pogłębienie powiązań gospodarczych z Rosją, zwłaszcza w sektorze energetycznym, może prowadzić do zwiększonego uzależnienia od rosyjskich zasobów. Rodzi to obawy o potencjalny wpływ geopolityczny, jaki Rosja może wywierać na kraje europejskie, wpływając na ich autonomię i zdolność do kształtowania własnego losu. Inicjatywa Trójmorza stanowi realną alternatywę promującą współpracę

regionalną pomiędzy krajami Europy Środkowo-Wschodniej. Umożliwia krajom regionu realizację projektów w zakresie rozwoju gospodarczego i infrastruktury bez polegania na partnerstwach, które mogą wiązać się z ryzykiem historycznym i ryzykiem dla bezpieczeństwa. Wojna na Ukrainie, która spowodowała ofiary śmiertelne i wysiedlenia, wymaga zdecydowanego stanowiska wobec współpracy gospodarczej, która mogłaby być postrzegana jako wspieranie lub normalizowanie działań narodu uwikłanego w agresję.

Czy to możliwe, że między Rosją a Niemcami istnieje tajny traktat o współpracy? Jeśli uważnie przeczytamy zaproponowane przez Niemcy zmiany w Traktatach UE, zobaczymy, że coś w tym jest [np. Niemcy chcą, aby kraje UE wystąpiły z NATO]. Czy sądzi Pan, że Niemcy byłyby w stanie oddać tę część Europy Rosji?

Przejrzystość w stosunkach międzynarodowych jest niezbędną do budowania zaufania między narodami. Aby zapewnić rozliczalność i

poszanowanie zasad demokracji, należy zapobiegać wszelkim tajnym porozumieniom, które mogłyby zagrozić suwerenności i interesom krajów europejskich. NATO odegrało kluczową rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa i stabilności Europy. Ważne jest, aby w dalszym ciągu wzmacniać NATO jako sojusz obrony zbiorowej, aby odstraszać potencjalną agresję i stać na straży zasady wzajemnej obrony między państwami członkowskimi. Niezbędne jest zapobieganie zdobywaniu przez jakikolwiek kraj, czy to Niemcy, czy inne, nadmiernych wpływów lub hegemonii w UE. Zapewnienie równowagi sił i poszanowanie suwerenności wszystkich państw członkowskich przyczynia się do zdrowego i sprawiedliwego europejskiego krajobrazu politycznego. Podkreślanie wartości takich jak patriotyzm i chrześcijaństwo jest wezwaniem do stworzenia w Europie wspólnych podstaw kulturowych i moralnych; wartości te muszą przyczyniać się do budowania naszego poczucia tożsamości i jedności.

The condition of Polish AGRICULTURE



BEFORE POLAND'S
ACCESSION TO THE UNION (I)

TO UNDERSTAND THE CURRENT SITUATION OF THE POLISH FOOD ECONOMY, INCLUDING AGRICULTURE, AGRI-FOOD PROCESSING, FOOD DISTRIBUTION AND SALE, AS WELL AS ENTERPRISES AND INSTITUTIONS WORKING FOR FOOD BEFORE POLAND'S ACCESSION TO THE EUROPEAN UNION (EU), IT IS NECESSARY TO GO BACK TO THE SITUATION OF THIS ECONOMY BEFORE POLAND'S ACCESSION TO THE EU. TO PUT IT VERY SIMPLY, I WILL REFER TO THE COMPLEX FOOD MANAGEMENT SYSTEM AS AGRICULTURE. AT THAT TIME, THIS SECTOR WAS SUBJECT TO THREE OVERLAPPING PROCESSES, I.E. PRIVATIZATION OF STATE AND COOPERATIVE ASSETS (THE SO-CALLED SHOCK THERAPY), NEGOTIATIONS WITH THE EU AND NATIONAL EXPENDITURE ON AGRICULTURE. AFTER OVER 30 YEARS, WE CAN ATTEMPT TO EVALUATE THESE PROCESSES AND ANSWER THE BASIC QUESTION WHETHER THEY WERE AND WHETHER THEY STILL ARE BENEFICIAL FOR AGRICULTURE AND POLISH SOCIETY.

Privatization of state and cooperative assets

The political changes after 1989 included, among others: on the shock, doctrinal privatization of state, municipal and cooperative assets. Contrary to the massive propaganda campaign, this shock therapy was not without alternatives. Its assumptions were met with sharp criticism, among others: American economist Anghel N. Rugina, Prof. Marcin Wyczółkowski from the International Monetary Fund and the Nobel Prize winner in economic sciences, Milton Friedman. But the public was not informed about this criticism. Only those in power knew about it. The shocking background of the above privatization, supported by numerous details, is described by Dr. Ryszard Ślęzak in the book "The Self-Destruction of the Polish Economy 1989 -2016"! This therapy was dramatically summarized by Prof. Witold Kieżun in the Sejm of the Republic of Poland on February 7, 2014. He stated that it was the decision of the then political activists (Geremek, Kuroń, Michnik, Wałęsa) who had no idea about economics and entrusted the development of the program for the transition from socialism to capitalism to a young economist, G. Sachs, financed by G. Soros. The implementation of this program was entrusted to Dr. L. Balcerowicz. Instead of the capitalist social economy system, changes were introduced that led Poland to the status of a colonized country with huge debt, with remnants of its own trade, industry, etc. These changes were also highly harmful to agriculture. Privatization covered many enterprises working for agriculture or closely related to it (agricultural machinery factories, e.g. ZM Ursus, fruit and vegetable processing plants, e.g. Hortex, grain plants, the so-called PZZ, meat plants, sugar factories, breweries and vodka factories, feed mixing plants, seed centers, etc.).

Economist Prof. Kazimierz Z. Poznański in the brochure "The Great Scam. The failure of Polish reforms" stated that the assets of banks and industry were sold for at most 10% of their value. By analogy, it can be assumed that shock therapy also led to the loss of 90% of the value of agricultural assets. The infamous Act of January 20, 1990 on changes in the organization of cooperative activities practically "dismantled" the existing agricultural and rural cooperatives. The justification for this act was that cooperatives were labeled as an allegedly harmful "remnant of the previous regime". The fact that this cooperative played an important role in agriculture in EU countries and brought together the vast majority of farmers was not an argument to defend it. This decision, however, showed the complete ignorance of those in power. This arbitrary decision resulted in farmers being deprived of the main financial benefits derived from added value in trade and processing. What makes this decision even more interesting is the complete lack of analysis of the consequences of this decision - this process was not subject to any analysis or control at all, as shown by Dr. Ryszard Ślęzak in the above-mentioned book. This book also describes another blow to Polish agriculture, which was the liquidation of State Agricultural Farms (PGRs) on the basis of the Act of October 19, 1991. They had a huge amount of agricultural land at their disposal (3.76 million ha, constituting 22.6% of national resources of agricultural land), huge employment (480 thousand full-time employees, and over a million people with their families), 336.3 thousand apartments, agricultural processing plants (distilleries, seed plants, feed mills, butcheries, mills, etc.). They also played an important role in supplying society with food products (36% of products) and exports to COMECON countries. To a large extent, these assets were liquidated or destroyed, and huge unemployment occurred in the State Agricultural Farm areas. Attempts to mitigate the effects were ineffective.



Poland's negotiations with the EU

These negotiations were to prepare, among others, Polish agriculture to consume the enormous benefits for this sector. Did that actually happen? Let's look at the facts. The EU side (with the help of domestic propaganda) already in 1989 declared help for poor Polish agriculture by establishing the PHARE program (Poland and Hungary Assistance for Restructuring their Economies) by the European Commission (July 14, 1989) in order to provide material assistance to Poland and Hungary. Polish agriculture also benefited from this program - in some cases profitably. An extension of this assistance was the Agreement on the Association of Poland with the Communities (the so-called Europe Agreement of December 16, 1991), which entered into force on February 1, 1994. According to its assumptions, Polish agriculture, being

weaker, was also to benefit from it.

However, a detailed analysis of EU data (own calculations) does not confirm these benefits, because in fact a favorable arrangement was created, but for Western countries at the expense of Polish agriculture. In the years 1990-1998, the value of the PHARE program for Polish agriculture amounted to ECU 210 million, and the negative balance of Polish foreign trade in agri-food products between Poland and fifteen EU countries in the corresponding period amounted to as much as ECU 2,346 million (this negative result was also due to influence of the above-mentioned Europe Agreement)! Older people probably remember how the Polish market was "flooded" with imported goods at that time. In practice, EU "aid" turned out to be help, but... for the EU! However, this result was not the subject of public discussion. It would deny the ubiquitous thesis about the benefits of Polish agriculture. Next, the EU requested detailed information from Poland about Polish agriculture and its environment in order to assess the extent to which this sector is prepared to adopt EU legislation (AVIS), and at the same time this information was used to prepare an expansion strategy for the Polish agricultural market by Western corporations. After receiving such information, the Union decided to enter into membership negotiations with six countries, including Poland, in December 1997 (decision of the European Council).

At the summit in Berlin (March 26, 1999), according to Michaele Schreyer (Commissioner for the European Union Budget), it was agreed that the enlargement of the Union by 6 countries will take place in 2002 and will "cost" the Union over EUR 58 billion by 2006. However, the EU enlarged only in 2004,

not by 6, but by 10 countries. At the same time, the planned money for EU enlargement was "strangely" reduced. This was another signal indicating that the scale of EU aid for Polish agriculture would not be "generous" and would not meet Polish expectations. But the country still had a one-sided narrative about the benefits, and opinions about possible losses were blocked and did not reach public awareness. At the same time, the EU did not express a clear position on the use of the so-called direct payments, which were the main source of EU support for agriculture (in 2003, they accounted for 95% of the EU budget for agriculture!). Prof. W. Bojarski in the brochure "How much does integration with the European Union cost Poland?" calculated losses in the agricultural economy only in the period 1991-2001 at USD 56 billion!

Prof. Rafał Broda in the brochure "The European Union and Poland, let's consider it again" also pointed out the enormous threats related to Poland's accession to the EU, including for agriculture (imposition of production quotas, elimination of small farms and support for large-scale farms, lowering food standards). With such a serious decision as joining the EU, a substantive public discussion should take place in the country. But it didn't take place. Poland's negotiations with the EU were concluded by Leszek Miller's government at the summit in Copenhagen (December 13, 2002). The disastrous results of these negotiations were, of course, announced as a success! It is puzzling that in March of that year, the Minister of Agriculture and Deputy Prime Minister Jarosław Kalinowski of the PSL "ridiculed" the EU conditions for agriculture (official meeting of both parties in Brussels), and in December he accepted them. PSL later paid a high price for this in the form of loss of credibility in the eyes of the rural electorate.

National expenditure on agriculture

The decisions of the national authorities after the change of the political system indicated a lack of proper assessment of the importance of agriculture for the Polish economy, society and the environment. They concerned not only the above-mentioned shock therapy and negotiations with the EU. This was also indicated by data on expenditure from the national budget on agriculture (Information Bulletin of the Ministry of Agriculture and Rural Development 1-4/2002, Aid for agriculture and rural development in Poland. Report 2001). They fell from 6.6% in 1988 to 2.1% in 2002. And this was a sector experiencing enormous difficulties caused by the policy of those in power, which led to the destruction of the cooperative system, the absorption of 600,000 peasant workers from liquidated enterprises and a huge unemployment after bankrupt state farms. No attention was paid to the fact that it was a sector of strategic economic importance (8% share in GDP creation) and social importance (18% share in total employment). In 2002, budget expenditure in Poland per farmer amounted to EUR 506.8 and was almost 13 times lower compared to the average subsidies per farmer in the EU-15 (in the EU-15 = EUR 6,487) - own calculations based on official EU and Polish data. However, the monthly income per person employed full-time in agriculture in Poland was EUR 220 and was over 7 times lower compared to the corresponding income in the EU-15, which amounted to as much as EUR 1,600. With such huge income differences, the upcoming confrontation with highly subsidized EU agriculture, the future situation of Polish farmers looked bleak.

At the same time, Polish agriculture, despite the disastrous decisions of the Polish authorities, still had a huge potential of agricultural land (18.22 million ha, which would place Poland in 3-4th place in the EU-15) and a significant share in the creation of GDP (over 8%, which was four times higher than the average for countries in the EU-15). The average area of an individual farm was 7.2 ha, while in the EU it was 19 ha - but there were also countries in the EU that had farms even smaller than Polish ones, e.g. in Greece and Italy the averages were 4.39 ha and 6 ha, respectively 07 ha. Despite the fragmentation of Polish agriculture, Poland, according to FAO and Polish Central Statistical Office data, was one of the lar-



gest world producers of potatoes, rye and selected fruits and vegetables (currants, raspberries, strawberries, apples, cabbage, onion). Moreover, it was an important producer of sugar beets, rapeseed, hops, pork, poultry, milk and high-value rapeseed oil in Europe and around the world. It was also one of the world's leading exporters of frozen fruit and vegetables, apple juice concentrate, chocolate and chocolate products. Moreover, Polish food had a relatively high quality and taste, which the elders remember fondly, as exemplified by the taste of tomato and strawberry. Therefore, there was something to fight for in negotiations with the EU to defend this distinctiveness, also based on the official principles of the EU's functioning, such as solidarity and sustainable development, as well as high support for agriculture from the EU budget. I will write in the next article whether proper conditions were achieved for Polish agriculture in the negotiations and in the subsequent years of Poland's presence in the EU. This will be rather shocking information. They will show that Polish agriculture has suffered huge losses and EU rules have in fact been broken. I will also show how far the EU has moved from Robert Schuman's community concept.

dr Roman Izdebski

Stan polskiego ROLNICTWA



PRZED AKCESJĄ POLSKI
DO UNII (I)

**DLA ZROZUMIENIA OBECNEJ SYTUACJI
POLSKIEJ GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ
OBEJMUJĄCEJ ROLNICTWO, PRZETWÓRSTWO
ROLNO-SPOŻYWCZE, DYSTRYBUCJĘ I
SPRZEDAŻ ŻYWNOŚCI ORAZ
PRZEDSIĘBIORSTWA I INSTYTUCJE
PRACUJĄCE NA RZECZ ŻYWNOŚCI PRZED
PRZYSTĄPIENIEM POLSKI DO UNII
EUROPEJSKIEJ (UE) NIEZBĘDNE JEST
COFNIĘCIE SIĘ DO SYTUACJI TEJ GOSPODARKI
PRZED AKCESJĄ POLSKI DO UE. W WIELKIM
UPROSZCZENIU ZŁOŻONY SYSTEM
GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ BĘDĘ DALEJ
OKREŚLAŁ TERMINEM ROLNICTWO. SEKTOR
TEN PODLEGAŁ WÓWCZAS TRZEM WZAJEMNIE
NAKŁADAJĄCYM SIĘ PROCESOM TJ.
PRYWATYZACJI MAJĄTKU PAŃSTWOWEGO I
SPÓŁDZIELCZEGO (TZW. SZOKOWEJ TERAPII),
NEGOCJACJOM Z UE ORAZ NAKŁADOM
KRAJOWYM NA ROLNICTWO. PO PONAD 30
LATACH MOŻNA SIĘ POKUSIĆ O OCENĘ TYCH
PROCESÓW I ODPOWIEDZIEĆ NA
PODSTAWOWE PYTANIE CZY BYŁY ONE I CZY
SĄ NADAL KORZYSTNE DLA ROLNICTWA I DLA
POLSKIEGO SPOŁECZEŃSTWA.**

Prywatyzacja majątku państwowego i spółdzielczego

Zmiany ustrojowe po 1989 r. polegały m.in. na szokowej, doktrynalnej prywatyzacji majątku państwowego, komunalnego oraz spółdzielczego. Wbrew zmasowanej akcji propagandowej ta wstrząsowa terapia nie była bezalternatywna. Jej założenia spotkały się z ostrą krytyką m.in. amerykańskiego ekonomisty Anghela N. Ruginy, Prof. Marcina Wyczółkowskiego z Międzynarodowego Funduszu Walutowego oraz laureata Nagrody Nobla nauk ekonomicznych Milтона Friedmana. Ale o tej krytyce społeczeństwo nie było informowane. Wiedzieli o tym tylko rządzący. Szokujące kulisy powyższej prywatyzacji poparte licznymi konkretami opisuje dr Ryszard Ślęzak w książce „Samozagłada polskiej gospodarki 1989–2016”! W dramatyczny sposób terapię tą podsumował Prof. Witold Kieżun w Sejmie RP 7.02.2014 r. Stwierdził, że była to decyzja ówczesnych działaczy politycznych (Geremek, Kuroń, Michnik, Wałęsa), którzy nie mieli pojęcia o ekonomii i scedowali opracowanie programu przejścia z socjalizmu na kapitalizm młodemu ekonomiście G. Sachsowi finansowanemu przez G. Sorosa. Realizację tego programu powierzono dr. L. Balcerowiczowi. Zamiast kapitalistycznego systemu gospodarki społecznej wprowadzono zmiany, które doprowadziły Polskę do statusu skolonizowanego państwa z olbrzymim zadłużeniem, z resztkami własnego handlu, przemysłu etc. Zmiany te były także wysoce szkodliwe dla rolnictwa. Prywatyzacja objęła bowiem wiele przedsiębiorstw pracujących na rzecz rolnictwa lub silnie z nim związanych (fabryki maszyn rolniczych np. ZM Ursus, zakłady przetwórstwa owocowo-warzywnego np. Hortex, zakłady zbożowe tzw. PZZ, zakłady mięsne, cukrownie, browary i wytwórnie wódek, mieszalnie pasz, centrale nasienne etc.).

Ekonomista Prof. Kazimierz Z. Poznański w broszurze „Wielki przekręt. Klęska polskich reform” stwierdził, że majątek banków i przemysłu został sprzedany najwyżej za 10% ich wartości. Przez analogię można założyć, że terapia szokowa doprowadziła także do utraty 90% wartości majątku związanego z rolnictwem. Niechlubna Ustawa z 20.01.1990 r. o zmianach w organizacji działalności spółdzielczej” praktycznie „rozłożyła na łopatki” istniejącą spółdzielczość rolniczą i wiejską. Uzasadnieniem tej ustawy była przypięta spółdzielczości łatka rzekomo szkodliwej „pozostałości poprzedniego ustroju”. To, że spółdzielczość ta w państwach UE odgrywała istotną rolę w rolnictwie i zrzeszała zdecydowaną większość rolników nie stanowiło żadnego argumentu na rzecz jej obrony. Decyzja ta wskazywała natomiast na kompletną ignorancję rządzących. Ta arbitralna decyzja spowodowała, że rolnicy zostali pozbawieni głównych korzyści finansowych osiąganych z wartości dodanej w handlu i przetwórstwie. Dodatkowego smaczku tej decyzji dodaje kompletny brak analizy skutków tej decyzji – proces ten w ogóle nie był poddany jakiegokolwiek analizie i kontroli, co wykazuje dr Ryszard Ślęzak w w/w książce. W książce tej opisany jest również kolejny cios w polskie rolnictwo, jakim była likwidacja Państwowych Gospodarstw Rolnych (PGR-ów) na podstawie ustawy z 19.10.1991 r. Dysponowały one olbrzymim zasobem użytków rolnych (3,76 mln ha stanowiącym 22,6% krajowych zasobów użytków rolnych), olbrzymim zatrudnieniem (480 tysięcy etatowych pracowników, a z rodzinami ponad milion osób), 336,3 tysiącami mieszkań, zakładami przetwórstwa rolnego (gorzelnie, nasiennictwo, mieszalnie pasz, masarnie, młyny etc.). Odgrywały też istotną rolę w zaopatrzeniu społeczeństwa w produkty żywnościowe (36% produktów) oraz w eksporcie do krajów RWPG. W dużej mierze majątek ten był zlikwidowany lub zniszczony, a na obszarach PGR-owskich powstało olbrzymie bezrobocie. Podejmowane próby złagodzenia skutków nie przynosiły efektów.



Negocjacje Polski z UE

Negocjacje te miały przygotować m.in. polskie rolnictwo do skonsumowania olbrzymich korzyści dla tego sektora. Czy tak rzeczywiście się stało? Przyjrzyjmy się faktom. Strona unijna (przy pomocy krajowej propagandy) już w 1989 r. deklarowała pomoc biednemu polskiemu rolnictwu poprzez ustanowienie przez Komisję Europejską (14 lipca 1989 r.) programu PHARE (ang. Poland and Hungary Assistance for Restructuring their Economies) w celu udzielenia materialnej pomocy Polsce i Węgrom. Z programu tego korzystało także polskie rolnictwo – w niektórych przypadkach z korzyścią. Rozwinięciem tej pomocy była Umowa o stowarzyszeniu Polski ze Wspólnotami (tzw. Układ Europejski z 16 grudnia 1991 r.), która weszła w życie 1. 02. 1994 r. Zgodnie z jej założeniami polskie rolnictwo jako słabsze także miało na niej skorzystać.

Szczegółowa analiza danych UE (własne wyliczenia) nie potwierdza jednak tych korzyści, w rzeczywistości bowiem stworzono korzystny układ, ale dla państw zachodnich kosztem polskiego rolnictwa. W latach 1990–1998 wartość programu PHARE dla polskiego rolnictwa wyniosła 210 mln ECU, a ujemne saldo polskiego handlu zagranicznego artykułami rolno-spożywczymi między Polską i piętnastoma unijnymi państwami w analogicznym okresie wyniosło aż – 2. 346 mln ECU (na ten ujemny wynik miał też wpływ w/w Układ Europejski)! Starsi zapewne pamiętają jak polski rynek został „zalany” w tamtym okresie towarami z importu. W praktyce unijna „pomoc” okazała się pomocą, ale... dla Unii! Wynik ten nie był jednak przedmiotem publicznej dyskusji. Zaprzeczałby bowiem wszechobecnej tezie o korzyściach polskiego rolnictwa. W dalszej kolejności strona unijna zażądała od Polski szczegółowej informacji o polskim rolnictwie i jego otoczeniu, by ocenić w jakim stopniu sektor ten jest przygotowany do przyjęcia unijnego prawodawstwa (tzw. AVIS), a jednocześnie informacje te służyły do przygotowania strategii ekspansji na polski rynek rolny przez korporacje zachodnie. Po otrzymaniu takich informacji Unia podjęła decyzję o podjęciu negocjacji członkowskich z sześcioma państwami, w tym z Polską w grudniu 1997 r. (decyzja Rady Europejskiej).

Na szczycie w Berlinie (26 marca 1999 r.) według Michaela Schreyera (komisarz ds. budżetu Unii Europejskiej) ustalono, że poszerzenie Unii o 6 państw nastąpi w 2002 r. będzie „kosztowało” Unię do 2006 r. ponad 58 mld euro. Poszerzenie Unii nastąpiło jednak dopiero w 2004 r., lecz nie o 6, ale o 10 państw. Jednocześnie planowane pieniądze na poszerzenie Unii w „dziwny” sposób zostały pomniejszone. Był to kolejny sygnał wskazujący, że skala pomocy unijnej dla polskiego rolnictwa nie będzie „szczodra” i nie będzie odpowiadała pol-

skim oczekiwaniom. Ale w kraju wciąż brylowała jednostronna narracja o korzyściach, a opinie o możliwych stratach były blokowane i nie docierały do świadomości publicznej. Równolegle Unia nie wyrażała jasnego stanowiska w sprawie korzystania przez polskich rolników z tzw. płatności bezpośrednich, które stanowiły główne źródło unijnego wsparcia dla rolnictwa (w 2003 roku stanowiły one 95% unijnego budżetu na rolnictwo!). Prof. W. Bojarski w broszurze „Ile Polskę kosztuje integracja z Unią Europejską?” wyliczył straty w gospodarce rolnej tylko w okresie 1991–2001 na 56 mld dolarów!

Na olbrzymie zagrożenia związane z przystąpieniem Polski do UE, w tym dla rolnictwa (narzucanie kwot produkcyjnych, eliminacja drobnych gospodarstw rolnych i wspieranie gospodarstw wielkoobszarowych, zaniżanie norm żywnościowych) wskazywał również Prof. Rafał Broda w broszurze „Unia Europejska a Polska, rozważmy to jeszcze raz”. Przy tak poważnej decyzji, jaką było przystąpienie do Unii powinna odbyć się w kraju rzeczowa dyskusja publiczna. Ale się nie odbyła. Negocjacje Polski z UE zakończył rząd Leszka Millera na szczycie w Kopenhadze (13 grudnia 2002 r.). Fatalne wyniki tych negocjacji ogłoszono oczywiście jako sukces! Zastanawiające jest to, że w marcu tegoż roku minister rolnictwa i jednocześnie wicepremier Jarosław Kalinowski z PSL unijne warunki dla rolnictwa „obśmiał” (oficjalne spotkanie obu stron w Brukseli), a w grudniu je zaakceptował. PSL zapłacił potem za to wysoką cenę w postaci utraty wiarygodności w oczach elektoratu wiejskiego.

Krajowe nakłady na rolnictwo

Decyzje krajowych władz po zmianie ustroju wskazywały na brak należytej oceny znaczenia rolnictwa dla polskiej gospodarki, społeczeństwa i środowiska. Dotyczyły one nie tylko w/w terapii szokowej i negocjacji z UE. Wskazywały na to także dane o wydatkach z budżetu krajowego na rolnictwo (Biuletyn Informacyjny MRiRW 1-4/2002, Pomoc dla rolnictwa i rozwoju wsi w Polsce. Raport 2001). Spadły one z 6,6% w 1988 r. do 2,1 % w 2002 r. A był to sektor przeżywający olbrzymie trudności spowodowane polityką ówczesnie rządzących, która doprowadziła do destrukcji systemu spółdzielczego, wchłonięcia 600 tysięcy chłopo-robotników z likwidowanych przedsiębiorstw oraz olbrzymiego bezrobocia po upadłych PGR-ach. Nie zważano na to, że był to jednocześnie sektor o strategicznym znaczeniu gospodarczym (8% udział w tworzeniu PKB) i społecznym (18% udział w ogólnym zatrudnieniu). W 2002 r. budżetowe wydatki w Polsce w przeliczeniu na rolnika wynosiły 506,8 euro i były prawie 13-krotnie niższe w porównaniu ze średnimi dotacjami na rolnika w UE-15 (w UE-15 = 6,487 euro) - wyliczenia własne na podstawie oficjalnych danych unijnych i polskich. Natomiast miesięczny dochód w przeliczeniu na osobę pełnozatrudnioną w rolnictwie wynosił w Polsce 220 euro i był ponad 7-krotnie niższy w porównaniu z analogicznym dochodem w UE-15, który wynosił aż 1600 euro. Przy tak olbrzymich różnicach dochodowych zbliżająca się konfrontacja z wysoko dotowanym unijnym rolnictwem sytuacja polskich rolników w przyszłości rysowała się w czarnych barwach.

Jednocześnie polskie rolnictwo, pomimo fatalnych decyzji

polskich władz, dysponowało nadal olbrzymim potencjałem użytków rolnych (18,22 mln ha, co plasowałoby Polskę na 3-4 miejscu w UE-15) i znaczącym udziałem w tworzeniu PKB (ponad 8%, który był czterokrotnie wyższy od średniej dla państw w UE-15). Średnia powierzchnia gospodarstwa indywidualnego wynosiła 7,2 ha, podczas gdy w Unii wynosiła ona 19 ha - ale w Unii także były państwa, które miały gospodarstwa nawet mniejsze od polskich np. w Grecji i Włoszech średnie te wynosiły odpowiednio 4,39 ha i 6,07 ha. Pomimo rozdrobnienia polskiego rolnictwa, Polska według danych FAO i polskiego GUS była jednym z największych światowych producentów ziemniaków, żyta oraz wybranych owoców i warzyw (porzeczki, maliny, truskawki, jabłka, kapusta,



cebula). Ponadto, była liczącym się w Europie i na świecie producentem buraków cukrowych, rzepaku, chmielu oraz wieprzowiny, drobiu, mleka i oleju rzepakowego o wysokiej wartości. Należała też do czołowych na świecie eksporterów mrożonych owoców i warzyw, koncentratu soku jabłkowego, czekolady i wyrobów czekoladowych. Ponadto, polska żywność miała relatywnie wysoką jakość i smak, którą starsi z rozrzewnieniem wspominają, czego przykładem jest chociażby smak pomidora, truskawki. Było więc o co walczyć w negocjacjach z Unią, by tę odrębność obronić bazując także na oficjalnych zasadach funkcjonowania UE takich jak solidarność i zrównoważony rozwój oraz wysokie wsparcie dla rolnictwa z unijnego budżetu. O tym, czy wywalczono należyte warunki dla polskiego rolnictwa w negocjacjach i kolejnych latach obecności Polski w UE napiszę w następnym artykule. Będą to raczej szokujące informacje. Wykażą one, że rolnictwo polskie doznało olbrzymich strat, a unijne zasady zostały de facto złamane. Wykażę także, jak daleko Unia odeszła od wspólnotowej koncepcji Roberta Schumana.

dr Roman Izdebski

THE EU MAINSTREAM
IS PREPARING THE GROUND
FOR GIVING THE EASTERN
PART OF EUROPE TO RUSSIA



SUCH CONCLUSIONS CAN BE DRAWN AFTER READING THE EP REPORT ON PROPOSALS FOR CHANGES TO THE TREATIES, WHICH CALLS FOR THE WITHDRAWAL OF EU MEMBER STATES FROM NATO WHILE TRANSFERRING MATTERS RELATING TO DEFENSE AND SECURITY POLICY TO THE LEVEL OF THE EUROPEAN UNION. THE GOAL IS TO DEPRIVE COUNTRIES OF THEIR DEFENSE CAPABILITIES AND THE ALLY THAT IS THE GUARANTOR OF THEIR SECURITY, THE UNITED STATES.

THE REPORT ON PROPOSALS FOR AMENDMENTS TO THE TREATIES "CALLS FOR THE CREATION OF A DEFENSE UNION OF PERMANENTLY STATIONED EUROPEAN MILITARY UNITS WITH PERMANENT RAPID DEPLOYMENT CAPABILITY UNDER THE OPERATIONAL COMMAND OF BRUSSELS; PROPOSES THAT JOINT PROCUREMENT AND DEVELOPMENT OF WEAPONS BE FINANCED BY THE UNION THROUGH A DEDICATED BUDGET SUBJECT TO A PROCEDURE OF JOINT DECISION AND CONTROL PARLIAMENTARY BODY AND PROPOSES AN APPROPRIATE ADJUSTMENT OF THE COMPETENCES OF THE EUROPEAN DEFENSE AGENCY; NOTES THAT THESE CHANGES WILL NOT AFFECT THE CLAUSES RELATING TO NATIONAL TRADITIONS OF NEUTRALITY AND NATO MEMBERSHIP".



THIS IS RHETORIC, BUT WHAT EFFECTS WILL SUCH SOLUTIONS HAVE ON THE DEFENSE OF MEMBER STATES?

First of all, it should be noted that the European Union has no tradition of being a defense alliance, so it has not developed appropriate structures or procedures, but this is only the tip of the iceberg. Transferring defense competences to the EU level will paralyze the ability of countries such as Poland or Lithuania to defend themselves against Russian aggression. This will happen primarily because the EU, controlled from Berlin, would first have to recognize Russia as an aggressor, which it has not clearly done so far and which - controlled by Germany - it simply will not be capable of. Then, possible scenarios of Russian aggression should be prepared, and then tactical military actions should be developed. In this respect, Brussels, under the direction of Germany, would purchase weapons supplied mainly by German industry, because business is a key motive for Germany and therefore putting pressure on building the EU army and removing the connection with NATO creates, according to Germany's intention, creates an opportunity for them to maintain economic and technological dominance, ideological and management of the entire superstate.

THE PURCHASE OF MILITARY EQUIPMENT MUST BE CAREFULLY CONSIDERED BECAUSE THE OUTCOME OF A POTENTIAL WAR DEPENDS ON THE SYNCHRONIZATION OF ACTIONS USING IT.

Purchases are made depending on the expected opponent and the capabilities it has, so defining potential aggressors is necessary. Meanwhile, we remember Berlin's reaction to Russian aggression against Ukraine: first, the German authorities waited for a quick victory for Russia, and then took sham actions in order to disturb the aggressor as little as possible. Now, however, they want the European Union they control to have the right to command EU troops, with the heads of member states automatically waiving this prerogative.

OF COURSE, SOMEONE COULD ARGUE THAT THE DOCUMENT DOES NOT SAY ANYTHING THAT MEMBER STATES COULD NOT MAINTAIN THEIR OWN MILITARY.

The problem, however, is that if command competences were transferred to the EU level, the entire army would have to be subordinated to them, because none of the countries could afford to pay the national army and the EU army at the same time. Moreover, the document refers directly to the Ventotene Manifesto, in which Altiero Spinelli wrote about a superstate in Europe: "It will be a stable federal state with a European army instead of national troops". Including it in the report means political will to liquidate the armies of the member states and replace them with one common army constituting a tool "enabling the enforcement in federalized states of resolutions aimed at maintaining a common order".

A SIGNIFICANT PROBLEM IS THE HUGE HOLE IN THE EU BUDGET.

During the last meeting of the European Council in Brussels, the President of the European Parliament, Roberta Metsola, in a dramatic speech appealed to the heads of government to supplement the revenues of the 7-year EU budget, because "our resources are stretched to the limit". The EU has no money either to service the debt incurred under the Reconstruction Fund or to implement crazy "green" revolutions. Even less so would it find money for the army, which, given the lack of finances, would be a mere fiction. It cannot be ruled out that Germany, which is proposing these changes, has calculated that it will develop the Bundeswehr - which it is currently doing very intensively - so that its army will be stationed in each of the member states, guarding German interests more than security against external threats. This scenario is completely real and constitutes a serious threat, especially since the mentioned report refers directly to the Ventotene Manifesto and

Altiero Spinelli's concept, according to which the European army would be used to suppress rebellions within the European Union, and not to defend its borders.

Particularly noteworthy is the amendment tabled by co-rapporteur Helmut Scholz, who while taking note of the COFE (Conference of the Future of Europe) proposals on establishing an EU Defence Union and qualified majority, i.e. the majority of votes in the CFSP (Common Foreign and Security Policy), expresses reservations regarding the amendments covered by paragraphs 20 and 21 of the resolution. He believes that an EU Defence Union must be built on a comprehensive, multi-layer and non-military concept of security underpinned by unanimity of all EU Member States and requiring full parliamentary scrutiny both at Union and Member States' level. Co-rapporteur Helmut Scholz intends to introduce proposals for a revised CSFP (Common Security and Foreign Policy) and CSDP (Common Security and Defence Policy) during the Convention that is called for. He underlines in particular the Union's responsibility for contributing to international peace and security in accordance with international law, fostering active engagement for disarmament, particularly of nuclear and other weapons of mass destruction, and joining the UN Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons (TPNW). Restructuring of EU Member States' military capacity into EU wide structures should, in his view, be based on the principle of structural non-aggression capabilities. "As most Member states are also members of NATO, any treaty change, in his view, must rule out a duplication of military capacity and budget expenditure. Treaty change must therefore be accompanied with steps towards a de-coupling from NATO" - concludes the Report.

AFTER A THOROUGH ANALYSIS OF HIS POSITION, WE WILL NOTICE THAT IT IS NOTHING MORE THAN A DISARMAMENT PLAN AND PREPARING THE GROUND FOR RUSSIA'S ENTRY INTO THE EASTERN TERRITORIES OF THE EUROPEAN UNION.

Let us remember that, firstly, none of the German politicians has withdrawn the German-Russian plan to create a common economic zone from Vladivostok to Lisbon after Russia's aggression against Ukraine, and secondly, current German aspiration maps clearly indicate that the "German lands" are on the west of Vistula, while Germany is ready to hand over all lands on the east of this river to Russia. It was probably no coincidence that during Donald Tusk's government, the defense strategy prepared was on the Vistula line. Despite German rhetoric that appears in the media from time to time, the authorities in Berlin still do not perceive Russia as a threat, but as a partner for their interests. In this context, plans to create a common European army are nothing more than a method to disarm the Member States and paralyze their ability to defend themselves. It is no coincidence that a German politician demands that they secede from NATO - this way it will be even easier for Russia to enter these territories and do business with Germany, because American troops will not be stationed there and by committing an act of aggression, the Kremlin will not automatically enter into armed conflict with the USA.

UNIJNY MAINSTREAM
PRZYGOTOWUJE GRUNT POD
ODDANIE ROSJI WSCHODNIEJ
CZEŚCI EUROPY



TAKIE WNIOSKI MOŻNA WYSNUĆ PO LEKTURZE RAPORTU PE WS. PROPOZYCJI ZMIAN W TRAKTATACH WZYWAJĄCEGO DO WYCOFANIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE Z NATO PRZY JEDNOCZESNYM PRZENIESIENIU SPRAW DOTYCZĄCYCH POLITYKI OBRONNEJ I BEZPIECZEŃSTWA NA POZIOM UNII EUROPEJSKIEJ. CELEM JEST POZBAWIENIE PAŃSTW ZDOLNOŚCI OBRONNYCH ORAZ SOJUSZNIKA BĘDĄCEGO GWARANTEM ICH BEZPIECZEŃSTWA, JAKIM SĄ STANY ZJEDNOCZONE.

RAPORT DOTYCZĄCY PROPOZYCJI ZMIAN W TRAKTATACH "WZYWA DO UTWORZENIA UNII OBRONNEJ OBEJMUJĄCEJ STAŁE STACJONUJĄCE EUROPEJSKIE JEDNOSTKI WOJSKOWE POSIADAJĄCE STAŁĄ ZDOLNOŚĆ SZYBKIEGO ROZMIESZCZANIA POD OPERACYJNYM DOWÓDZTWE M BRUKSELI; PROPONUJE, ABY WSPÓLNE ZAMÓWIENIA I ROZWÓJ UZBROJENIA BYŁY FINANSOWANE PRZEZ UNIĘ ZA POŚREDNICTWEM SPECJALNEGO BUDŻETU PODLEGAJĄCEGO PROCEDURZE WSPÓLNEGO DECYDOWANIA I KONTROLI PARLAMENTARNEJ ORAZ PROPONUJE ODPOWIEDNIE DOSTOSOWANIE KOMPETENCJI EUROPEJSKIEJ AGENCJI OBRONY; ZAUWAŻA, ŻE ZMIANY TE NIE BĘDĄ MIAŁY WPŁYWU NA KLAUZULE DOTYCZĄCE NARODOWYCH TRADYCJI NEUTRALNOŚCI I CZŁONKOSTWA W NATO".



TO JEST RETORYKA, ALE JAKIE SKUTKI BĘDĄ MIAŁY TAKIE ROZWIĄZANIA DLA OBRONNOŚCI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH?

Przede wszystkim należy zauważyć, że Unia Europejska nie ma tradycji bycia sojuszem obronnym, nie wypracowała zatem ani odpowiednich struktur, ani procedur, ale to dopiero wierzchołek góry lodowej. Przeniesienie bowiem kompetencji obronnych na poziom unijny sparaliżuje możliwość obrony takim państwom, jak Polska czy Litwa, przed rosyjską agresją. Stanie się tak przede wszystkim dlatego, że UE najpierw musiałaby uznać Rosję za agresora, czego do tej pory w sposób jasny nie uczyniła i do czego - sterowana przez Niemcy - zwyczajnie nie będzie zdolna. Następnie powinny być sporządzone możliwe scenariusze rosyjskiej agresji, a później opracowane taktyczne działania zbrojne. Pod tym kątem Bruksela pod kierunkiem Niemiec prowadziłaby zakupy uzbrojenia dostarczanego głównie przez niemiecki przemysł, gdyż biznes jest przecież kluczowym motywem dla Niemiec i dlatego wywieranie presji na budowanie armii UE i usuwanie związku z NATO tworzy według zamysłu Niemiec dla nich szansę na utrzymanie dominacji gospodarczej, technologicznej, ideologicznej i zarządczej całym superpaństwem.

ZAKUP SPRZĘTU WOJSKOWEGO MUSI BYĆ PRZEMYŚLANY, PONIEWAŻ OD SYNCHRONIZACJI DZIAŁAŃ Z JEGO UŻYCIEM ZALEŻY WYNIK POTENCJALNEJ WOJNY.

Zakupów dokonuje się w zależności od przewidywanego przeciwnika i możliwości, jakimi ten dysponuje, zdefiniowanie zatem potencjalnych agresorów jest koniecznością. Tymczasem pamiętamy reakcję Berlina na rosyjską agresję na Ukrainę: najpierw władze Niemiec czekały na szybkie zwycięstwo Rosji, później zaś podejmowały działania pozorowane w celu możliwie najmniejszego przeszkadzania agresorowi. Teraz natomiast chcą, aby sterowana przez nich Unia Europejska posiadała prawo do

dowodzenia wojskami unijnymi, przy automatycznej rezygnacji z tej prerogatywy głów państw członkowskich.

OCZYWIŚCIE KTOŚ MÓGŁBY ARGUMENTOWAĆ, ŻE PRZECIEŻ W DOKUMENCIE NIC NIE MA O TYM, ŻE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE NIE MOGŁYBY UTRZYMYWAĆ WŁASNEGO WOJSKA.

Problem jednak w tym, że w sytuacji, kiedy kompetencje dowodzenia przeszłyby na poziom unijny, musiałaby być im podporządkowana cała armia, ponieważ żadnego z państw nie byłoby stać na to, aby opłacać jednocześnie wojsko narodowe i wojsko unijne. Poza tym dokument powołuje się wprost na Manifest z Ventotene, w którym Altiero Spinelli tak pisał o superpaństwowej Europie: "Będzie to stabilne państwo federalne, dysponujące europejską armią w miejsce wojsk narodowych". Włączenie go do raportu oznacza wolę polityczną dla likwidacji armii państw członkowskich i zastąpienie ich jedną, wspólną armią stanowiącą narzędzie "pozwalające na wyegzekwowanie w sfederalizowanych państwach uchwał służących utrzymaniu wspólnego porządku".

ISTOTNYM PROBLEMEM JEST POTĘŻNA DZIURA W UNIJNYM BUDŻECIE.

Podczas ostatniego posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli przewodnicząca Parlamentu Europejskiego Roberta Metsola w dramatycznym wystąpieniu apelowała do szefów rządów o uzupełnienie dochodów 7-letniego unijnego budżetu, gdyż „nasze zasoby są napięte do granic możliwości”. UE nie ma pieniędzy ani na obsługę długu zaciągniętego w ramach Funduszu Odbudowy, ani na realizację szaleńczych "zielonych" rewolucji. Tym bardziej nie znalazłaby ich na wojsko, które wobec braku finansów byłoby zwyczajną fikcją. Nie jest przy tym wykluczone, że Niemcy, które postulują te zmiany, wykalkulowały sobie, że rozwiną Bundeswehre - co przecież obecnie bardzo intensywnie czynią - aby to ich wojsko

stacjonowało w każdym z państw członkowskich, bardziej pilnując niemieckich interesów niż bezpieczeństwa przed zagrożeniami z zewnątrz. Ten scenariusz jest zupełnie realny i stanowi poważne zagrożenie, tym bardziej, że wspomniany raport odnosi się bezpośrednio do Manifestu z Ventotene i koncepcji Altiero Spinellego, zgodnie z którą europejska armia miałaby służyć do tłumienia buntów wewnątrz Unii Europejskiej, a nie obrony jej granic.

NA SZCZEGÓLNA UWAGĘ ZASŁUGUJE POPRAWKA WNIESIONA PRZEZ WSPÓŁSPRAWOZDAWCĘ HELMUTA SCHOLZA,

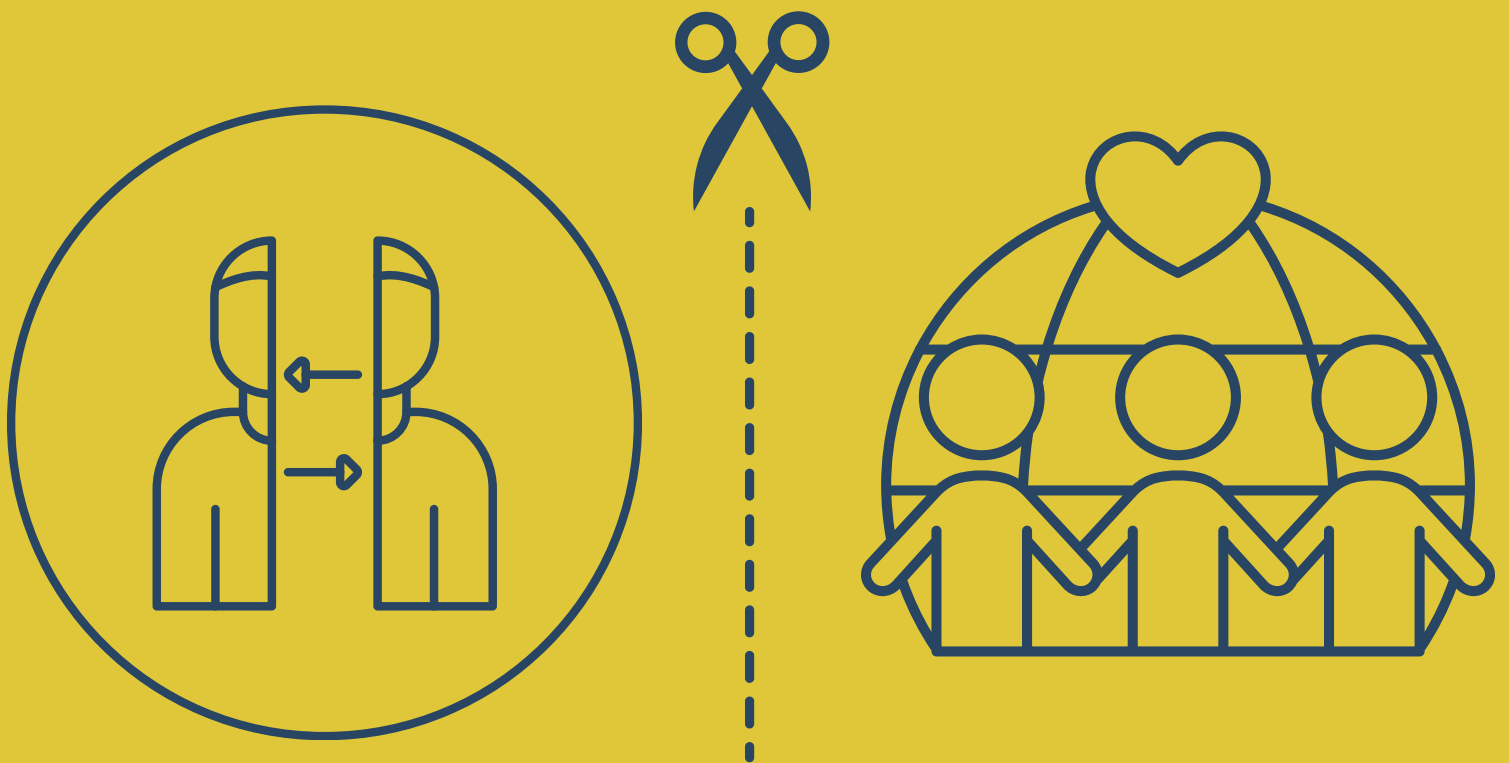
który przyjmując do wiadomości propozycje COFE (Conference of the Future of Europe) dotyczące ustanowienia Unii Obrony UE i większości kwalifikowanej, czyli większości głosów w WPZiB (Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa), wyraża jednak zastrzeżenia dotyczące poprawek objętych ust. 20 i 21 uchwały. Uważa on, że Unię Obrony UE należy zbudować na kompleksowej, wielopoziomowej i pozamilitarnej koncepcji bezpieczeństwa, opartej na jednomyślności wszystkich państw członkowskich UE i wymagającej pełnej kontroli parlamentarnej zarówno na szczeblu Unii, jak i państw członkowskich. Zamierza on przedstawić wnioski dotyczące zmienionej WPZiB i WPBiO (Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa i Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony) podczas wymaganego Konwentu. Podkreśla w szczególności odpowiedzialność Unii za przyczynianie się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa zgodnie z prawem międzynarodowym, wspieranie aktywnego zaangażowania na rzecz rozbrojenia, w szczególności broni jądrowej i innej broni masowego rażenia, oraz przystąpienie do Traktatu ONZ o zakazie broni jądrowej (TPNW). Jego zdaniem restrukturyzacja potencjału wojskowego państw członkowskich UE w struktury ogólnounijne powinna opierać się na zasadzie strukturalnych zdolności nieagresywnych. "Ponieważ większość państw członkowskich jest także członkami NATO, jego

zdaniem jakakolwiek zmiana traktatu musi wykluczać powielanie potencjału wojskowego i wydatków budżetowych. Zmianie Traktatu muszą zatem towarzyszyć kroki w kierunku odłączenia się od NATO" - konkluduje raport.

PO DOKŁADNEJ ANALIZIE JEGO STANOWISKA, ZAUWAŻYMY, ŻE JEST TO NIC INNEGO, JAK TYLKO PLAN ROZBROJENIA I PRZYGOTOWANIE GRUNTU POD WEJŚCIE ROSJI NA TERENY WSCHODNIE UNII EUROPEJSKIEJ.

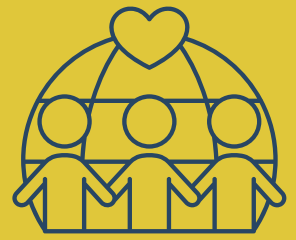
Pamiętajmy, że po pierwsze żaden z niemieckich polityków nie wypowiedział niemiecko-rosyjskiego planu stworzenia wspólnej strefy gospodarczej od Władywostoku po Lizbonę po agresji Rosji na Ukrainę, po drugie zaś aktualne niemieckie mapy aspiracji w jasny sposób wskazują, że "ziemie niemieckie" są na zachód od Wisły, natomiast wszystkie ziemie, które leżą na wschód od tej rzeki, Niemcy są gotowi przekazać pod zarząd Rosji. Nie było przecież chyba przypadkiem, że za rządów Donalda Tuska przygotowana strategia obrony była na linii Wisły. Mimo pojawiającej się co jakiś czas w mediach niemieckiej retoryki, władze w Berlinie nadal nie postrzegają Rosji jako zagrożenia, ale jako partnera dla swoich interesów. W tym kontekście plany stworzenia wspólnej europejskiej armii to nic innego, jak tylko metoda na rozbrojenie państw członkowskich i sparaliżowanie możliwości ich obrony. Nie jest przypadkiem, że niemiecki polityk domaga się, aby odłączyły się one od NATO - w ten sposób tym łatwiej będzie Rosji wkroczyć na te terytoria i robić interesy z Niemcami, ponieważ nie będą tam stacjonowały amerykańskie wojska i dokonując aktu agresji Kreml nie wejdzie w sposób automatyczny w konflikt zbrojny z USA.

THE RIGHT TO



SELF-DETERMINATION VS. THE COMMUNITY

In the face of Germany's desire to dominate Europe, it seems crucial to recall the right of individual countries to self-determination and the fact that in order to build a community, this right should not be given up.



It is difficult to say whether it is intellectual laziness or leftist deviations that make some people think of the community as a union of states in which there is no room for sovereignty or the right to self-determination. In fact, it is difficult to say clearly where this superstition comes from. It is exactly the opposite - a community cannot exist unless such will is expressed by sovereign states in their decisions. Robert Schuman described it very vividly when he said in his book "For Europe": "Our European borders should become less and less obstacles to the exchange of thoughts, people and goods. The sense of solidarity between nations will prevail over outdated nationalisms. It is mainly their merit that they have given countries traditions and strong internal structures. A new level must be built on these old foundations. The transnational will now be based on the na-

tional base. Hence there will be no question of denying the glorious past, but of a renewed increase in national efforts, for they will be united to serve the transnational community".

A healthy community does not require the country to give up its national and state prerogatives because it respects the law and decisions of its members. It is a supranational format, but at the same time not opposed to individual countries. Exactly as Robert Schuman wrote: "Democratic majority rule, freely accepted under pre-established conditions that are limited to the vital common interest, will be less humiliating than decisions forced on us by the strongest".

He continued: "Such a Europe would not be directed against any individual; it has no aggressive intentions, it is not burdened with any kind



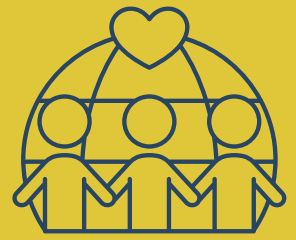
of selfish or imperialist inclinations, neither internally nor in relation to other countries. It remains open to anyone who wants to adhere to it".

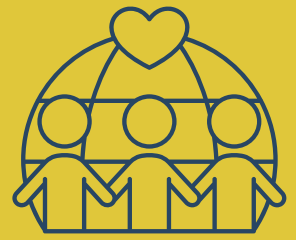
Compared to Schuman's vision, we can see how far the European Union has moved from Robert Schuman's European Community - aggressive Germany, ambitious France and attempts at further centralization in violation of subsequent laws are the reality we are in today. Such a Europe is the enemy



of man, because it perceives him - in accordance with the ideology of sustainable development - as a pest of the climate and, consequently, of the planet. Egoism and imperialism have blinded mainstream politicians so much that they are unable to see that they themselves will fall victim to this system.

Meanwhile, Schuman understood that "each of us must be deeply convinced that we need each other, regardless of the level of power we hold". Therefore, regardless





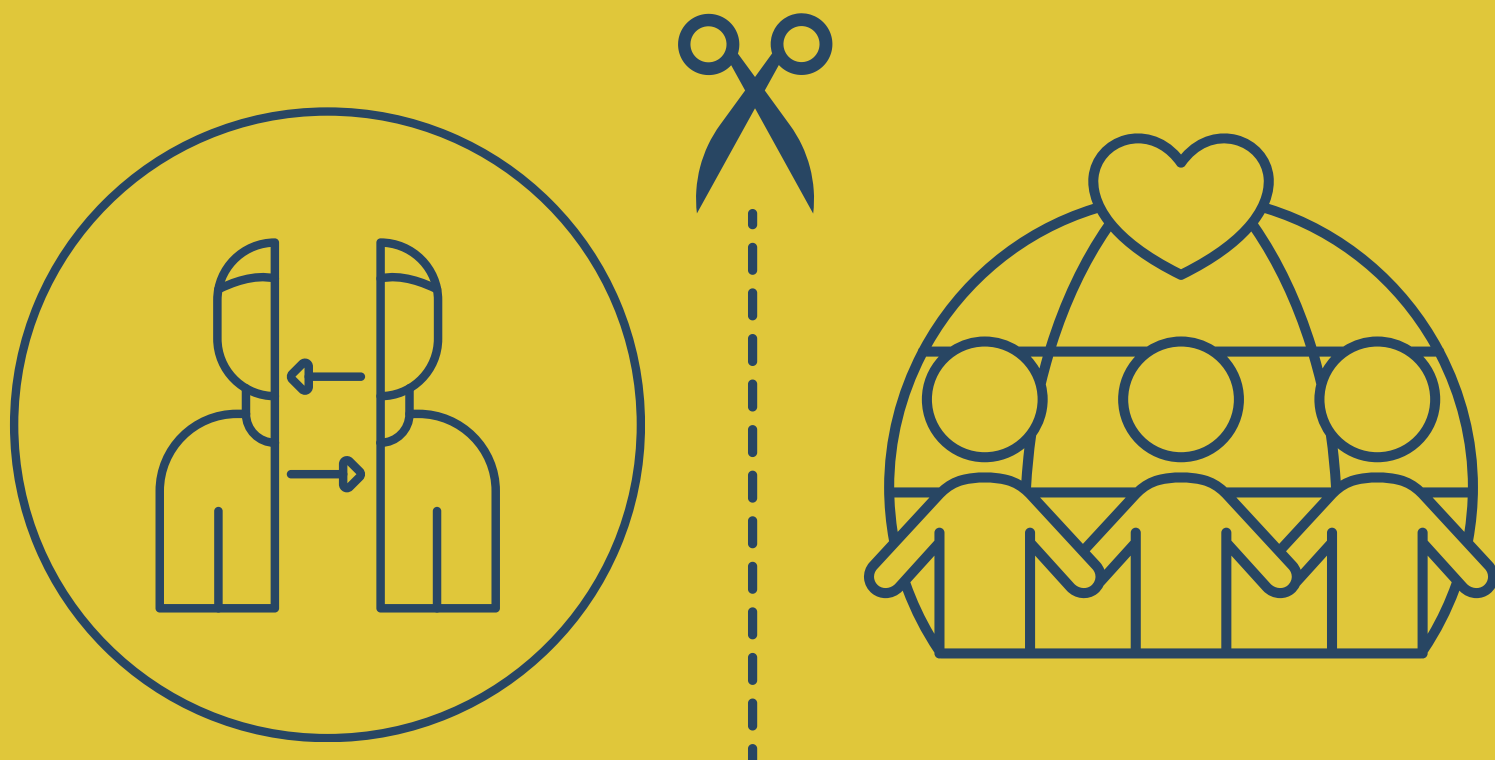
of what function we fulfill in society, we are indispensable in it. It is similar in a community where everyone should be equal and not - as the Germans would like it - divided into a race of masters and a race of slaves.

At the foot of the right to self-determination is the scope of activities known as patriotism. "In our mind, European politics certainly does not contradict the idea of patriotism of each of us. The first human communities, transcending families, were formed among primitive tribes thousands of years ago. Then came the time for towns and increasingly rapidly growing cities; no one would ever say that this development has undermined the role of the family.

The same applies to any supranational organization that can transcend national boundaries - it does so not to undermine or absorb the

nation, but to equip it for a broader and higher sphere of activity. The nation has a vocation not only in relation to its citizens, but also in relation to other nations. Therefore, it cannot limit itself to the first of its roles" - Robert Schuman wrote. Patriotism, therefore, does not exclude the community, but enriches it with the fullness of its historical experiences. What's more, one can risk saying, and it will not be a lie, that patriotism somehow generates community because its main goal is to care for the common good. When, driven by love for our homeland, we rise above particular egoisms to take care of things that are important to all of us, regardless of our country of origin, we do not limit our right to self-determination, but use it for a constructive purpose, and this is what building a real community. This is the kind of community that Robert Schuman wanted.

PRAWO DO

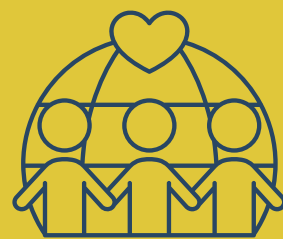


SAMOSTANOWIENIA A WSPÓLNOTA

W obliczu dążenia Niemiec do dominacji w Europie kluczową kwestią wydaje się przypomnienie prawa poszczególnych państw do samostanowienia oraz faktu, że aby budować wspólnotę, nie należy z tego prawa rezygnować.



Trudno powiedzieć, czy to intelektualne lenistwo, czy lewicowe odchylenia każą niektórym myśleć o wspólnocie jako związku państw, w których nie ma miejsca na suwerenność czy prawo do samostanowienia. W zasadzie trudno jednoznacznie stwierdzić, skąd bierze się ów przesąd. Jest bowiem dokładnie odwrotnie - wspólnota nie może zaistnieć, jeżeli takiej woli nie wyrażą suwerenne w swoich decyzjach państwa. Bardzo obrazowo opisywał to Robert Schuman, kiedy w książce "Dla Europy" stwierdził: "Nasze europejskie granice powinny stanowić coraz mniejszą przeszkodę w wymianie myśli, ludzi i dóbr. Poczucie solidarności pomiędzy narodami przeważy nad przestarzałymi nacjonalizmami. To głównie ich zasługa, że dały państwom tradycje i mocne struktury wewnętrzne. Na tych starych fundamentach należy wznieść nowy poziom. Ponadnarodowy będzie teraz opierał się na



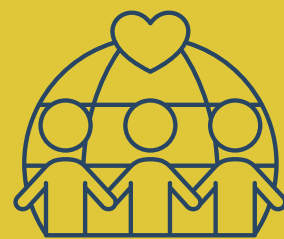
bazie narodowego. Stąd nie będzie mowy o wyparciu się chwalebnej przeszłości, ale odnowionym wzrastaniu narodowych wysiłków, bowiem będą one połączone w celu służenia ponadnarodowej wspólnocie".

Zdrowa wspólnota nie wymaga od kraju wyzbycia się narodowych i państwowych prerogatyw, ponieważ szanuje prawo i decyzje wchodzących w jej skład członków. Jest formatem ponadpaństwowym, ale jednocześnie nie stojącym w kontrze do poszczególnych państw. Dokładnie tak, jak pisał Robert Schuman: "Demokratyczne rządy większości, przyjęte w sposób dobrowolny pod wcześniej ustanowionymi warunkami, które ograniczają się do żywotnego wspólnego interesu, będą mniej upokarzające niż decyzje wymuszane na nas przez najsilniejszego".

I dalej przekonywał: "Taka

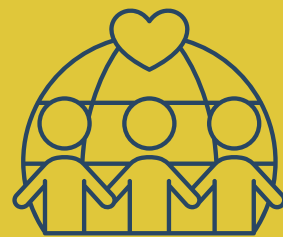


Europa nie byłaby skierowana przeciwko żadnemu człowiekowi; ona nie ma żadnych agresywnych intencji, nie jest obciążona żadnego rodzaju egoistycznymi czy imperialistycznymi inklinacjami, ani wewnątrz ani w odniesieniu do innych krajów. Pozostaje otwarta na każdego, kto zechce do niej przylgnąć".



W zestawieniu z wizją Schumana widać, jak daleko Unia Europejska odeszła od Europejskiej Wspólnoty Roberta Schumana - agresywne Niemcy, ambitna Francja i próby dalszej centralizacji z pogwałceniem kolejnych praw to rzeczywistość, w której dzisiaj jesteśmy. Taka Europa jest wrogiem człowieka, postzega go bowiem - zgodnie z



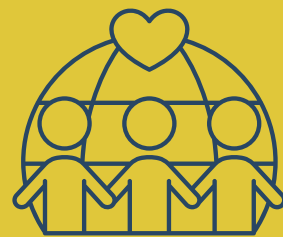


ideologią zrównoważonego rozwoju - jako szkodnika klimatu, a co za tym idzie i planety. Egoizm i imperializm tak dalece przy tym zasłoniły oczy mainstreamowym politykom, że nie są oni w stanie dostrzec, iż sami też padną ofiarą tego systemu.

Tymczasem Schuman rozumiał, że "każdy z nas musi być głęboko przekonany, że potrzebujemy siebie nawzajem bez względu na szczybel władzy, jaką sprawujemy". Niezależnie zatem od tego, jaką funkcję spełniamy w społeczeństwie, jesteśmy w nim niezbędni. Podobnie jest we wspólnocie, w której wszyscy powinni być równi, nie zaś - jak chcieliby tego Niemcy - podzieleni na rasę panów i rasę niewolników.

U stóp prawa do samostanowienia znajduje się zakres działań określanych mianem patriotyzmu. "W naszym zamyśle, europejska polityka z pewnością nie stoi w sprze-

czności z ideą patriotyzmu każdego z nas. U prymitywnych plemion, tysiące lat temu, uformowały się pierwsze ludzkie wspólnoty przekraczające rodziny. Później przyszła pora na miasteczka i coraz szybciej rozrastające się miasta; nikt nigdy nie powiedziałby, że ów rozwój podważył rolę rodziny. To samo odnosi się do jakiegokolwiek ponadnarodowej organizacji, która może wykroczyć poza narodowe granice - nie czyni on tego w celu podkopania czy wchłonięcia narodu, ale wyposażenia go w szerszą i wyższą sferę aktywności. Naród ma powołanie nie tylko w odniesieniu do swoich obywateli, ale również w odniesieniu do innych narodów. Dlatego nie może zamykać się w pierwszej ze swych ról" - pisał Robert Schuman. Patriotyzm zatem nie wyklucza wspólnoty, ale ją ubogaca pełnią swoich historycznych doświadczeń. Więcej nawet - można zaryzykować stwierdzenie i nie



będzie ono przekłamaniami, że patriotyzm niejako generuje wspólnotę ponieważ głównym jego celem jest dbałość o wspólne dobro. Kiedy kierowani miłością do Ojczyzny wznosimy się ponad partykularne egoizmy, aby zatroszczyć się o rzeczy, które dla nas wszystkich, niezależnie od kraju pochodzenia, są ważne, nie ograniczamy naszego prawa do samostanowienia, ale wykorzystujemy je w konstruktywnym celu i na tym właśnie polega budowanie rzeczywistej wspólnoty. Takiej wspólnoty chciał Robert Schuman.

EYE



Math from the zero, Polish from A,
what the world with us do play?
There are straight lines, there are also
broken
hearts and minds often deceived, unspoken.

There are always four seasons
does the night begin at dusk? What reason?
Left and right eyes on the face are ready
someone said about the third one - beady

Prophets have a third eye
how much power in it, it's sly
how many visions, how many prophecies
but these are poor people, though impressive
They see what is hidden, everything's glazing
this third eye is amazing.

What does science say?
a trained mathematician looks and listens
counts, weighs, arranges all
maybe it's a serious flaw.

EUREKA - these are people anointed by God
human knowledge is unfortunately poor, this
taught.
The philologist thinks what is this science for?
Nobody is looking for the third eye no more.

OKO



Matematyka od zera, polski od A
w co świat z nami gra?
Są linie proste, są też łamane
serca i umysły często oszukane.

Zawsze są cztery pory roku
czy noc zaczyna się o zmroku?
Na twarzy oko lewe i prawe
o trzecim ktoś mówił - Kaprawe.

Trzecie oko mają prorocy
ile w tym oku mocy
ile wizji, ile przepowiedni
ale to ludzie biedni.
Widzą to co ukryte
to trzecie oko niesamowite.

Co na to nauka
wykształcony matematyk patrzy i słucha
liczy, waży, układa
może to poważna wada.

EUREKA - to ludzie namaszczeni przez Boga
ludzka wiedza niestety uboga.
Filolog myśli po co ta nauka
trzeciego oka nikt dzisiaj nie szuka.



**Projekt dofinansowany z budżetu
Kancelarii Prezesa Rady Ministrów**

Pomoc Polonii i Polakom za granicą 2023
Animatory Wizerunku Polski w Europie

Dofinansowanie: 120 000 zł
Całkowita kwota: 222 920 zł

Data podpisania umowy:
Lipiec 2023

SCHUMAN OPTICS MAGAZINE

“Service to humanity is an obligation equal to that dictated by loyalty to our nation.”

“Służba ludzkości jest powinnością równą tej, jaką dyktuje nam wierność naszemu narodowi.”

ROBERT SCHUMAN



ISSN: 2956-4484

Copyright © Instytut Myśli Schumana

Redakcja wyraża zgodę na przedruki pod warunkiem podania źródła.

The editors agree to reprints provided the source is acknowledged.